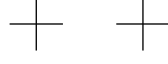


S o s y a l i z m İ ç i n



ISSN 1300-3585

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

M.Kodu: 192837

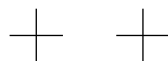
Sayı: 2007/28 • 20 Temmuz 2007 • 50 YKr

**İşbirlikçi sermaye sınıfının
seçim oyununu bozalım!**



**Sınıfın devrimci programı
etrafında birleşelim!**

CMYK



İÇİNDEKİLER

Düzenin seçim oyununu bozalım, mücadeleyi yükseltelim!	3
Hükümetin ABD'ye kafa tutma maskaralığı!	4
Eğer hükümet olursa; CHP emperyalizme uşaklıkta kusur etmeyecek!	5
CHP'nin kirli ve kanlı geçmişine kısa bir bakış...	6
Yeni meclis yine işçi ve emekçilerin, ezilen halkların düşmanlarıyla dolacak .	7
Adalette "son nokta"!	8
Sermaye düzeninin harcı devlet terörüyle karılmıştır!	9
Bağımsız sosyalist adayların tanıtım şenliklerinden...	10-11
BDSP'nin seçim faaliyetinden...	12-14
Sınıfın bağımsız sosyalist adayları Kadıköy'de işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırdı...	15
Seçim çalışması üzerine BDSB temsilcisi İstanbul 1. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili adayları N. Şafak Özdoğan ile konuştuk... "Yaygın ve yoğun bir devrimci seçim faaliyeti yürüttük!".. (Orta sayfa).	16-17
Ümraniye, Samandıra, Sultanbeyli'de seçim çalışması...	18
Herkese sınavsız, parasız eğitim hakkı! 19	
KESK'te üye ve yetki kaybı...	20
Mahkeme sendikacılık yapmaya çağırıyor!.. - Yüksel Akkaya	21
Sınıf hareketinden...	22
Sermaye devleti ormanları da katlediyor	23
Irak'ta ABD vahşeti sürüyor!	24
İP çetesinin Mamak İşçi Kültür Evi'ne saldırısı püskürtüldü...	25
İP çetesinin saldırısı üzerine yapılan açıklamalardan...	26
Hüseyin Karabulut'u unutmayacağız! . 27	
Binali Soydan'la dayanışmayı yükseltelim!	28
İkinci sınıf şehitler-Mumia Abu-Jamal 29	
Yurtsever Kürdistan halkına!	30
Mücadele Postası	31

Kızıl Bayrak'tan

Seçim günü yaklaşırken devletin baskı ve terörü de artmaya devam ediyor. Devrimci seçim faaliyetimize yönelik keyfi baskı ve engellemelere her gün bir yenisi ekleniyor. Devlet hem sivil hem de resmi faşist çetelerini devrimcilerin, ilerici güçlerin üzerine salmaya devam ediyor.

Demokrasi maskesi altında gerçekleştirilen seçim faaliyetine yönelik azgın devlet terörü sermaye iktidarının demokrasisini de gözler önüne seriyor. ABD'ye dost, işçi ve emekçilere, ezilen halklara düşman sermaye sınıfı kölece sömürü koşullarına devam etmek için baskı ve terörden medet umuyor. Saldırıları kaldığı yerden devam edecek olan sermayenin yeni hükümeti devlet terörünü tahkim ederek geliştirecek kitle hareketine, işçi ve emekçilerin hak arama eylemlerine, Kürt halkının meşru mücadelesine, devrimci faaliyete yönelik saldırılarını daha da artıracak. Zira sömürü üzerine kurulu kapitalist düzene tepkili milyonlarca emekçinin, ezilen halkların ayağa kalkmasından, mücadeleye atılmasından korkuyorlar.

Korkuları boşuna değil. Zira zulmü artan düzenin sonu da yaklaşıyor. İşçi ve emekçilere, ezilen halklara düşmanlıkta tekleşmiş, ABD ve İMF'ye, işbirlikçi sermayeye uşaklıkta birleşmiş düzen partilerinden ve düzenden umudunu kesen emekçi kitlelerin tek kurtuluş yolu devrimci sınıf mücadelesini büyütme ve sürdürme yolu vardır. İşçi ve emekçilerin kurtuluşunun başka yolu yoktur.

Sermaye sınıfı istediği kadar seçimlerle güven tazelemeye çalışsın, boşuna! Her yeni gelen hükümetin işçi ve emekçilere sömürü ve kölelikten başka verebileceği bir şey yoktur.

Siyasal her gelişme üzerinden işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağıran sınıf devrimcileri olarak bu seçimlerde de emekçi kitleleri, ilerici güçleri düzene karşı devrim safında taraflaştırmaya çalışan yoğun bir faaliyet yürüttük. Devrimci seçim faaliyeti sırasında yeni güç ve imkanlar yaratan, anlamlı deneyimler biriktiren, bulunduğu alanlarda daha da derinleşen siyasal sınıf çalışmamız yeni bir evreye girmiş bulunuyor. Sistemli, kapsamlı ve planlı bir çalışma temposuyla seçim kampanyasını geride bırakırken



deneyimlerimizden aldığımız güçle geleceğe güvenle yürüyoruz.

Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm çağrısını kararlılıkla yükselttiğimiz seçim çalışmamız sırasında politik olarak güçlü ve tok, pratik olarak etkin ve yaygın bir çalışma yürüttük. Yeni deneyimlerle yoğrulduk. Gücümüze geç, inancımıza inanç kattık. Dostun ve düşmanın karşısına devrimci iddia ve irademizle çıktık. Devrimin ve sosyalizmin bayrağını daha da yükselttik. Geleceği kucaklama iddiamıza daha bir güvenle sarılarak emin adımlarla yürümeye devam edeceğiz.

Sosyalizm İçin

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2007/28 ● 20 Temmuz 2007

Fiyatı: 50 Ykr

Sahibi ve Y. İşl. Md.: Gülcan CEYRAN EKİNCİ

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi:

Eksen Yayıncılık Mollaşeref Mh. Turgut Özal Cd.
(Millet Cd.) No: 50/10 İstanbul Tel: 0 (212) 621 74 52
Fax: 0 (212) 534 95 90

e-mail: kb1@tnn.net

Web: <http://www.kizilbayrak.de>

<http://www.kizilbayrak.org>

<http://www.kizilbayrak.com>

Baskı: Gün Matbaacılık

İSTANBUL

Tel: 0 (212) 426 63 30

Genel Dağıtım:

YAYSAT

H. Fırat
Seçimler
ve sol hareket

Çıktı!..
Kitapçı ve bayiiilerde...

H. Fırat
Tasfiyeciliğin son aşaması:
Parlamentarizm

EKSEN YAYINCILIK

EKSEN YAYINCILIK

Düzenin seçim oyununu bozalım, mücadeleyi yükseltelim!

Bugün Türkiye’de yapısal krize bir rejim krizi eşlik ediyor. Başta ABD olmak üzere emperyalistlerin Ortadoğu’da başlattığı savaş, Türkiye’nin içinde yer aldığı bölgede ardı ardına patlamalar yaratıyor. Türkiye’de düzen içi kamplaşma, ülkeyi sarsıntıdan sarsıntıya sürüklüyor. Kürt halkının meşru ve haklı ulusal taleplerine karşı trmandırılan şovenizm ve savaş kışkırtıcılığı, katliamdan etnik iç savaşa kadar korkunç senaryolara zemin hazırlıyor. Bütün bunlar Güney Kürdistan’a yönelik sınır ötesi operasyon tehdidi ile birleşerek yeni boyutlar kazanıyor. Kürt düşmanlığı daha da azdırılıyor, zaten kısıtlı olan demokratik hak ve özgürlüklerin kapsamında yeni daralmalar yaşanıyor. Hepsinden önemlisi genel olarak zehirli bir atmosfer yaratılıyor ve siyasal yaşam daha gerici bir eksene oturtuluyor. Bütün bunların yanısıra işsizlik ve güvencesiz çalışma artıyor. Özelleştirmeler işsizliği ve sendikasılaşmayı artırıyor. Sağlık, eğitim, hatta emeklilik bile ancak para ile alınabilen hizmetler haline getiriliyor. Gençlik, geleceksizliğin sonucu olarak umutsuzluk içinde kıvrılıyor.

Kabaca özetlenen bu koşullarda 22 Temmuz’da genel seçim yapılacak. Kitlelere kendi programlarını açıkça anlatmak için önemli imkanların ortaya çıktığı seçim döneminde olması gereken partilerin programıyla yarışmalarıdır. Mantıken böyle olması gerektiği halde gerçekte böyle olmaz, olamaz. Zira düzen partilerinin programlarının aslında ne olduğu ortaya konulursa bunun işçi sınıfı ve emekçi kitlelerin çıkarlarına karşıt bir program olduğu anlaşılır. Bu nedenle de düzen partileri, programlarının sınıfsal içeriğini gizleyerek kitleleri yedekleyecek milli veya dini slogan ve simgeleri öne çıkarırlar.

Nitekim bugün olan da budur. Düzen partilerinin kimisi, statükoya karşı her çıkışı “bölücülük” ve “terörizm”le suçlayarak “terörizme karşı mücadeleyi” savunmakta, kimisi de özgürlükleri sadece kendisi için istediği halde “demokrasi havarisi” kesilebilmektedir. Fakat düzen partileri, işçi sınıfı, emekçi kitleler ve Kürt halkının yakıcı temel taleplerini görmezden gelmektedirler.

Düzen partileri sermayeye ve emperyalistlere hizmet anlamına gelen gerçek programlarını değil, simgeleri, sloganları öne çıkarırlar. Örneğin, düzen partileri, emekçi kitlelere dönük “az vergi daha iyi ücret” sloganını öne sürüyorlar. Fakat onlar, emekçilerden “daha fazla vergi ve daha az ücret” almak üzerine kurulu programlarının gerisindeki kapitalist neo-liberal ekonomik politikalara değinmemeye itina gösteriyorlar. Yine “laiklik” şampiyonlarından onca laf yığını duyar, ama laikliğin içeriğine dair sözelimi, laisizm nedir, sermaye devleti ne kadar laiktir, laikse Diyanet Bakanlığı’nın, onbinlerce din görevlisinin maaşını neden devlet vermektedir gibi sorulara dişe dokunur bir açıklama getirmezler. Kuşkusuz ki, bu söylenenler, “anti-laik” kamp için de geçerlidir.

Düzen partilerinin politikasında somutlaşan burjuva ikiyüzlülüğü seçim kampanyası çerçevesinde daha dizginsiz açığa vuruluyor. İşçi sınıfı, emekçi kitlelerin, Kürt halkının demokratik hak ve özgürlükleri, ulusların kendi kaderini tayin hakkı, insanca yaşamaya yeten ücret, herkese iş, tüm çalışanlara işgüvencesi, parasız eğitim ve sağlık hakkı vb. en acil taleplerine dair bir şey söylemeyen düzen



partileri iş başına gelirse baskı ve zorbalığı ne kadar artıracaklarının bir göstergesi olarak ellerinde idam ilmiği ile dolaşarak, emperyalistlerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin desteğinde militarist-faşist politikaları yoğunlaştıraraklarına dair vaatler vererek meydan meydan, kent kent dolaşıyorlar. Ana eksen hiç değişmiyor: “Terörle mücadele”!

MHP linççi yüzünü gösterip halka ip atıyor, “terörün kökünü kazıyınca kadar idam olmalı” diyor, “Güney Kürdistan’a gireceğiz” deyip oy istiyor. CHP’nin seçim propagandası da esas olarak terörle mücadele üzerine kurulu. Kullandıkları seçim materyalleri adeta “Terörle Mücadele Şubeleri”nden çıkma gibi. AKP ise, bunlara cevap yetiştirirken, aynı eksenden kopmayacağını gösteriyor. Örneğin Başbakan Erdoğan, Bahçeli’yle giriştiği “ip dalası”nda, “*İp mi yoktu, isteseydin bu millet sana ip bulurdu*” diyor. Yani “Öcalan’ın asılmamasının sorumlusu sensin” derken, idam karşıtı bir görüntü vermemeye özellikle dikkat ediyor.

Sonuçta “terörle mücadele” seçimlerin ana propaganda ekseni olmuş oluyor. Demagojik planda da olsa demokrasi, hak, özgürlük diyen yok. Bu önümüzdeki sürecin izlerini veriyor. Zaten sınırlı olan hak ve özgürlüklerin daha da daralacağını, devlet terörünün daha da artacağını işaretleri bugünden veriliyor. Nasıl bir hükümet kurulursa kurulsun, ne yapılacağı ve ne yapılmayacağı şimdiden bellidir. “Terörle mücadele” adına hak ve özgürlüklerin tamamen askıya alınacağı bir militarist, savaş hükümetidir Türkiye’yi bekleyen.

Bugün işçiler, emekçiler kırk satır ile kırk katır arasında bir seçime zorlanıyor: Ya AKP ya da CHP-MHP koalisyonu! İşçi sınıfı ve emekçi kitlelerin burjuvazinin iki kampından da bekleyeceği bir şey olamaz, olmamalıdır. İster AKP, ister CHP-MHP hükümet kursun, işçi ve emekçilere İMF-TÜSİAD saldırıları devam edecektir. Kürt halkına dönük imha, inkar ve asimilasyona dayalı politikalar devam edecektir. Emperyalizmin bölge üzerindeki planlarına Türkiye’yi taşeron olarak koşmaya devam edecektir. İşçiler ve emekçiler, devrimci, ilerici güçler hak ve özgürlükleri için alanlara çıktığında polis ve jandarma baskısı altında ezilmeye çalışılacaktır.

Bu durumda, DİSK Başkanı Süleyman Çelebi’nin yaptığı gibi işçi sınıfını, ordunun adeta sözcüsü konumunda olan CHP’ye oy vermeye çağırarak, sınıfa ihanet etmektedir. Bugün CHP, işçi ve emekçilere muhalefetleyen bile vaadde bulunmuyor, çünkü hükümet olmanın yolunu emperyalizme ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye güven vermekte görüyor. Üstelik, CHP’ye verilen her oy, MHP’nin hanesine yazılacaktır.

Aynı şekilde, demokrasinin korunması adına, beş yıldır emperyalizme ve işbirlikçi tekelci burjuvaziye hizmette kusur etmeyen AKP’yi çözüm olarak görmek de büyük hatadır. AKP’nin hükümette olduğu dörtbuçuk yıl boyunca nasıl işçi ve emekçi düşmanı bir politika izlemiş olduğu biliniyor. Demokrasi havariliğine soyunan AKP hükümeti, ordunun itip kakmalarına maruz kalmakla birlikte, olağanüstü gidişi tersine çevirebilecek tek güç olan emekçi kitlelerin seferberliğinden öcü gibi korkmaktadır. Bu nedenle AKP hükümeti bu tür bir seferberliğin önünü açabilecek demokratik hak ve özgürlük taleplerini karşılamaktan uzak durmaktadır. Ordunun yükselttiği şovenist dalgaya uyarlanan bir hat izlemektedir. Bir yandan bayrak ve milliyetçilik yarışında onlara katılıp Kürt düşmanlığına ortak olurken, diğer yandan polis devletini güçlendirici adımlar atmaktadır. O halde AKP’nin şovenist-milliyetçi zehri bertaraf etmesi mümkün olmadığı gibi, şimdiye kadarki pratiğinden de malum olduğu üzere, işçi-emekçi kitlelerin diğer yakıcı ekonomik-demokratik taleplerini karşılaması da mümkün değildir. AKP aynı yolda devam edeceği vaadini propagandasının merkezine aldığına göre, bu partiye verilecek oylar işsizlik ve yoksulluk olarak geri dönecektir!

İşçi sınıfı ve emekçilerin görevi düzen güçlerinin yarattığı bu ikili kamplaşma oyununu bozmaktır. Mevcut burjuva kamplaşma eksenini toptan reddederek bağımsız devrimci sınıf çizgisini izlemektir. Bu bağlamda, düzen partilerine oy vermeyi değil, düzenden ve düzen partilerinden hesap sormayı temel almaktır.

Komünistler olarak, bu yalın gerçekleri bir kez daha dile getirmek; sermaye iktidarının seçim oyununu bozmak, sermaye uşağı düzen partilerinin kirli yüzlerini teşhir etmek, işçi ve emekçileri gerçek çözüm için mücadeleye kazanmak amacıyla bir seçim çalışması yürüttük, yürütüyoruz. Yalanlarla, boş vaatlerle, sahte çözümlerle örülü düzenin karşısına işçi sınıfının devrimci programıyla ortaya çıkıyor, işçi ve emekçilerin çıkarlarını savunuyor, bütün işçi ve emekçi kardeşlerimizi, işbirlikçi ve asalak sermaye sınıfının seçim oyununu bozmaya ve sınıfın devrimci sosyalist adaylarını desteklemeye çağırıyoruz.

İşçi sınıfı ve emekçiler şunu iyi bilmelidir ki, ne kaderimiz bir “oy”la değişir, ne de sorunlarımız seçim oyunlarıyla çözülür. Bir avuç asalak, iktidar dümenini elinde tuttuğu, sömürü, baskı ve zulüm üzerine kurulu bu düzen devam ettiği sürece tüm sorunlarımız çözülmeden yerinde kalacaktır.

Devrimci sınıf mücadelesi ile haklarımızı söke söke almaktan başka çıkış yolu yoktur. Köklü ve kalıcı çözümün biricik gerçek yolu ise devrim ve sosyalizmdir. İşçi sınıfının devrimci iktidarı kurmaktır. Çözüm, işçi sınıfı ve emekçilerin her alanda ve her düzeyde iktidarı ele geçirmesidir. Böylece özel mülkiyet düzenine son verilerek, bir avuç asalağın tekelindeki zenginliklerin ve kaynakların tüm toplumun hizmetine sunulmasındadır.

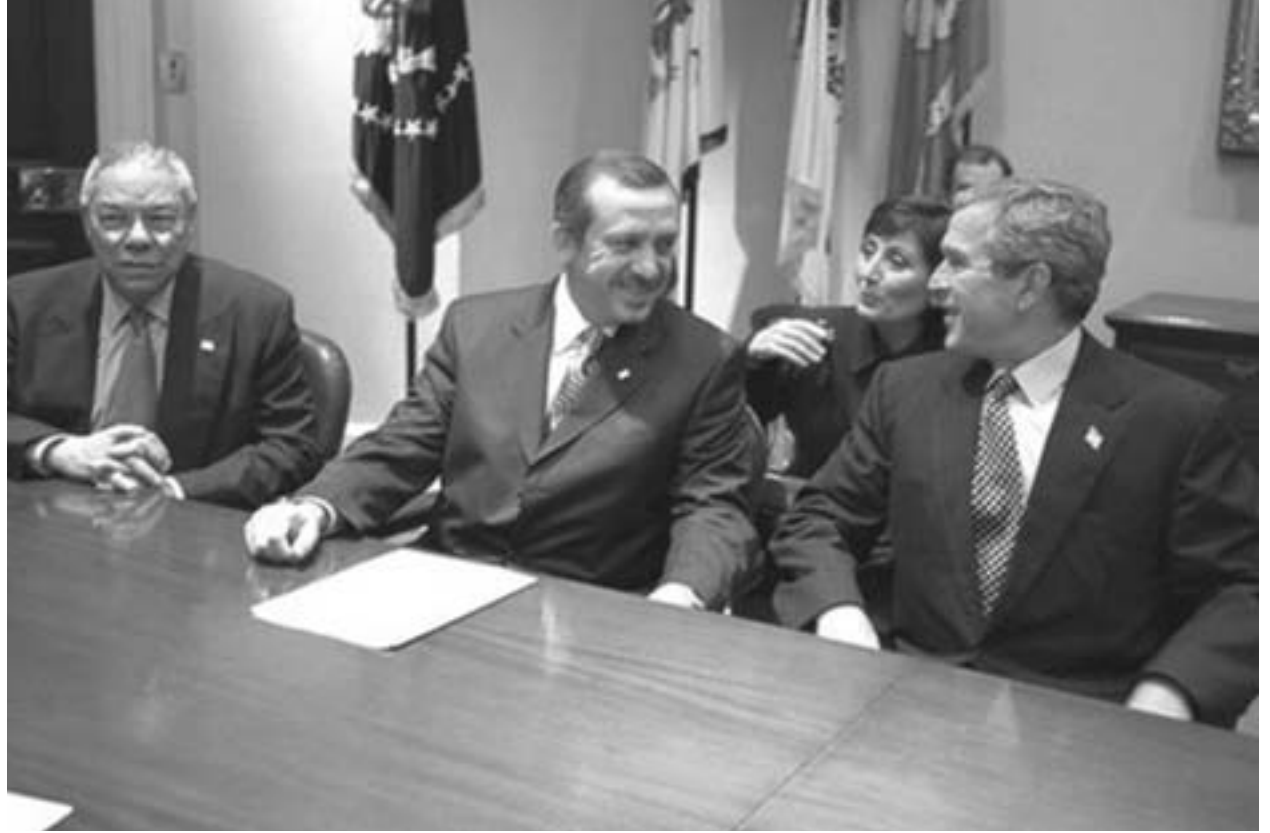
Bu sosyalizm demektir, çözüm sosyalizmdir. Sosyalizm, temel iktisadi ve sosyal sorunlarımızın çözümünü sağlamakla kalmaz, emekçiler için gerçek bir demokrasinin de koşullarını yaratır. Ancak bu koşullarda emekçiler hiç engelle karşılaşmadan temel demokratik hak ve özgürlüklerini gerçekten kullanabilirler.

Hükümetin ABD'ye kafa tutma maskaralığı!

“Türkiye olarak biz de bu tür çalışmalar yapacağız. Bunu yaparken niye izin almadın mı diyecekler? Bunu anlayışla karşılayacaklarını tahmin ediyorum”. Bu sözler siyasi geleceği bir hafta sonra gerçekleşecek seçimlere bağlı olan AKP hükümetinin başı Erdoğan'a ait. Erdoğan'ın bahsettiği “çalışmalar”, İran ile birkaç gün önce yaptıkları doğalgaz konulu anlaşmadır. Bu anlaşma ile birlikte İran, devlete ait TPAO kurumuna, “ihalesiz” olarak İran'da doğalgaz çıkarma ve satma imkanı tanıyor. Erdoğan'ın konuşmasında serzenişte bulunduğu muhatap ise ABD'dir. Çünkü bu anlaşmanın duyurulmasının hemen ardından ABD Büyükelçiliği ve Dışişleri Bakanlığı'ndan peşpeşe sert açıklamalar geldi. ABD Büyükelçiliği sözcüsü; “ABD, İran ile yapılan her türlü işbirliğine karşıdır” biçiminde tepki verirken, ABD Dışişleri Bakanlığı sözcüsü “İran'ın petrol ve gaz sektörüne yatırım için zamanın uygun olmadığını düşünüyoruz” diyerek ABD'nin tavrını net ifadelerle ortaya koymaktaydı. Aynı açıklamada ayrıca “İran ile iş yapmak isteyip istemediklerine karar vermek, Türk hükümetine düşüyor” denilerek üstü kapalı bir tehdit de savrulmaktaydı. ABD'li sözcünün son sözü, bu anlaşmanın “nihai bir özellik taşımadığı” biçiminde oldu.

Erdoğan'ın saflığa yatarak anlamaz görüldüğü gerçekler, esasında ABD sözcülerinin bu birkaç cümlelik ifadelerinde oldukça yalın biçimde dile getirilmiştir. Zira “İran ile iş yapmak isteyip istemediklerine karar vermek, Türk hükümetine düşüyor” ifadesi, yapılmış bir kaba müdahalenin ardından geldiği ölçüde hem bir tehdit, hem de işi küstahlığa vardırırmaktan başka bir şey değildir. Üstüne altına imza atılmış bir anlaşmayı “nihai bir özellik taşımamak”la yargılamak da esasında sözün sahibinin herşeyin kontrolünde olduğuna dair sağlam özgüvenini yansıtmaktadır. Yani, “benden habersiz ve onayım olmadan bu tür bir iş yapıyorsun ama ben izin vermeden bu işin nihayete eremez” demektedir efendi.

Elbette ABD'nin bu özgüveninin yersiz olmadığı bu ülkede aklı başında herkesin bildiği bir gerçektir. Türkiye'deki kurulu kapitalist düzen ekonomisinden siyasetine kadar her bakımdan ABD emperyalizminin kontrolü ve yönetimi altındadır. Öyle ki, ABD emperyalizmi ülkeyi hepsi de kendisine sadakatle bağlı olan memurları aracılığıyla yönetmekte, duruma göre Kemal Derviş olayında olduğu gibi bazen açıktan kadrolu memurlarını atayarak işlerini yürütmektedir. Düzenin yönetici çekirdeği olarak hareket eden ordu, içeride emekçilere ve Kürt halkına karşı acımasız bir savaş makinası olarak hareket ederken ABD emperyalizmi karşısında süt dökmüş kuzu gibidir. Çünkü bu ordu, aynı zamanda ABD'nin savaş makinası NATO'nun sadık bir bölüğünden başka bir şey değildir. Zaten bu ülkede ABD vizesi olmadan hükümet olunamayacağını bilmeyen düzen partisi yoktur. ABD'den izin almak üzerine ahkam kesen Erdoğan'ın 3 Kasım seçimleri öncesinde Beyaz Saray'ın ve CIA'nın kapılarında vize almak uğruna neler yaptığı hala unutulmadı. Herşey bir yana 1 Mart'taki tezkere kazası sonrasında ABD'nin kulaklarını çekmesinin ardından generallerin ve hükümetin nasıl da canhıraş bir çabayla peşpeşe tezkereler çıkarıp Beyaz Saray'ın kapısında af



Seçimlerin ardından ABD ve tekeli burjuvazi adına çalışmak üzere hükümete gelecek parti ya da partilerin önüne kapsamlı ve yıkıcı bir saldırı programının konulacağı bugünden belli olmaktadır. Bu durumda, düzen partilerinin şovenizm zehri ve seçim aldatmacalarıyla oluşturdukları mevcut siyasi ortamı yarararak düzene karşı işçilerin-emekçilerin ve Kürt halkının birleşik mücadele cephesini oluşturmak günün ertelenemez acil görevidir.

diledikleri unutulmadı.

Efendinin uşaklarının iplerinin sıkıca tutuyor olmanın güveniyle sözkonusu anlaşmanın nihai olmadığına dair söyledikleri boşuna değildir. Afganistan ve Irak'tan sonra saldırı hedefine konulmuş bulunan İran'la ekonomik işbirliği yapmak uşağın haddine değildir. Dahası, son günlerde İran'a yönelik bir ABD saldırısının yeniden ısıtıldığı düşünülürse bunun böyle olacağı kesindir. Zaten Türkiye'nin ABD uşağı iktidarı için böyle bir saldırıda nerede saf tutacağı ile ilgili bir sorun yoktur. Olmadığı gibi, İran'a yönelik artan emperyalist baskı ve kışkırtıcı bir aleti olarak da çalışmaktadır.

Peki durum böyle ise, ülke yönetenleri tüm bu gerçeklere karşın neden böyle bir yol tutmuş ve efendilerinin hışmına uğramayı göze almışlardır? Bunun nedenleri vardır. İlk önce AKP açısından bu durum iyi bir seçim malzemesidir. Zira ABD'ye kafa tutuyor görünmek bugün düzen siyasetinin en etkili malzemesi durumundadır. AKP böyle bir adım atmakla birlikte rakipleri karşısında düşürüldüğü savunma pozisyonundan çıkma fırsatı yakalamıştır. AKP yönetimi de bu gerçeğin bilincinde olarak hareket ettiği ölçüde, ortaya gerçeklerin yüzü geri edildiği ve her yerinden sahteliği belli bir oyun çıkmaktadır.

Diğer taraftan, bu olayı sadece AKP'nin bir

tercihi olarak tanımlamak gerçeği tam olarak açıklamamaktadır. Zira, siyasal gelişmelerin toplam seyri dikkate alındığında PKK ve Irak konusunda ordu ve hükümet arasında belli bir işbirliğinin olduğu göze çarpmaktadır. Bu durumda, İran'la yapılan işbirliğinin bir devlet politikasının gereği olarak gerçekleştirildiğini söyleyebiliriz. ABD'nin hışmına uğrama tehlikesine karşın İran ile yapılan işbirliğinin temel amacı bu durumda, ABD karşısında bir pazarlık marjı oluşturmaktan başka bir şey değildir. PKK ve esas olarak da Irak'ta kurulmakta olan Kürdistan devletini engellemek üzere canhıraş bir çaba gösteren devlet, böylelikle efendisine ne denli vazgeçilmez olduğunu göstermeye ve kendini ağırdan satmaya çalışmaktadır.

Tüm bunlar seçimlerin tozu dumanı arasında, işçi ve emekçileri bekleyen tehlike ve tuzakları göstermektedir. Seçimlerin ardından ABD ve tekeli burjuvazi adına çalışmak üzere hükümete gelecek parti ya da partilerin önüne kapsamlı ve yıkıcı bir saldırı programının konulacağı bugünden belli olmaktadır. Bu durumda, düzen partilerinin şovenizm zehri ve seçim aldatmacalarıyla oluşturdukları mevcut siyasi ortamı yarararak düzene karşı işçilerin-emekçilerin ve Kürt halkının birleşik mücadele cephesini oluşturmak günün ertelenemez acil görevidir.

Eğer hükümet olursa:

CHP emperyalizme uşaklıkta kusur etmeyecek!

Seçimlere sayılı günler kala düzen partilerinin yalan kampanyaları, karşılıklı atışmaları vb. iyice çığıırından çıkmış bulunuyor. Kürsüye ya da televizyon ekranına çıkan parti başkanları kendi partilerini ve seçimlerden sonra uygulayacakları o eşsiz politikaları öve öve bitiremezken, rakip partileri yerin dibine batırıyorlar. İşçi ve emekçilerin oylarını alabilmek için yalanlardan ibaret dünyalar kuruyorlar.

Fakat yayınlanan seçim bildirelerine, meydanlarda atılan ateşli nutuklara ve düzeysiz atışmalara rağmen birbirlerinden farksız oldukları gerçeğini gizleyemiyorlar. Seçimden başarıyla çıkma şansı bulunmayan düzen partileri için böyle bir sorun yok elbette. Onlar nasıl olsa seçimden sonra iktidarda olmayacaklarını şimdiden bildikleri için ölçsüzce yalanlar savurmakta, hükümete her türlü eleştiri ve suçlamayı yöneltmekte son derece eli açık davranıyorlar. Ne var ki bir ihtimal seçimlerden sonra hükümette görev alma olasılığı bulunan partiler, seçim gününün yaklaşmasına paralel olarak yalanlarında belli bir ölçü tutturmaya, hatta giderek kendi gerçek konumlarını alçak sesle de olsa ortaya koymaya başlıyorlar.

Dış politika konusunda da durum böyledir. Başta CHP olmak üzere MHP'sinden DP'sine kadar düzen siyasetindeki tüm muhalefet partileri AKP hükümetinin dış politikasını yerden yere vurmaktadırlar. Kürt halkına düşmanlık ve şovenizm konusunda sürdürülen gerici yarışa, bir de "bağımsızlık" ve "onurlu dış politika" üzerinden yaşanan çekişmenin eklendiği görülmektedir.

Toplumdaki yaygın ABD ve AB karşıtlığını kendi hanesine oy olarak yazmak isteyen CHP, düzen siyasetçileri arasındaki bu "bağımsızlık" yarışında başı çekmektedir. Her fırsatta AKP hükümetinin ABD'den izin almadan adım atmadığını, teslimiyetçi bir dış politika izlediğini tekrar etmektedir. Nitekim CHP'nin seçim bildirgesinde de hükümet "dış politikada tam bir teslimiyetçilik sergilemiş" olmakla suçlanmakta, CHP iktidarının ise dış ilişkilerde Türkiye'nin "haklarını, çıkarlarını ve onurunu" koruyacağı öne sürülmektedir.

Bunları duyan biri şayet CHP iktidara gelecek olsa Türkiye'nin dış politikasının tamamen değişeceğini, ABD ya da AB ile ilişkilerde çok daha farklı bir döneme girileceğini düşünebilir. Ama gerçekte durum bunun tam tersidir. Olası bir CHP iktidarında sermaye devletinin dış politikasında hiçbir temel değişiklik söz konusu olmayacaktır. Zaten hükümet olma olasılığını da gözetken CHP, son zamanlarda el altından bunun teminatlarını vermekte, bir anlamda efendilerine mesajlar yollamaktadır. Geçtiğimiz günlerde Vatan Gazetesi'nden Ruşen Çakır'ın Deniz Baykal'la yaptığı röportaj bunun örneklerinden biridir.

CHP'nin "Pusula" adlı seçim bildirgesinde AKP hükümeti teslimiyetçilikle, ABD istedi diye 2003 yılında tezkereyi meclisten geçirmeye çalışmakla suçlanıyor. "Bu tehlikeli girişim, CHP'nin öncülüğüyle önlenebilmiştir. Hükümet, Irak'ta askerlerimizin başına çuval geçirilmesine de seyirci kalmıştır" deniliyor. Normalde, seçim bildirgesinde bunları söyleyen bir partinin ABD'nin Irak'taki işgal politikasına açıktan karşı çıkacağı, ABD ile "teslimiyet" ilişkilerine son vermeye yelteneceği,



örneğin İncirlik Üssü'nü kapatmaya kalkışacağı düşünülebilir.

Fakat CHP genel başkanı Deniz Baykal, bildirgedeki bütün bu lafların ikiyüzlülüğün ifadesi olduğunu ispatlıyor. Vatan Gazetesi yazarı Ruşen Çakır kendisine "Türkiye'de yükselen Amerikan karşıtlığından sizi ve partinizi de sorumlu tutanlar var" dediğinde hemen itiraz ediyor ve şunları söylüyor. "Amerikan karşıtlığıyla hiç ilişkimiz yok, hatta bilinçli olarak uzak duruyoruz. Ne söylemimizde, ne eylemimizde bulamazsınız. Hiçbir mitinge katılmadık. Çuval hadisesi gibi durumlarda bile mesafeli, dikkatli, olumlu, husumetten uzak hareket ettik." Ve kendi hükümetlerine verilecek icazetin işareti olarak gördüğünden olsa gerek, "son zamanlarda Amerikalılarla temaslarımız çok yoğunlaştı" demeyi de ihmal etmiyor.

Benzer bir durum AB ile ilişkiler konusu için de geçerlidir. CHP'nin seçim bildirgesinde hükümetin AB politikası örneğin Kıbrıs üzerinden şu sözlerle eleştirilmektedir; "Hükümet, Kıbrıs'ta dış baskılara direnememiş ve Güney Kıbrıs Rum Yönetimi'nin meşrulaştırılmasının ve tanınmasının yolunu açan ek protokolü imzalamıştır. AB ile müzakere sürecimizin Kıbrıs'ın ipoteğine konulmasına engel olamamıştır. İç politikada dış destek sağlamak uğruna Türkiye'nin temel çıkarlarını feda etmiştir. AB ile ucu açık müzakere sürecini kabul ederek tam üyeliğin altında bir statüyü kabul edebileceği izlenimini vermiştir."

Güney Kıbrıs AB üyesidir. Ve başka nedenleri bir kenara koysak bile, Türkiye'nin Güney Kıbrıs devletini tanımadan AB'ye tam üye olmasına imkan ve ihtimal yoktur. Türkiye ya paşa paşa Rum Devleti'ni tanıyacaktır ya da AB'ye girme hayallerinden vazgeçecektir. En azından AB'nin Türkiye'ye dayattığı şey budur. Bunun AKP ile de ilgisi yoktur. Türkiye'deki sermaye iktidarı ne kadar itilip kakılırsa kakılsın AB'ye sırtını çeviremeyeceğine göre, hangi parti hükümette olursa olsun AB'ye boyun eğmek dışında yapabileceği bir şey yoktur.

Bu gerçekleri görmezden gelen ve AKP'nin izlediği politikaya atıp tutan CHP'nin Genel Başkanı Deniz Baykal Ruşen Çakır'ın yaptığı röportajda bu

konuya da açıklık getiriyor. "AB'ye tam üye olma ihtimali beni çok heyecanlandırıyor. Polonya, İtalya, Yunanistan gibi eşit koşullarda, tam üye olabilirsek büyük mutluluk duyuyorum" şeklinde konuşan Baykal, AB tam üyelik sürecini "Türk modernleşmesinin zorunlu bir etabı" olarak gördüğünü, şu anda yaşanan tıkanmanın ise kendisini "inanılmaz üzdüğünü" söylüyor. "İktidara gelirse bu işin ucunu bırakacak değiliz, tabii ki takip edeceğiz. 40 yıllık emeğimizi heba ettirmeyiz" diyerek de olası bir CHP iktidarı döneminde de Türkiye-AB ilişkilerinin hiç de bugünkünden farklı olmayacağını itiraf etmiş oluyor.

Peki geriye ne kalıyor? ABD ve AB ile ilişkiler bugünkü gibi devam ederse, ABD ile ilişkiler daha da geliştirilecekse, AB'ye tam üyelik için her istenen yerine getirilecekse CHP nasıl bir "onurlu, başı dik" dış politikadan söz edebiliyor?

Açık ki böyle bir şey mümkün değildir. Üstelik ne CHP'nin ne de düzen siyasetini bugün esas olarak CHP üzerinden denetimleri altında tutan generallerin ABD emperyalizmiyle ya da Avrupa Birliği ile bir problemleri yoktur. Tersine, onlar bu ülkede emperyalizme kölece bağımlılık ilişkilerinin organik bir parçası ve teminatı durumundadırlar. "Ne ABD ne AB, tam bağımsız Türkiye" gibi şiarlar, onlar için kitleleri aldatmanın, emperyalizme dönük tepkileri yedeklemenin, gerici kanallara akıtarak yok etmenin bir aracından başka bir şey değildir.

Görüldüğü üzere düzen partilerinin dış politika konusunda söyledikleri, bir kez daha işçi ve emekçileri kandırmaya yöneliktir. Hangisi iktidara gelirse gelsin sömürücü sermaye sınıfına hizmette kusur etmeyecektir. Hangisi hükümet olursa olsun ABD'nin Ortadoğu'daki saldırı ve işgal politikalarına hizmet etmek için canla başla çalışacaktır. Çok değil bundan bir iki hafta sonra yeni hükümet kurulup da işe başladığında bu çok daha açık bir biçimde görülecektir.

İşçi ve emekçilerin yapması gereken, sermaye partilerinin "bağımsızlık, ulusal onur, milli çıkar" gibi konular üzerinden atıp tutmalarına aldanmamak, emperyalizmin ve sermayenin sömürü, zulüm politikalarına örgütlü mücadeleyle karşı çıkmaktır.

CHP'nin kirli ve kanlı geçmişine kısa bir bakış...



Şırnak '92



Sivas '93



Gazi '95

AKP'nin hükümette olduğu 4,5 yıllık süre zarfında yaşanan sosyal yıkım saldırıları işçi ve emekçilerin içinde debelendikleri açlık ve sefalet koşullarını gözle görülür ölçüde derinleştirdi. Sağlık hakkının gaspından, asgari ücrete yapılan göstermelik zamma kadar her adımda işçi ve emekçiler derin bir bataklık içerisine itildiler. Bu tablo işçi ve emekçilerin bir alternatif ve çözüm arayışı içerisine girmesine yolaçtı. Erken seçim döneminin gelmesi ile beraber CHP de sözde halkçı politikalarıyla işçi ve emekçi kitlelerin karşısına çıkmaya çalıştı.

Sermaye düzeni eliyle yaratılan toplumsal hafıza kaybı ve derin sefaletin de bir sonucu olarak işçi ve emekçiler ehveni şer mantığıyla CHP'yi "sol" seçenek olarak görmeye devam ediyor. Ancak çeşitli dönemlerde meclise girmiş, hükümet olmuş CHP, SHP gibi sözde sol partilerin tarihi emekçi düşmanı, demokrasi katili uygulamalarla dolu. CHP'nin kanlı ve kirli tarihinin bütünü aktarmaya elbette sayfalarımız yetmeyecek. Ancak bu saldırıların sınırlı da olsa dökümünü yapmak sandıkta işçi ve emekçilerin CHP'ye oy vermelerinin kendi cellatlarına oy vermekten başka bir anlamı olmadığını anlatmaya yetecektir.

* '89'un başında SHP milletvekili İbrahim Aksoy "Kürtler ayrı bir halktır" dediği için, SHP'den ihraç

edilmişti. Yine aynı yılın sonlarında yedi SHP milletvekili, Paris'te yapılan "Kürt Ulusal Kimliği ve İnsan Hakları" adlı bir konferansa katıldıkları için ihraç edildiler.

* 18 Ağustos '92: Şırnak'ta Kürt halkını hedef alan bir katliam gerçekleşti. Onlarca insan katledildi. 15 bin insan göçe zorlandı. Hükümette ise bugünün CHP'sinin önceli SHP vardır.

* 2 Ekim '92: Diyarbakır'ın Kulp ilçesindeki binlerce insan devletin baskı ve terörü nedeniyle şehri terketmek zorunda kaldı. Hükümette yine SHP vardı.

* 21 Mart '93: Newroz kutlamalarını hedef alan devlet terörünün sonucunda 400 kişi gözaltına alındı. Balıkesir, Tunceli ve İstanbul'da çıkan çatışmalarda 11 kişi yaralandı. Şırnak Cizre İlçesi'nde ise Newroz kutlamalarına izin verilmedi.

* Tarih 30 Mart '93: Özel radyolar, izinsiz yayın yaptıkları gerekçesiyle dönemin hükümeti tarafından kapatıldı. Kapatma kararı kamuoyunda büyük tepki ile karşılandı. Özel radyolarda hükümeti hedef alan yayınların yapılmasına duyulan tepkinin sonucu olan bu karar aynı yıl içerisinde geri çekilmek zorunda kaldı.

* Tarih 5 Nisan '93: İşçi ve emekçileri hedef alan kapsamlı bir saldırı olarak tarihe geçen 5 Nisan kararları açıklandı. Çiller'in kararları olarak bilinen 5 Nisan kararlarının altında Deniz Baykal'ın da imzası vardı. Bu

kararlarda Türkiye ekonomisinin düze çıkması için sayılan önlemler şunlardı:

- Hububat, şekerpancarı ve tütün dışındaki tarımsal ürünlere sübvansiyon kaldırılacak.

- Emeklilik yaşı artırılabilecek.

- Memura yılın 2. yarısı için bütçe ödenekleri ölçüsünde zam yapılacak. Aylık vergi iadesi ödemeleri kaldırılacak.

- KİT'lerin bir kısmı kapatılacak, bir kısmı ise özelleştirilecek.

- Ayrıca ek vergiler konulması ve yeni zamlar öngörülmüştü.

* 28 Nisan '93: İstanbul Ümraniye'de çöp faciası yaşandı. Hekimbaşı çöplüğünde biriken metan gazı patlayınca havaya uçan çöpler bir mahallenin üzerine çöktü. Çöp yığınının altında kalan 13 evde, çoğu kadın ve çocuk 39 kişi öldü. Yine aynı dönemde SHP hükümetteydi ve bütün bir dönem boyunca alışılmış taziyelerinden birini yollamakla yetindi.

* 2 Temmuz '93: Yer Sivas-Madımak Oteli. 37 kişi katledildi. Hükümet ortağı Erdal İnönü'nün yardımcısı Deniz Baykal katliamı seyretmekle yetindi.

* 12 Temmuz '93: Kirli savaşın azılı katili Mehmet Ağar Emniyet Genel Müdürlüğü'ne atandı.

* Tarih 1994, seçimlerden önce işçi-emekçilerin oylarını alabilmek için vaatler sıralayan SHP lideri Murat Karayalçın, İMF istikrar paketine imza attı.

* 14 Ağustos '94: Kars'ın Digor İlçesi'nde yürüyüş yapan binlerce kişilik kitlenin üzerine ateş açıldı. 5 kişi öldü, 9 kişi yaralandı. Ve iktidar koltuğunda yine sosyal demokrat görünümü şarlatanlar vardı!

* 12-13 Mart '95: Gazi Mahallesi'nde 23 kişi polislin silahından çıkan kurşunlarla katledildi. Ve CHP yine hükümetteydi.

* 21 Eylül '95: İzmir-Buca Hapishanesi'ne düzenlenen operasyonda devrimciler katledildi. CHP bu saldırıların arkasında durdu.

* 7 Aralık '95: Deniz Baykal, "Gümrük Birliği'ne girişimizden dolayı elde edilen başarının, bütün Türkiye'nindir" dedi ve sözde sosyal demokrat CHP piyasa ekonomisini bir kez daha güzellemiş oldu. Yapısal uyum programları çerçevesinde imzalanan Gümrük Birliği anlaşmasının altına Tansu Çiller'le birlikte imza atan diğer isim Deniz Baykal'dı.

* 4 Ocak '96: Ümraniye Hapishanesi'ne yapılan

MHP aracı bir çocuğu öldürdü!

Seçim çalışmaları gerçekten "hız kazanmış" olan MHP'liler bir çocuğun ölümüne yol açtılar. MHP'nin seçim propagandası için kullanılan, üzerinde "tek başına MHP" şiarı yazılı minübüslerinden biri, Adana'nın Ceyhan ilçesinde 10 yaşındaki Gökhan Canpolat'ın ölümüne neden oldu. MHP'nin seçim aracı olay yerinden kaçarak uzaklaşırken Canpolat hastaneye götürüldüğü sırada yolda yaşamını yitirdi.

Trafik kazaları her gün yaşanan ve kapitalizm tarafından önü alınamayan olaylardır ancak çarpılan çocuk yaralı ve can çekişir bir halde sokak ortasında bırakılarak

son hız olay yerinden kaçılması tam da MHP'nin kanlı geçmişine yakışır bir tutumdur.

Zira MHP ve faşist çeteleri yıllar yılı kendi arzu ve istekleri ile ellerine bulaşan kandan bile ziyadesiyle övünerek söz etmişlerdir! Bir kazadan elbette sıkıntı duymayacaklardır! Faşist MHP için "insan" ve insani değerler ikincil durumdadır. Seçim meydanlarında idamı ve asker cenazelerini propaganda malzemesi yapanlar, yıllarca onlarca devrimci, ilericiyi katledenler, doğaldır ki Gökhan'ı da yerde can çekişmeye bırakacaklardır. Nice katilleri saklayan ve besleyenler Gökhan'ı vurup kaçan ülküdaşlarını da gözleri gibi koruyacaklardır!

operasyonda yine devrimciler işkencelerden geçirilerek katledildiler. Hükümet koltuğundakiler değişmemişti.

* 26 Eylül '99, Ulucanlar Hapishanesi'nde 10 devrimci korkunç işkencelerden geçirilerek katledildi. Hükümette CHP ile yapılan pazarlık sonucu, onun kanatları altında seçime giren DSP oturuyordu!

* '99'da İş Bankası ve CHP'nin ortak olduğu Paşabahçe haraç mezat satışa çıkarılırken, "piyasa mantığının gereğidir" diyerek özelleştirmeye destek veren Deniz Baykal'dı. Üstelik CHP İş Bankası'nın en önemli hissedarı olmasına rağmen...

* 19 Aralık '00 ve öncesi-sonrası: Cezaevlerine gerçekleşen operasyon sırasında onlarca devrimci katledildi. Cezaevlerinin duvarları dahi kurşunlardan delik deşik edildi. Bu tarihten önce ve sonra 122 devrimci ölüm oruçlarında yaşamını yitirdi. Yine CHP'nin Karaoğlanı Ecevit ve bugün kol kanat gerdiği DSP hükümetteydi.

* 11 Eylül sonrasında uluslararası planda Türkiye'nin artan öneminden bahseden, "Türkiye bölgede yönlendirici konuma gelebilir" diyerek DSP-MHP-ANAP'tan oluşan koalisyon hükümetini BOP'a destek vermesi için uyarı veren Deniz Baykal'ın ta kendisiydi.

* Tarih Kasım '02: Dünya Bankası eski yöneticilerinden Kemal Derviş'i Türkiye'ye ihraç eden CHP seçimlere de onunla girdi!

AKP'nin hükümette olduğu 4,5 yıl içerisinde CHP emek düşmanı yasaların çıkmasına örtülü destek verdi. Saldırı yasaları böylelikle jet hızıyla mecliste onaylandı. Varlık nedeni sermayeye hizmet olan Deniz Baykal'ın, Telekom, Erdemir, Tüpraş özelleştirmelerine son kongrede karşı çıkması da tam bir ikiyüzlülük örneği idi.

Yine aynı dönemde, tüm faşist yasaları destekleyen, çıkarılanları yetersiz bulan, 301. maddeyi sahiplenen, polise daha fazla yetki diye çırpınan, "Terörle Mücadele Yasası" düzenlemeleri bir an önce yapılsın diye AKP'yi sıkıştıran da, Kuzey Irak'a operasyon yapılsın diye amigoluk yapan da CHP'dir.

Şemdinli olaylarının ardından TBMM İnsan Haklarını İnceleme Komisyonu'nun CHP'li üyesi Ahmet Ersin, Şemdinli'deki incelemelerinin ardından 'kanaatini' açıkladı: "Bu olay bir yeni Susurluk olarak adlandırılmaz." CHP'nin Ahmet Ersin ağzında ifadesini bulan yaklaşımı, CHP'nin Şemdinli'nin üstünü örtme operasyonunda oynadığı etkin rolün göstergesidir.

* 24 Ocak '07: CHP'nin Kuşadası'nda çıkan Altıok isimli yayın organında "Biz hepinizi çok ama çok sevdi, varolun bu ülkenin güzel, pırl pırl renkleri" cümlesi ile yayınlanan bir makalede başka resimlerin yanında "Mehmet Ali Ağca'nın" da resmi yer aldı.

* Ocak '07: CHP Hrant Dink cinayetinin ardından açığa çıkan toplumsal tepkinin, kardeşlik duygularının ifadesi olan "Hepimiz Ermeni'yiz" sloganına Deniz Baykal'ın ağzından savaş açtı.

'07 Temmuz seçim sürecinin de açığa çıkarttığı gibi CHP, Kürt halkına düşmanlıkta sınır tanımıyor. Sınır ötesi operasyona zemin yaratan konuşmalar yapıyor. Darbe çığırtkanlığında başı çekiyor. Ordu şaşakçılığını kimseye bırakmıyor. CHP, MHP ile kolkola girmenin hesaplarını yapıyor ve MHP ile mecliste koalisyon kurmaya hazırlanıyor.

CHP iktidar koltuğunun bir köşesinde oturduğu bütün dönemlerde ilk elden İMF'ye bağlılığını beyan etmiş, bu coğrafyada işçi ve emekçileri hedef alan sosyal yıkım saldırılarının birçoğuna bizzat imza atmış, ellerine onlarca devrimcinin ve Kürt halkının kanı bulaşmış has bir sermaye partisidir. Bugün sol adına söylediği her söz seçim aldatmacasından ibaret bir göz boyama çabasıdır. CHP'ye oy vermek bu coğrafyada hüküm süren anti-demokratik uygulamalara, bizleri açıklık ve sefalet bataklığına iten sosyal yıkım saldırılarına ve bu saldırıları yapanların bağlı olduğu İMF'ye, ABD'ye ve emperyalistlerle kölece ilişkilere onay vermek demektir.

Yeni meclis yine işçi ve emekçilerin, ezilen halkların düşmanlarıyla dolacak

Sadece, düzen partilerinin seçimler nedeniyle tuttuğu kavgada ortaya dökülenlere bakmak bile, işçi sınıfını, emekçi kitleleri ve Kürt halkını nasıl bir yeni meclisin beklediğini görmek için yetip artacak.

Yeni meclisi oluşturacak vekiller, her partinin bir diğeri hakkında verdiği bilgilere göre, hırsız, yolsuz, uğursuz, yalancı, dolandırıcı, soyguncu, vatan haini, emperyalizm uşağı vb.'dir. Kuşkusuz bunlar zaten bilinen gerçekler. Ancak kendi ağızlarıyla itiraf etmelerinin ayrı bir anlamı var.

Başka zaman başkaları söylediğinde dava konusu edilecek bu ithamlar, düzen partileri açısından seçim süreçlerinin olağan atışmaları sayılıyor olmalı ki, kimse kimseyi dava etmiyor. Sadece, aynı minvalde cevap vermeye yetinmiyorlar. Böylece herbiri diğerrinin marifetlerini sayıp döküyor.

Seçim günü yaklaştıkça, artık sırf oy avcılığı için (ve sırf bu nedenle mecburen) sıraladıkları boş vaatleri de bir yana bırakmış görünüyorlar. Şimdi tüm umutları, diğerr partileri ne kadar karalayabileceklerine bağlanmış durumda.

Bu karşılıklı karalama kampanyaları onları sıraladıkları her sıfat üzerinden de ortaklaştırmış oluyor. Fakat, tartışmasız ortaklaştıkları, seçimlerden önce olduğu gibi seçimlerin ardından oluşacak yeni mecliste de, hükümeti muhalefetiyle elele, omuz omuza yürütecekleri işler de var, ve bu, bütün bu küfürleşme arasında yakaladıkları tek ortak dildir. Bütün düzen partileri, istisnasız biçimde Kürt düşmanıdır. İşçi ve emekçi düşmanıdır. İMF'ci ve Amerikancı'dır.

Düzen partilerinin seçim kampanyaları, oluşacak meclisin sefaletini daha şimdiden tescillemiş bulunuyor. Düzenin böyle bir meclisten nasıl bir istikrar umduğunu anlamak zor. Ne var ki onlar, bir başka açıdan bu açığı kapatma çabasını da eksik etmiyor. Süreçten, şovenizmi kışkırtmak açısından sonuna kadar yararlanmaya çalışıyorlar. Düzen partileri birbiriyle Kürt düşmanlığında yarışıyor. Gericilikte, ırkçılıkta, kan dökücülükte yarışıyor...

Düzen medyasının uzunca zamandır propagandasını yürüttüğü, 'milliyetçilik yaygınlaşıyor' kampanyasından etkilenip, o milliyetçi oyları kapma yarışı yaptıkları sanılmasın ama. Hayır, o propaganda düzen partilerini değil, işçi ve emekçi kitleleri avlamaya dönüktü. Daha doğrusu korkutup yıldırma çalışıyorlardı. Dolayısıyla partiler arasındaki bu yarış, meclisi yenilemekle sağlanamayacak olan tahkim amaçlıdır. Medya merkezli yürütülen aynı kampanyanın devamı niteliğindedir.



Görüleceği gibi, sermaye düzeni, yeni meclis, yeni hükümet vb. ile istikrar sağlamaktan, kendini onarmaktan umudunu kesmiş durumdadır. Üst üste yaşanan krizlerde nasıl kriz yönetmeyi öğrendiyse, şimdi de kurtulma umudunu kestiği istikrarsızlığı yönetmeyi öğrenmeye çalışıyor. Daha doğrusu iktidarının geleceğini ülkenin istikrarsızlığına bağlamış bulunuyor.

Bu alçaklar, sırf kanlı iktidarlarını sürdürebilmek için, Kürt sorununun bu şekilde süregitmesine, hatta yürütülen şoven kampanyaya bakılırsa, iki halkı birbirine kırdırmaya bile razıdırlar. Onların, bölgemizdeki istikrarsızlıktan, emperyalist savaş ve işgallerden nasıl yarar beklediklerini, Irak'a yönelik işgal saldırısının ilk süreçlerinde ibretle izlemiştik. Irak yıkılacak, onlar da inşaat taşeronluğuyla para kazanacaklardı. Bu inşaatın harcı Iraklı bebelerin kanlarıyla karmak gerektiği umurlarında bile değildi.

Türkiye'de de, her gün tabutlar geliyormuş gidiyormuş umurlarında değil. Onları yıkılan ocaklar, yanan yürekler ilgilendirmiyor. Sadece asker cenazeleri üzerinden Kürt düşmanlığını yaygınlaştırma amacıyla yararlanmaya çalışıyorlar, o kadar.

Yeni meclisin de, ne kadar hırsız, uğursuz takımından oluşursa oluşsun, bu genel amaçlarına hizmet edeceğinden eminler. Zaten, soygun-vurgun imkanlarını da bu yüzden açık tutuyorlar. Sermaye sınıfına ve düzenine sınırsız hizmet yeminlerini bozmasınlar da, istedikleri gibi çalıp-çırpsınlar, yağmalasınlar, umurlarında değil. Sonuçta, sermaye düzenine hizmet yeminleri de, sermayedarların çalıp çırpmaya devam edebilmesi için değil mi? Yani, karşılıklı hizmet bunlarinki.

Bu seçim sürecinde düzen partilerinin kendi ağızlarıyla ortaya döktükleri pislikleri toplayıp sınıf ve kitlelerin önüne götürmek bile, aylar sürececek bir çalışma gerektiriyor. Sınıf devrimcileri, seçim sürecinde yoğunlaştırdıkları düzen teşhiri için, daha uzunca bir süre malzeme sıkıntısı çekmeyecek.

Adalette “son nokta”!

AKP'nin kavgalı olduğu tüm kurumların çetelerle ilişkileri ortaya seriliyor. “Vatansever”lerin ordu bağlantılı çetesinin ardından Yargıtay üyelerinin uyuşturucu çetesiyle ilişkileri ortaya çıktı. Düzen güçleri arasındaki kavga düzenin tüm pisliklerini ortalığa saçarken son çıkan çetenin yargıyı da kapsamı burjuvazinin adaletinin aslında ne olduğunu göstermiş oldu.

Polisin uyuşturucu parası paylaşımı yüzünden aralarında savaş çıkan iki çeteye karşı düzenlediği “Son Nokta Operasyonu”nda çete üyelerinin 3 savcı ve 1 hakime seks partileri düzenlediği ortaya çıktı. Olaya Yargıtay eski Genel Sekreteri Ercan Yalçınkaya'nın da adı karıştı bildiriliyor. Yine çetenin dinlenen telefon görüşmelerinden yakalanan bir isim daha dikkat çekti. MLKP'ye yönelik “Gaye” adı verilen operasyonun emrini, Atılım gazetesi ile Gündem gazetesini kapatma kararını veren 14. Ağır Ceza Mahkemesi'nin hakimi Ali Kayaoğlu uyuşturucu çetesinin elemanı çıktı. Çete lideri Hasan Derya Soy'un adamlarının yargılandığı uyuşturucu dosyasına bakan Kayaoğlu'nun, çetenin düzenlediği seks partisine katıldığına dair telefon kaydı bulundu. Ayrıca çetenin Ankara Oran'daki Yargıtayevi ve Manavgat'taki Yargıtay Tesisleri'nin de işletmesini aldıkları ortaya çıktı.

Çete savaşları ele verdi

Hollanda-Almanya-Türkiye üçgeninde, 5 milyon dolar uyuşturucu parası yüzünden iki ayrı çete arasında başlayan ve 5 kişinin öldürüldüğü, 8 kişinin yaralandığı savaşı bitirmek için “Son Nokta Operasyonu”nu başlatan polisin savcılık talimatıyla başlattığı teknik takibe 4 savcı ile 1 hakim takıldı. İstanbul dışında görev yapan bir savcının çete üyeleri ile yaptığı telefon görüşmelerinde, Yargıtay'da bağlantılarının bulunduğunu, ileride sorun olacak dosyaların da devreye gireceğine dair konuşmalarının tespit edildiği bildirildi.

Dinlemeye takılan İstanbul'da görevli üç savcı ile bir hakimin, çete üyelerinin bulduğu kadınlarla İstanbul'da özel güvenlik şirketi tarafından korunan lüks bir sitede “çılgın partiler”e katıldıkları öne sürüldü. Telefon görüşmelerinde kadınlarla, yargı mensuplarının



buluşacağı gecelere “konsey” adı verildiği bildirildi. Yargı mensuplarının çete liderlerinden kadın isterken “Konseyi toplayın, bu gece geliyoruz” diye şifreli konuşukları belirtildi.

Sekiz polis de işin içinde

Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nün düzenlediği operasyonda, İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nde görevli, aralarında rütbeli personelin de bulunduğu 8 polisin çete ile bağlantıları tespit edildi. Polislerden 3'ü dün gözaltına alındı.

Polis, çete savaşlarında ilk operasyonu 8 ay önce Ramazan Özlaşan'ın liderliğindeki “Adıyamanlılar Çetesi”ne karşı yaptı. Aralarında bir de başkomiserin bulunduğu 33 kişi gözaltına alındı. Atilla Önder, Fikret Eskin ve Hasan Derya Soy'un kontrolündeki diğer çete de, sekiz ay boyunca fiziki ve teknik takibe alındı. Çetenin Vanıköy'deki villasına, üç gün önce polis helikopterlerinin desteğinde 300 polisle düzenlenen baskında, Atilla Önder, Fikret Eskin ve Hasan Derya Soy'un da aralarında bulunduğu 29 kişi gözaltına alındı. Operasyonda 5 Uzi marka makineli tabanca, 1 el bombası ile çeşitli markalarda 8 tabanca ele geçirildi. Çete üyelerinin sorgusu Organize Suçlarla Mücadele Şube Müdürlüğü'nde devam ediyor.

Savaş 2003'ten beri sürüyor

* 2003'te Ertuğrul Yılmaz, Hollanda'da öldürüldü.

Atilla Önder, ortağı Ertuğrul Yılmaz'ın öldürülmesinden Adıyamanlılar çetesinin lideri Ramazan Özlaşan'ı sorumlu tuttu.

* Almanya ve Hollanda'da çıkan çatışmalarda 2 gruptan 4 kişi yaralandı.

* Atilla Önder'in işbirliği yaptığı Hasan Derya Soy ve adamları, 28 Ağustos 2005'te Bakırköy'de Ramazan Özlaşan'ı silahlı saldırı düzenleyerek yaraladı.

* 9 Eylül 2005'te Ramazan Özlaşan'ın adamları Hasan Derya Soy'u sahibi olduğu Beşiktaş'taki işkembe salonundan çıkışta silahla yaraladı.

* Ramazan Özlaşan'ın adamları, 18 Ekim 2005'te Fikret Eskin'in eşi Berrin Eskin'in içinde bulunduğu otomobile ateş açtı. Eskin'in şoförü Sedat Atmaca öldürüldü. Berrin Eskin yaralanmadan kurtuldu.

* 21 Ekim 2005'te Zeytinburnu'nda Ramazan Özlaşan'ın adamlarından Tolga Tekin silahla öldürüldü.

* İki gün sonra Hasan Derya Soy'un Büyükkçekmece'deki villası Kalashnikov'la tarandı. Şükri Karagöz öldü, Erdoğan Volkan Marangozlar yaralandı.

* 1 Şubat 2006'da Hasan Derya Soy'a bağlı çalıştığı bildirilen, MHP ana davası sanıklarından Adana Emniyet Müdürü Cevat Yurdakul'un katili Abdurrahman Kıpçak, Ümraniye'de kafasından vurularak öldürüldü.

Yargıya bir nokta da Çiçek'ten

“Son Nokta” operasyonu yargının kirli ilişkilerini gün yüzüne çıkarırken konuya ilişkin bir yorum da AKP'nin Adalet Bakanı Cemil Çiçek'ten geldi. Seçim nedeniyle koltuğunu ‘bağımsız’ bir kişiye bırakan eski Adalet Bakanı Cemil Çiçek, çetelerin fuhuş partilerine katılan yargı mensuplarıyla ilgili haberler üzerine “Daha neler var neler. Bizim neler çektiğimizi bilemezsiniz” dedi ve ilginç iddiaları gündeme getirdi.

Hürriyet gazetesinin haberine göre eski Bakan Çiçek'in, söylediği bazı şeyler şöyle:

“Bu meslekte, bu dünyada eli öpülesi çok insan var; ama Türkiye'de kötünün dostu çok olunca, onların ayıklanması da zor oluyor. Neler var, neler. Bizim neler çektiğimizi bilemezsiniz... Ama herşey konuşulmuyor. Çünkü yargıyı korumak gerekiyor.

“...Örneğin, ben soruyorum, bankalarla ilgili davalara bakan 8'inci Ağır Ceza reisi niye 5'inci Ağır Ceza reisi oldu? Bunun araştırılması lazım. Bu işlerde sakat, kötü şeyler döndüğünü düşünerek başvurduğu yerde, davasına baktığı hortumcu bankacının kardeşi içeriden çıkıyormuş, deniyor. Yargının önünde böylesi kötü ilişkilerle ilgili sorun var; ama bence asıl sorun birliktirli kurumdur. Bu kurum düzeltilmedikçe sorun giderilemez. Bu konuda açtığımız pek çok soruşturma var; ama elli mislini biliyor, bir şey yapamıyoruz. Çünkü bilgiyi belgelemek, delillendirmek o kadar kolay olmuyor.”

Bakan Çiçek'in sözünü ettiği bankacılık suçlarına bakan İstanbul 8. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanı Mustafa Akın, İstanbul 5. Ağır Ceza Mahkemesi Başkanlığı'na atanmıştı.

Hakimler ve Savcılar Yüksek Kurulu yetkilileri, Akın'ın görev süresi dolduğu için görev yerinin değiştirildiğini belirterek, eski Bakan Çiçek'in suçlamalarını reddettiler.

Ar damarı çatlayan yargı burjuvazinin çürümüş sisteminin resmidir. Tüm muhalif güçlere azgınca saldıran devlet, uyuşturucu çeteleriyle iş yapıyor. Ortaya çıkan bu gerçekler yeterince açıktır. Devletin aşağı yukarı tüm kurumlarının karıştığı çeteler yaşanan çürümeyi göstermektedir. Tüm bu gelişmeler kapitalizmin asıl düşmanının işçi ve emekçiler olduğunu bir kez daha kanıtlamaktadır.

“Rant projesi dışarıda bıraktı!”

İstanbul Büyükşehir Belediyesi (İBB) ve Küçükçekmece Belediyesi, Küçükçekmece Ayazma-Tepeüstü mevkiinde uyguladığı Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında kendilerine konut sözü vererek çadırlarda yaşamak zorunda bıraktığı 123 kişiye şimdi de ev vermeyeceğini söyledi. İBB'nin Ayazma sakinlerine kiracı ve ev sahiplerine eşit şartlarda verilmek üzere inşa ettiği TOKİ'nin en önemli çalışmalarından birisi olarak adlandırılan “Bezirganbahçe Konutları”nda ise sadece ev sahipleri oturuyor. Defalarca belediyeye gittiğini fakat bir yanıt alamadığını söyleyen Ayazma semti sakini Kasım Aydın, “Bize konut vereceklerine dair söz verdiler, belgeleri de elimizde. Kışın ortasında bizim evlerimizi yıktılar, çocuklar, yaşlılar mahvoldu. Şimdi de bize konut vermeyeceklerini ve çadırları boşaltmamız gerektiğini söylüyorlar” dedi.

AKP'nin “planlı kentleşme ve konut üretimi” programı kapsamında en büyük projelerinden birisi olarak adlandırdığı Küçükçekmece Ayazma-Tepeüstü Mevkileri Kentsel Dönüşüm Projesi kapsamında inşa edilen “Bezirganbahçe Konutları” için bekleyen 123 aile kiracı oldukları için mağdur

ediliyor. Fabrika atık sularının arıtılmadan aktığı bölgede kurulan Çadırkent'te yaşayanlar, birçok kişinin hasta olduğunu belirtiyorlar.

“Kentsel dönüşüm rant projesidir”

Türk Mühendis ve Mimarlar Odaları Birliği İl Koordinasyon Kurulu Sekreteri Tores Dinçöz kentsel dönüşüm projelerinin dünyanın birçok ülkesinde uygulandığını fakat Türkiye'deki manzaralarla karşılaşmadığını belirtti. Projelerin yapım aşamasında denetleme görevi gören sivil toplum kuruluşlarının da yer alması gerektiğini ifade eden Dinçöz, “İktidarın çözüm olarak gördüğü bu proje yanlış teşhistir. Kentsel dönüşüm alanları Türkiye'nin başına bela edildi. Bunun nedeni ise ranta açılmasıdır. Bu rant projesinden başka bir şey değildir” dedi. Dinçöz, sağlıklı ve güvenli bir projede yaşama ve barınma hakkının insanın en temel hakkı olduğunu vurgulayarak, hükümetin yurttaşlarına karşı olan sorumluluğunu yerine getirmesi gerektiğini belirtti.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sermaye düzenininin harcı devlet terörüyle karılmıştır!

Düzen partilerinin seçim bildirgelerinde insan hakları ile ilgili bölümlere bakıldığında önümüzdeki dönem uygulanacak olan devlet terörünün gerekçesinin “güvenlik” olacağını söylemek mümkün. Zira her düzen partisi bir yandan insan haklarının öneminden dem vururken, diğer yandan da “bölücülük tehdidi” ve “terör” paranoyasından söz ederek hak ihlallerinin zeminini düzlüyorlar.

Seçim sürecinde yaşananlar önümüzdeki dönem yaşanacakların bir göstergesi. Seçim bildirgelerinde az ya da çok insan hakkından söz edenler dahil olmak üzere bütün düzen partileri meydanlarda tükürükler saçarak idamdan, ipten

bahsediyor, sınır ötesi operasyonun yolunu düzlüyor.

Keza yine seçim sürecinden bu yana gerek bağımsız adayları hedef alan baskılar ve fiili saldırılar, gerekse faşist saldırılar önümüzdeki dönem yaşanacaklar açısından fikir veriyor.

Kim bildirgesinde ne söylüyor? Seçim meydanlarında ne çığırıyor?

Seçim bildirgesini insan hakları konusunda hiçbir basınç duymadan hazırlayan MHP, konuyu birkaç yuvarlak cümleyle geçiştiriyor ve ardından insan



haklarını temel değerlerimizin süzgecinden geçireceklerini ifade ediyor. Seçim bildirgesinde “temel değerlerden” kastedilenin ne olduğu da tanımlanmıyor. Ancak bu değerlerin ne olabileceğini anlamak için yüzümüzü seçim meydanlarına ve bu süreçte MHP'nin pratiğine dönmek yeterli.

Seçim sürecinin başından bu yana asker cenazeleri üzerinden kafatasçılık yapan, meydanlarda ip atan, seçimlere birkaç gün kala DTP'lilere saldıran MHP'nin temel değerden neyi kastettiği bir kez daha gözler önüne seriliyor! Açık ki MHP ile özdeşleşmiş olan “temel değerler” TC'nin yapısal özelliği olan sovenist, gerici, kafatasçı değerlerdir.

Son süreçte demokrasi havariliğine soyunan

Mehmet Ağar'ın seçim bildirgesi ise söylemleri ile paralel. Gerçi Ağar güvenlik-özgürlük çelişkisi içinde boğulmuş görünüyor ama yine de üzerinden lekesini asla çıkartamayacağı kanı gizlemek, kirli geçmişini bir nebze olsun unutturmak için ısrarcı bir çaba harcıyor. Kısacası geçmişin eli kanlı katili seçim sürecini demokrasi masallarına ayırıyor!

Ağar kendine demokrat bir maske takmaya çabalarken, Baykal ve CHP ise MHP'nin yerine göz dikmiş durumda. Seçimlerden çok önce sosyal demokrat kimliğinden sıyrılmış, şovenizmin, ordunun bayraktarlığını yapan CHP seçim bildirgesi ile beraber sosyal demokrat kimliğinin iflasını da resmen belgelemiş oluyor! Güvenlik için her yol mübahır diyerek her fırsatta da ırkçılığı körüklüyor!

AKP ise gerek bildirgesinde gerekse meydanlarda “yaptıklarımız yapacaklarımızın göstergesidir” diyerek insan hakları sorununa kendince bir yaklaşım geliştiriyor! Ve yuvarlak ifadelerle sorunu geçiştiriyor. Yaptıklarını güvence olarak ileri süren AKP'nin neler yaptığını hatırlamak esasında yuvarlak ifadelerinin ne anlama geldiğini anlamamızı da sağlıyor. Toplumla mücadele yasası, polislerin yetkisini genişleten kanun ilk akla gelenler. Gerisi il il yayılan linç girişimleri, 8 Mart eyleminde, Lübnan işgali protestolarında, tezkere karşıtı eylemlerde ve son olarak 1 Mayıs Taksim'de açığa çıkan azgın devlet terörü, demokratik kurumların operasyonlarla kapatılması, en son Ümraniye'de yaşanan işkence kaynaklı ölüm, Uğur Kaymaz'ın, Hrant Dink'in katli... DGM'lerin tabelasını değiştirmekle insan hakları korunmuş olmuyor kısacası.

AKP'li bakanla el sıkışmayan üniversitelinin tutuklanması, AKP'ye muhalefet yapan köylülerin evlerinin mühürlenmesi, DTP'nin Diyarbakır mitingini engelleme çabaları yüzlerce hak ihlali ile AKP gerçekten de yaptıklarının yapacaklarının güvencesi olduğunu ispatlıyor.

Hak ve özgürlüklerimiz için dişe diş mücadeleye!

Gelinen yerde açık ki güvenliğimiz, özgürlüğümüz, insanca yaşama hakkımız sürekli bir tehdit altındadır. Seçimler gibi demokrasi oyununun hat safhada oynandığı, her türlü vadin havada uçtuğu bir süreçte dahi düzen partileri “insan haklarını” vaadedememekteler. Çünkü devlet terörü sermaye düzeninin onyıllardır harcıdır ve bu harç olmaksızın sermaye düzeninin kendi egemenliğini sürdürebilmesinin olanağı bulunmamaktadır.

İşçi ve emekçilerin yapması gereken açıktır. Bugüne kadar kullanabildiğimiz sınırlı haklarımızı dahi sermaye düzenine karşı dişe diş mücadeleyle kazandık. Bu gerçek, bundan sonra da böyle olacaktır. Bizleri ister demokrasi maskesi takarak kandırmaya çalışsınlar, ister seçim meydanlarından sopa göstererek tepkilerimizi dizginlemenin, gözümüzü korkutmanın hesabını yapınlar! Ne gözümüzü korkutabilirler, ne de masallarla bizi uyutabilirler! Açlık, sefalet, baskı ve şiddet, inkar ve imhadan başka bir şey vaatmeyen düzenden ve düzen partilerinden açık ki demokrasi dilenecek değiliz! Tam aksine hak ve özgürlüklerimizi sermaye düzenine karşı direnerek, dişe diş mücadeleyle kazanacağız!

MHP'ye otobüs kalkıyor bekleyen CHP'li kalmayın!

CHP neredeyse yarım yüzyıldır bu ülkenin işçilerine, emekçilerine kendini solcu diye tanıttırıyor ve onları kandırıyor. '68'in ilk öğrenci cinayetlerinden olan Taylan Özgür'ün polis tarafından vurulmasını araştıran ablası derine indikçe karşısına çıkanlardan sonra CHP'yi şöyle tarif etmişti “İtalyan Gladysos'u'nun altından İtalyan sosyal-demokratları çıktı korkarım ki Türk kontrgerillasının başı da sosyal-demokratlara uzanıyor”. Hale Özgür Kıyııcı'yı böyle konuşturan dönemin içişleri bakanının en tanınan sosyal-demokrat simalarından olan H. Fehmi Güneş olmasıydı. CHP bugüne kadar hep devleti kurmakla övündü durdu. Bu CHP'nin hücrelerine dek işleyen şovenizmi, militarizmi ve faşizme öykünüyor olmayı açıklıyor. Ancak son dönem yaşananlar iyi-kötü sol makyajlı ve tabanında ciddi bir sol-aydın kesimi barındıran bir parti için, bu CHP olsa bile, fazla cüretkar bir biçim aldı. CHP açıktan MHP ile AKP'ye karşı bir birlikteliği savunuyor. Faşist CHP, aynılaştığı MHP ile şovenizm rüzgarı ile yelkenlerini doldurmaya çalışıyor. Faşist söylemlerinde ikna edici olamıyor ki CHP'nin faşistleşen kadroları kardeş parti MHP'ye akmaya başladı. Adana'da CHP Gençlik Kolları Genel Başkan Yardımcısı

Rifat Obiz, “Bundan sonra Bahçeli'nin bayrağı altında yürüyeceğiz” diyerek ırkçı MHP'ye üye oldu.

MHP İl Başkanlığı'nda düzenlenen törende, bir önceki dönem CHP Yüreğir Belediye Meclis Üyeliği de yapan Rifat Obiz ile emekli Astsubay Muhammed Dilci'ye rozetlerini MHP Genel Sekreter Yardımcısı ve Adana milletvekili adayı Recai Yıldırım ile MHP İl Başkanı Ahmet Erdoğan taktı. MHP'yi bu ülkenin teminatı olarak gördüklerini söyleyen Obiz, “*Ailemizle, etrafımızla MHP dedik. Bundan sonra üç hilalin altında, Devlet Bahçeli'nin bayrağı altında yürüyeceğiz. Çünkü başka alternatif kalmadı*” dedi.

Bugün işçileri, emekçileri ve bir takım aydın sayılabilecek sol unsurları AKP'ye karşı olmak ve cumhuriyete sahip çıkmak gazıyla taraflaştırmaya çalışan CHP, kendini faşizmin kollarına bıraktı. CHP artık tamamen faşist bir parti haline gelmiş sola dair, sözde görüntüde, ne taşıyorsa hepsini bırakmıştır. Elbette solun değerlerini kirleten CHP'nin böylece olması gereken yere gitmesi herkes için hayırlı olacaktır ancak bu gün için halen etkilediği kitlelerin varlığı CHP'nin bu yüzünü teşhir etmeyi gerekli kılıyor.

Bağımsız sosyalist adayların tanıtım şenliklerinden...**Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!**

Samandıra



Karlıktepe

Kartal'da emekçilerin sahiplendiği coşkulu şenlik!

Yaklaşık 1.5 aydır yürüttüğümüz seçim çalışmamızın son haftasına girmiş bulunuyoruz. Toplam seçim çalışmamızın temel planlamalarından biri de aday tanıtım şenliğinin güçlü geçmesiydi. Seçim komisyonu olarak hafta başında yaptığımız toplantıda aday tanıtım şenliğine güçlü bir ön hazırlık yapmayı planladık.

Ön hazırlık süreci

Şenliğin ön hazırlık süreci oldukça güçlü geçti. 500 adet çağrı afişini Kartal merkez, Karlıktepe, Kartal sanayi ve Esenkent civarına yaptık. Özellikle Karlıktepe ve Esentepe'de emekçilerin yoğun ilgisiyle karşılaştık. Şenlik için hazırladığımız 500 davetiyeyi aday bildireleriyle birlikte yüzyüze konuşarak emekçilere ulaştırdık. Ayrıca faaliyetimizden etkilenen gençler çalışmamıza destek verdi, tanıştığımız gençler arasında bizimle birlikte dağıtım çıkanlar oldu. Kartal merkezde yaptığımız gazete satışında da emekçileri şenliğimize çağırdık. Karlıktepe'de yoğun olarak oturan ADEL, ABB, Kartal Belediyesi işçilerine de etkinlik çağrılarımızı ulaştırdık.

Mahalle halkı etkinliğimize katıldı

16 Temmuz günü etkinliğimiz açılış konuşması ve devrim şehitleri anısına yapılan saygı duruşuyla başladı. Nurettin Güleç türküsü, marş ve halaylarıyla sahne aldı. BDSP temsilcisi yaptığı konuşmada bugüne kadar hükümet olan düzen partilerinin işçi ve emekçilere hiçbir şey vermediğini, programlarının aynı olduğunu ifade etti. Bu düzende işçi ve emekçilerin yaşam hakkı olmadığını söyledi. Tüm emekçileri omuz omuza umudu büyütürken bu düzeni yıkmaya, işçi sınıfının komünist partisi saflarında işçileri emekçileri kendi iktidarlarını kurma mücadelesine çağırdı.

Genç bir yoldaşımızın okuduğu şiirlerin ardından bir kadın yoldaşımız düzenin kadına bakışını anlatan ve emekçi kadınları yaşadığı sorunlara karşı sınıfın partisi saflarında mücadeleye çağıran bir konuşma yaptı. Gençliğin geleceksizliğinden bahseden ve gençliği mücadeleye çağıran konuşmanın ardından 'tersaneler cehenneminden cehennem yürekli bir işçi' yaşadıkları sorunları aktardı. 'Tersaneler cehennem işçiler köle

kalmayacak', 'çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde' dediği için Şafak Özdoğan'ı desteklediklerini ifade etti. Konuşmaların ardından tüm devrimci coşkusunu kitleye yansıtan Grup Fırtına sahne aldı. Etkinliğimiz sürerken bir kez daha devletin kolluk güçlerinin engelleme girişimiyle karşılaştık.

Kolluk güçleri keyfi bir şekilde çevreden şikayet geldiğini ve etkinliği bitirmemiz gerektiğini söylediler. Şenlik yapmanın hakkımız olduğunu, bitirmeyeceğimizi söyledik. Etkinlik alanının önüne araçlarını çekerek kitleyi tedirgin etmeye çalıştılar da başarılı olamadılar. Çünkü tedirgin olarak gitmeye kalkışan üç-beş kişiyi yine kitlenin içindeki emekçiler durdurdu. "Nereye gidiyorsunuz, neden korkuyorsunuz" diyen emekçiler şenliğimizi sahiplendiler. Daha sonra kürsüye Necmiye Şafak Özdoğan çıktı. Kitleyi selamlayan Özdoğan, "burjuva düzen partilerine, bunca yalan söylemelerine rağmen hiçbir engel konulmazken biz sınıfın devrimci sosyalist adaylarının seçim faaliyeti engelleniyor. Neden; çünkü işçi sınıfının kurtuluşunun yol ve yöntemlerini anlattığımız için, neden; kokuşmuş düzenlerinin yıkılacağı ve kurdukları bu saltanatın gerçek sahipleri tarafından ellerinden alınacağına bildikleri için korkuyorlar. İşte onların anladığı demokrasi bu. Bu demokrasi sadece kendi yaşamlarını kolaylaştırmak, kendi geleceklerini sağlamlaştırmak için kullanılıyor" diyerek tüm düzen partilerinin aynı yalanı söylediklerini, gerçek demokrasinin ise sosyalizmde olduğunu söyledi.

Bu konuşmanın üzerine düzenin kolluk kuvvetleri etkinlik yaptığımız alanı terketmek zorunda kaldılar. Bu durum kitledeki coşkuyu daha da arttırdı. Adayımız Şafak Özdoğan'ın etkili konuşması sık sık sloganlar ve yoğun alkışlarla kesildi. Konuşma burjuva sisteme karşı işçi ve emekçilerin birlikte devrimci mücadelesini büyütme çağrısıyla son buldu.

Ekinlikten gözlemler

Etkinlik öncesi seçim büromuzun önündeki alana "Kahrolsun sermaye diktatörlüğü! Yaşasın işçi-emekçi cumhuriyeti!", "Amerikancı-İMF'ci, düzen partilerine oy yok! Soracak hesabımız var!/N.Şafak Özdoğan" imzalı pankartlarımızı astık. Aynı zamanda emperyalist savaş, ulusal sorun, kadın, gençlik ve sermaye devletinin yıkım politikalarının anlatıldığı resimlerin ve şiarların yer aldığı panomuzu etkin şekilde kullandık. *Kızıl Bayrak* gazetesinin yer aldığı ve kitaplarımızın

bulduğu standımıza işçi ve emekçiler yoğun ilgi gösterdi. Ayrıca ses düzeninin iyi olması ve ışıklandırma sisteminin yaygın kullanılması etkinlik alanının görselliğini daha da artırdı.

Kartal-Karlıktepe Seçim Komisyonu**Sultanbeyli'de seçim şenliği**

Seçim çalışmamızın bir parçası olan aday tanıtım şenliğimizi 15 Temmuz günü Başaran Mahallesi'nde gerçekleştirdik. Şenliğin ön çalışmasında yüzlerce işçi emekçiye ulaşarak hem şenlik davetiyelerinin satışını yaptık hem de BDSP olarak neden seçimlere girdiğimizi anlattık. Emekçilerin yoğun ilgi gösterdiği faaliyetimiz boyunca şenliğe çağrı afişlerini yaygın olarak yaptık.

Şenliğimiz saat 19.30'da davul-zurnayla başladı. Ardından Grup Fırtına'nın halayları ile devam etti. Gerçekleştirilen şiir dinletisinin ardından yerel sanatçımız Kul Âşık Oral Polat, Mahsuni'den okuduğu ezgilerle şenliğe destek verdi.

Şenlikte konuşma yapan BDSP'li yoldaşımız seçimlere bakışımızı ve tavrımızı anlatan bir konuşma yaptı. İşçi-emekçileri komünist saflarda mücadeleye çağırması ise kitle tarafından yoğun alkışla karşılandı. Ardından seçimin düzenin kirli bir oyunu olduğunu ve bu oyunun bozulması gerektiğini, bunu bozabilecek gücün işçi-emekçilerin örgütlü mücadelesiyle mümkün olacağını vurgulayan İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayımız Necmiye Şafak Özdoğan bir konuşma yaptı. Bu bölgede özellikle CHP'nin Alevi kitlesi üzerinden politika yaptığını vurguladı. Bu düzen partisinin hükümet olduğu dönemde Çorum, Maraş, Sivas vb. katliamları gerçekleştirdiğini söyledi. "Şeriat" geliyor çığırkanlığıyla hareket eden CHP'nin din derslerini zorunlu hale getirdiğini, imam hatipleri açtığını söyledi.

BDSP tarafından hazırlanan "Düzenin seçim oyununu bozalım!" isimli sinevizyon gösterimi ilgi ile izlendi.

Bir kez daha sahne alan Grup Fırtına türküsü ve marşlarıyla kitleyi coşturdu. Etkinlik programı Gün Doğdu marşının hep bir ağızdan söylenmesi ile sona erdi.

Şenlikte Eksen Yayıncılık'ın kitaplarını ve gazetemiz *Kızıl Bayrak*'ın satışı gerçekleştirildi.

Etkinliğe 100'ü aşkın işçi-emekçi katıldı.

Sultanbeyli BDSP

Gülsuyu'nda coşkulu şenlik

İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday N. Şafak Özdoğan'ın Gülsuyu Mahallesi'nde düzenlenen aday tanıtım şenliği 14 Temmuz Cumartesi akşamı başarılı ve coşkulu bir biçimde gerçekleştirildi.

Maltepe Seçim Komisyonu tarafından güçlü bir ön çalışmaya konu ettiğimiz şenliğe yaklaşık 200 kişi katıldı.

Etkinliğimiz Gülsuyu Mahallesi Nurettin Sözen Parkı'nın üstünde saat 21.00'de davul ve zurnayla

başladı. Halayların ardından Grup Fırtına sahneye çıkarak türkü ve marşlarını seslendirdi. Grup Fırtına'nın sonrasında BDSP temsilcisi Eylem Duygu Çağlar sahneye çıkarak bir konuşma yaptı. Yaklaşmakta olan seçimlerin, meclise kim girerse girsin işçi ve emekçilerin, kadınların, gençlerin sorunlarına hiçbir çözüm getirmeyeceğini vurgulayan Çağlar kurtuluşun kokuşmuş burjuva iktidarının yıkılıp yerine sosyalist işçi emekçi iktidarının kurulması ile olacağı söyledi.

Bağımsız sosyalist milletvekili aday N. Şafak Özdoğan sahneye çıkarak Gülsuyulu işçi ve emekçilere seslendi. Özdoğan "Halkın seçme özgürlüğü adı altında oynanan bu oyunun tek amacı kokuşmuş düzenlerini ayakta tutmak, sömürü sistemlerini devam ettirebilmek içindir" dedi. Bugüne kadar yapılan seçim oyununu hangi düzen partisi kazanırsa kazansın, kaybedenin hep işçi ve emekçiler olduğunu, bu sömürü düzenini yıkmak için tek yapılması gerekenin kendimize inanmak, mücadeleye güvenmek, umudu büyütmek, örgütlenmek ve mücadeleye atılmak olduğunu vurgulayan Özdoğan; "Sizler gibi işçi ve emekçi olan, sizlere bu düzenin gerçek yüzünü anlatan, gerçek çözüm yolunu gösteren sınıfın bağımsız devrimci sosyalist adaylarını destekleyin. Onların mücadelesine sahip çıkın. Düzen partilerine oy vermeyin. Sizleri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağıran sınıfın bağımsız sosyalist adaylarına oy verin! Kavgayla atılın, geleceğinizi ve özgürlüğünüzü ellerinize alın" diyerek konuşmasını sonlandırdı.

Ozan Hüseyin Çelik ve Aşık Turabi'nin söylediği türküler ile şenliğimiz sonlandı.

Gülsuyu BDSP

Samandıra'da emekçilerle bütünleştik

13 Temmuz günü Samandıra seçim büromuzda aday tanıtım şenliği gerçekleştirdik. Bir dizi teknik soruna rağmen oldukça coşkulu ve hedefini bulan bir şenlik düzenledik.

Şenlik saat 20:30'da açılış konuşmasıyla başladı. Daha sonra Aşık Hüseyin Çelik sahne aldı. BDSP adına yapılan konuşmada komünistlerin seçimlere sermaye düzenini ve düzen partilerini teşhir etmek, işçi ve emekçileri sosyalizm mücadelesine çağırmak amacıyla girdiği ifade edildi.

BDSP konuşmasının ardından etkinliğe Sultanbeyli'den katılan genç arkadaşlarımız bir şiir dinletisi sundular.

İstanbul 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday N. Şafak Özdoğan ise yaptığı konuşmada gerçek kurtuluşun işçi sınıfının kendi iktidarını kurmasından geçtiğini söyledi. Özdoğan, emekçileri düzen partilerinin



sahte vaatlerine kanmamaya ve kendisine gerçekleri söyleyen bağımsız devrimci adayları desteklemeye, onların mücadelesine güç katmaya çağırıyor.

Etkinlikte son olarak Grup Fırtına sahne aldı. Devrimci türkü ve marşlarıyla etkinliğe güç katan Fırtına'nın halay parçalarında kitlenin coşkusu daha da arttı. Seçim bürosunun önünde etkinliği izleyen birçok emekçi de etkinliğe katıldı. Çekilen halayların ardından yumruklar havada hep bir ağızdan söylenen Gündoğdu Marşı ile etkinlik sona erdi.

Açık havada yapılması planlanan ancak olumsuz hava koşulları nedeniyle seçim bürosunun içinde gerçekleştirilen etkinliğe 80'in üzerinde emekçi katıldı. Coşkulu ve canlı geçen etkinliğimiz devletin kolluk güçlerinin baskılarına ve sosyal şoven CHP'nin devrimci faaliyete yönelik gerçekleştirdiği anti-propagandaya karşı anlamlı bir yanıt oldu. Devletin estirdiği terör ve CHP gibi gerici partilerinin mahalle üzerindeki olumsuz etkisi bir parça da olsa kırılmış oldu.

Samandıra BDSP

Karadeniz Mahallesi: "Düzen partilerine oy yok!"

Gaziosmanpaşa İşçi Derneği olarak bir süredir uyuşturucuya, çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı yürüttüğümüz çalışma kapsamında bugün bir şenlik düzenledik. "Kokuşmuş düzene ve partilerine oy yok, işsizliğe yozlaşmaya ve uyuşturucuya sessiz kalmayacağız!" başlığıyla örgütlediğimiz şenlik sayesinde mahallemizde yozlaşmaya, uyuşturucuya ve çeteleşmeye karşı işçi ve emekçileri mücadeleye çağırmanın, alternatif bir kültür ve birliktelik oluşturmanın imkanını yakaladık.

Etkinliğimiz 15 Temmuz günü Karadeniz Mahallesi Mehmet Akif Parkı'nda saat 19.00'da başladı. Sözü ilk olarak, uyuşturucuya, çeteleşmeye ve yozlaşmaya karşı mücadelemizi anlatmak üzere GOP-DER Yönetim Kurulu Başkanı Murat Yıldırım aldı. Derneğin bugüne kadarki çalışmalarından bahseden Yıldırım; uyuşturucuya, çeteleşmeye karşı verilecek mücadelede birlikteliğin önemine vurgu yaptı.

GOP-DER Kültür Sanat Topluluğu "Bu Oyunu Bozmaya Geldik" isimli tiyatro oyununu sergiledi. Polisin uyuşturucu çeteleriyle girdiği işbirliğini anlatan oyun oldukça anlamlıydı.

Oyunun ardından, yozlaşmanın emekçi semtlerde yaygın olmasının tesadüf olmadığı ifade edildi. Derneğin bağlama kursları, tiyatro çalışmaları vb. faaliyetlerinden bahsedildi. Ardından seçimlerle ilgili kısa bir konuşma yapıldı. Düzen partilerinden hesap sorma çağırısı yapıldı. BDSP İstanbul 2. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday Fatma Ünsal konuşmasında

uyuşturucu ve çeteleşmenin, devletin işçi ve emekçileri mücadeleden koparmak için uyguladığı politikalar olduğunu belirtti. Düzenin polisiyle ordusuyla tüm bu çeteleri, mafyayı temizleme gücüne sahip olduğunu, ancak baktığımızda tüm bu çetelerin ardından emekli generaller, üst düzey görevlilerin çıktığını belirtti. Konuşmasında "Düzen partileri mevcut düzenin devamı için bizleri, çocuklarımızı yozlaştırmaya, yokluğa ve yoksulluğa sürüklemeye mahkumdurlar. Onların başka bir çıkar yolu ve çözümü bulunmuyor. Bizim çözümümüz ise geleceğimiz için mücadele etmektir" dedi. Konuşmasını kendi haklarımıza, kültürümüze birlikte mücadele ederek sahip çıkabileceğimizi söyleyerek bitirdi.

Daha sonra mahalleden bir arkadaşımızın bağlaması ile söylediği türkülerle, coşkulu halaylarımızla etkinliğimize devam ettik. Havanın kararmasıyla sinevizyon gösterimine başladık. Düzenin medyasıyla, kültürüyle yozlaştırdığı hayatları anlatan sinevizyon ilgiyle izlendi.

Program Öteki Kültür Merkezi'nden arkadaşların ezgileriyle devam etti. Mahallelinin yoğun isteğiyle tekrar halaylar çekildi.

Mahalle sakinlerinin yoğun ilgi gösterdiği şenliğimiz oldukça başarılı geçti. Şenlik boyunca insanların derneğin yerini ve çalışmalarını öğrenmeye çalışması, etkinliklerin devamını beklediklerini ifade etmesi oldukça anlamlıydı.

Tekrar tekrar mücadele çağrılarını yaptığımız şenlik bir arkadaşımızın söylediği uzun hava ile saat 22.00'de son buldu. Teknik sıkıntılar ve ayarladığımız müzik grubu "Grup Ligarba"nın hiçbir gerekçe göstermeden etkinliğe katılmamasına rağmen sıkıntılar kolektif bir biçimde çözüldü, herhangi bir aksaklık yaşanmadı.

Şenliğe yaklaşık 300 kişi katıldı.

Karadeniz Mahallesi BDSP

Mamak BDSP'nin seçim şenliği!

Mamak BDSP- Mamak İşçi Kültür Evleri olarak 15 Temmuz Pazar günü 'Bozuk düzende sağlam çark olmaz! Düzenin seçim oyunu bozalım' şiarıyla Tek Mezar Hacı Bektaş-ı Veli Parkı'nda bir şenlik düzenledik. Şenlik saat 20:30'da başladı. Etkinlik öncesi alanı düzenlemek için düzen partisi CHP'nin pankartlarının ve flamalarının parktan çıkartılması sırasında bir grup CHP'linin müdahalesi boşa düşürülerek, flamalar ve pankartlar indirildi ve pankartlarımızla, flamalarımızla alan donatıldı. Alana Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday Evrim Erdoğan ve BDSP imzalı "Kahrolsun sermaye iktidarı!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!" pankartları ile "Faşist katliamların hesabını işçi-emekçiler soracak!", "Faşizme ve şovenizme karşı şimdi Deniz olunmalı!", "Emperyalizm savaş demektir, barış sosyalizmle gelecek!" şiarlı BDSP ve İşçi Kültür Evleri imzalı pankartları asıldı.

Şenlik programı açılış konuşmasının ardından Mamak İşçi Kültür Evleri Sokak Tiyatrosu Topluluğu'nun 'Hükümet paketi' isimli oyunuyla başladı. Oyunun ardından Mamak BDSP adına yapılan konuşmada mücadele çağırısı yapıldı.

Ardından BDSP'nin hazırladığı seçimlerle ilgili sinevizyonun gösterimi yapıldı. Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili aday Evrim Erdoğan ise konuşmasında, İP çetesinin saldırısını teşhir ederek tüm düzen partilerinin birbirinin aynı olduğunu vurguladı. Bedel ödeyerek, kan dökerek elde edilen mevzilerimize sermaye devleti tarafından yapılan saldırıların ve bu saldırıların nedenleri üzerinde durdu.

Şenlikte BDSP ve Mamak İşçi Kültür Evleri imzalı İP çetesinin Mamak İşçi Kültür Evi'ne saldırısını teşhir eden bildiri dağıtıldı. Kızıl Bayrak standı açıldı. Emekçilerle seçim gündemiyle ilgili sohbetler gerçekleştirildi.

Mamak BDSP

BDSP'nin seçim faaliyetinden...

İstanbul:

GOP'da seçim çalışmalarından...

Gaziosmanpaşa bölgesinde çalışmalarımız tüm hızı ile devam ediyor. Bölgemizde yaygın bir kitle çalışması ve eylem, etkinliklerle bütünleştirilmeye çalışılan bir faaliyet içerisindeyiz. 3 temel çalışma alanının özgün sorun ve gündemleri ile çalışmalarımız sürdürülmekte. Bölge faaliyetimizde Gazi ve Karadeniz-Elmabahçesi bölgesinde öne çıkan gündemler olarak yozlaşma, uyuşturucu ve çeteleşmeyi işliyoruz. Bu gündemleri düzen partilerini teşhir eden bir biçimde ele alarak "uyuşturucu, yozlaşma ve işsizlik düzenine OY YOK!" temel şiarı etrafında şekillendirmekteyiz. Öte yandan fabrikalara dönük çalışmamızın ana eksenini ise 21 Temmuz'da gerçekleştirilecek olan "GOP işçileri çözümü tartışıyor" etkinliği şekillendiriyor. Bu etkinlik kapsamında çalışmanın yaygın bir duyurusu gerçekleştirilerek, bölgemizdeki yerel işçi sorunlarını ve bu sorunlara çözüm yollarını tartışmak hedefindeyiz.

Gazi Mahallesi seçim çalışmaları:

Gazi Mahallesi'nde büro önü etkinliklerimizin ikincisini 11 Temmuz'da gerçekleştirdik. Oluşturduğumuz haftalık program çerçevesinde "Demir Çeneli Melekler" filmi gösterdik. Amerika'da kadınların oy hakkını kazanması yönündeki mücadelelerini anlatan filmin ön çalışmasını evlere el ilanı dağıtarak gerçekleştirdik. Film gösterimine 25 kişi katıldı.

Gazi Mahallesi'nde büro önü etkinliklerimize 16 Temmuz günü de müzik dinletisi ve seçim sinevizyonunun gösterimi ile devam ettik.

Etkinliğimiz Gazi Mahallesi'nden bir arkadaşımızın müzik dinletisi ile başladı. Yaklaşık 1 saat süren müzik dinletisinde, bağlama eşliğinde türküler ve marşlar söylendi, halaylar çekildi.

Etkinliğe büronun yakın çevresindeki evlerden, diğer etkinliklere katılan emekçilerden yoğun katılım oldu.

Etkinliğin ikinci bölümünde seçim sinevizyonunu gösterdik. Sinevizyon belli bir ilgiye konu oldu. Yoldan geçen insanlar da sinevizyonu izlemek için durdular. Etkinliği çarşamba günü yapacağımız şenliğe çağrı yaparak sonlandırdık. Etkinliğe 50 kişi katıldı.

Gazi Mahallesi, Yunusemre Mahallesi, Alibeyköy ve çevre merkezlere kadar taşıdığımız afiş çalışması kapsamında yaklaşık 500 afiş kullanıldı.

BDSP seçim bildirgeleri merkez yerlerde, kapı kapı dolaşarak dağıtıldı. Sadece son bir hafta içinde 2 bin civarında seçim bildirgesi bölgemizde yaygın bir biçimde dağıtıldı.

Gazi Mahallesi'nde "Düzen partilerine oy verme! Gazi emekçileri gelecek için buluşuyor" şiarlı ve Gazi emekçilerinin yerel sorunlarına vurgu yaptığımız bildiri ve şenlik çağrılarında yaklaşık 2 bin adet bölgemizde yaygın bir biçimde dağıtıldı.

Bölgemizde binlerce emekçinin ve kadının geldiği Perşembe pazarında düzen partilerini teşhir eden ajitasyon konuşmaları ve yoksulluğa, işsizliğe, yozlaşmaya ve uyuşturucuya karşı gerçekleştireceğimiz buluşmaya çağrı konuşmaları yapıldı. Bu dağıtım sırasında binlerce el ilanı ile etkinliğimizin duyurusu yapıldı.

Gazi Mahallesi'nde ve Alibeyköy'de yaygın gazete satışı gerçekleştirildi.



GOP merkezde sınıf eksensli çalışmalar:

GOP merkezde Topçular ve Rami bölgesinde işçi sınıfına dönük olarak çalışmamızı yaygınlaştırarak sürdürmekteyiz. Yine bölgemizde caddelerde gazete satışı ve bildirge dağıtımları ile bölgemizdeki yakın yerlerdeki emekçi mahallelere seçim platformumuzu taşımaya çalışıyoruz.

Bölgemizde GOP merkez çevresinde Topçular ve Rami işçi bölgesinde fabrika çevrelerine yüzlerce "Amerikancı-İMF'ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!" şiarlı afişlerimizden yaptık.

Yine bu bölgede gerçekleştireceğimiz "GOP işçileri çözümü tartışıyor" etkinliğimizin bildirgelerinden yaklaşık 2500'ini fabrikalara ve atölyelere yaygın bir biçimde dağıttık.

Yine "Gaziosmanpaşa'da EMEĞİN KAVGASI" bültenimizi bölgemizde fabrika içlerinden yaygın ve hedefli bir satışa konu etmekteyiz.

13 Temmuz günü fabrikaların çıkış saatinde Bereç, Topçular yolu üzerinde gazetemiz *Kızıl Bayrak*'ın satışını gerçekleştirdik. Bu sayede çevrede çalışan işçilerle konuşma fırsatı yakaladık. İşçilerle seçim politikamızı konuştuk, onları etkinliklerimize davet ettik.

Karadeniz Mahallesi "Kokuşmuş düzene ve partilerine oy yok!"

Karadeniz mahallesinde çalışmamız bölgenin öne çıkan başlığı olan işsizlik, yozlaşma ve uyuşturucuya karşı bölge emekçilerini mücadeleye çağırarak bir eksende sürdürülmektedir.

Bölgemizde yüzlerce afiş ile işçi ve emekçiler Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy vermemeye çağrıldı. Bölgemizde BDSP bildirilerinden yüzlercesi kullanılarak BDSP'nin seçim platformu işçi ve emekçilere anlatılmaya çalışıldı.

Yine bölgemizde Elmabahçesi tarafındaki fabrika ve atölyelere yaygın bir biçimde 21 Temmuz'da gerçekleştirilecek olan "GOP işçileri çözümü tartışıyor" etkinliğinin çağrı bildirileri dağıtıldı.

21 Temmuz'da saat 17:00'de Eğitim-Sen 4 No'lu Şubesi'nin toplantı salonunda etkinliğimiz gerçekleşecek.

GOP BDSP

Küçükçekmece'de yaygın seçim çalışması...

Son iki haftadır yoğunlaştığımız seçim çalışmalarımıza tüm hızıyla devam ediyoruz. Bir yandan mahalle halkına düzen partilerinin teşhirini yaparken diğer yandan kitle çalışmalarımızı güçlendiriyoruz. Bildirge dağıtımları, gazete kullanımlarının yanında düzenlediğimiz etkinliklere devam ediyoruz.

İnönü Mahallesi'nde ise geçtiğimiz hafta başlattığımız açık hava film gösterimleri, ikinci haftasında daha planlı ve örgütlü bir tarzda gerçekleşti, "Dondurmam gaymak" adlı filmin gösterimine yaklaşık 150 kişi katıldı. Film perdesinin yanına "Düzen partilerine verilecek oyumuz yok, sorulacak hesabımız var" ve "Uyuşturucuya ve yozlaşmaya teslim olmayacağız!" şiarlı pankartlarımızı astık.

Etkinliğin çağrısını etkin bir şekilde yaptık.

14 Temmuz Cumartesi günü E5 hattının bir şeridini "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı afişlerle donattık. Diğer şeritte afişlerimizi yaparken, polislerin keyfi engellemeleri ile karşılaştık. Bizlerin kararlı tutumu ile gözaltına almaya cesaret edemeyen kolluk güçleri geri çekilmek zorunda kaldılar.

10 bin aday bildirisini işçi ve emekçilerle buluşturduk. Hafta sonu boyunca aday bildirimimizi bir dizi emekçi semtinde megafonla ajitasyon çekerek yaygın bir şekilde dağıttık. İlk olarak Cumartesi akşamı Söğütluçeşme'nin ana caddesi ve sokaklarında "Çözüm devrimde kurtuluş sosyalizmde!" şiarlı, BDSP imzalı önlüklerle bildirimimizin dağıtımını gerçekleştirdik. Pazar günü de kitlesele bir şekilde İkitelli, İnönü Mahallesi, Sefaköy, Yenibosna'da yine önlüklerimizle birlikte yaygın bir dağıtım yaptık.

Ardından hem seçim büromuzun hem de İşçi Kültür Evi'nin olduğu İnönü Mahallesi'nin sokaklarında dolaşarak birebir sohbetlerle dağıtımımızı gerçekleştirdik. Ayrıca Sefaköy merkezinde de yoğun geçiş alanı olan Gümüşçüler Çarşısı'nda ve iki ana caddesinde de toplu dağıtımımızı yaptık. Buradan işçi ve emekçilerin

yoğun olduğu Yeni Bosna semt pazarına geçerek, sesli ajitasyon eşliğinde aday bildirimimizi emekçilerle buluşturduk. Bu hafta adayımızın imzasıyla hazırlanmış pankartları E5'e asacağız.

20 Temmuz Cuma akşamı seçim büromuz önünde "Haramilerin Saltanatını Yıkacağız" şenliği ile seçim çalışmalarımıza devam edeceğiz.

Küçükçekmece/BDSP

Esenyurt'ta film gösterimi...

15 Temmuz'da yaptığımız film gösterimini oldukça yoğun bir ön çalışmaya konu ettik. Beynelmîl'in gösterimini gerçekleştirdik. Depo Kapalı Cadde'de düzenlediğimiz etkinlik kısa bir açılış konuşmasının ardından başladı. Film gösterimine yaklaşık 100 kişi katıldı. Film gösterimlerimize bundan sonra da devam edeceğiz.

Kuruçeşme'de seçim etkinliği

15 Temmuz Pazar günü Kıracı/Kuruçeşme Mahallesi'nde de bir etkinlik gerçekleştirdik. 3. bölge bağımsız sosyalist milletvekili adayı Hüseyin Temiz'in de katıldığı, sinevizyon gösterimi ve müzik dinletisinin yer aldığı etkinliğimize yaklaşık 150 işçi ve emekçi katıldı.

Etkinlik öncesinde mahallede bulunan ilişkilerimizle bir araya gelerek etkinliğimizin programını ve ön çalışmasını planladık. Etkinliğimizin duyurusunu içeren el ilanları ve büyük boy afiş hazırlayarak etkinlik öncesinde mahallede kullandık.

Etkinliğimiz, mahallede oturan bir arkadaşımızın söylediği türkülerle başladı. Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun hazırlanmış olduğu sinevizyonla devam etti. Sinevizyonun ardından "Faşizme karşı omuz omuz!", "Kahrolsun faşizm!", "Gençlik gelecek, gelecek sosyalizm!" sloganları gür ve coşkulu bir şekilde atıldı. Atılan sloganların ardından 3. bölge bağımsız sosyalist adayı Hüseyin Temiz bir konuşma yaptı. Hüseyin Temiz konuşmasında seçimlerin ve parlamentonun işçi ve emekçiler için hiçbir zaman çözüm olamayacağını, düzen partilerinin de emekçi kitleleri aldatmakta birbirleriyle yarıştıklarını söyledi. CHP'nin de mahalle halkına özel bir ilgi göstermesine vurgu yapan Hüseyin Temiz, Maraş'ta, Sivas'ta yapılan katliamlara ve CHP'nin bu katliamlardaki payına değindi.

Daha önce de seçim çalışmalarımızdaki etkinliklerimize katılan Fırat Avalır, söylediği türkülerle etkinliğimizin coşkusunu arttırdı. Coşkulu bir atmosferde geçen etkinliğimiz Kuruçeşmeli işçi ve emekçileri işçi sınıfının devrimci programı etrafında birleşmeye ve kapitalist düzene karşı mücadeleyi yüksetmeye çağırarak etkinliğimizi sonlandırdık.

Esenyurt BDSP

Kartal'da coşkulu seçim çalışması...

13 Temmuz Cuma günü öğle saatlerinde Esentepe Mahallesi'nde aday tanıtım bildirisi dağıttık. 14 Temmuz Cumartesi günü ise sabah İcmeler Meydanı'nda her hafta gerçekleştirilen *Kızıl Bayrak* satışına katıldıktan sonra Tuzla İcmeler ve Aydıntepe arasında aday tanıtım afişlerini yaptık. Gün içinde Kartal merkeze aday tanıtım afişlerimizi ve şenlik afişlerimizi yaptık. Ardından Kartal Sanayi Bölgesi'ne aynı afişlerden yaygın bir şekilde yaptık.

Seçim bürosunda kadınlara seçim platformumuzu anlattık. Etkinlik aday tanıtım toplantısı olarak kurgulanmasına rağmen adayımız yoğunluğu ve aynı saatlerde gerçekleşen Gülsuyu seçim şenliğine katılmasından dolayı etkinlikte yer alamadı. Sinevizyon gösterimi ise teknik bir sorundan kaynaklı yapılamadı. Ancak tüm olumsuzluklara rağmen 15'e yakın kadının katıldığı etkinlik olumlu bir atmosferde



Adana

geçti.

BDSP adına bir yoldaşımızın yaptığı konuşmayla başlayan etkinlik, ardından sorular ve sohbetle devam etti.

Kartal-Karlıktepe BDSP

Gülsuyu'nda film gösterimi

Maltepe Seçim Komisyonu olarak her Çarşamba periyodik olarak düzenlediğimiz film gösterimi etkinliğine Beynelmîl adlı film ile devam ettik.

Gülsuyu Mahallesi Heykel Meydanı'nda yaptığımız film gösterimine 100'ü aşkın kişi katıldı. 12 Eylül askeri darbesi sonrası yürürlüğe giren birçok yasağın mizahi bir dille anlatıldığı film ilgiyle izlendi.

Maltepe Seçim Komisyonu

Adana:

Meydan Mahallesi'nde çalışmalarımız sürüyor!

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu olarak seçimlere kısa bir süre kalması nedeniyle çalışmalarımızı hızlandırdık. Kalan süreyi en iyi şekilde değerlendirebilmek, başlatmış olduğumuz devrimci seçim çalışmalarımızı güçlü bir biçimde sonlandırabilmek için zamanımızı daha verimli kullanmaya çalışıyoruz. Düzenli olarak seçim büromuzu açıyor, gelen emekçilerle tartışmalar gerçekleştiriyor, bağlarımızı güçlendirmeye çalışıyoruz. Günlük olarak yaptığımız değerlendirme ve planlama toplantılarımızı her hangi gibi aksamaya izin vermeden hayata geçirmeye çalışıyoruz. Gazetemizi düzenli olarak işçi ve emekçilere ulaştırmaya devam ediyoruz. Afişlerimizi, aday bildirimlerimizi yaygın bir şekilde kullanıyoruz.

Afişlerimizi işçi ve emekçilerin yoğun olarak yaşadıkları ve geçtikleri bölgelere yoğun olarak yapmaya çalışıyoruz. "Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim/BDSP" ve "Amerikancı düzen partilerine oy yok! Yaşasın devrim ve sosyalizm/ BDSP Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Serpil Yıldız" şiarlı yüzlerce afişimizi; Obalar Caddesi, Bankalar Caddesi, Çakmak Caddesi, Kültür Sokak, Küçük Saat, Kıbrıs Caddesi, Emniyet Caddesi, İstiklal Mahallesi, Atilla Altıkat Köprüsü, E5'in bir kısmı ve Dörtöl'a yaygın bir şekilde yaptık.

Aday bildirimlerimizi de olabildiğince yaygın bir şekilde işçi ve emekçilere ulaştırıyoruz. Meydan Mahallesi, Emek Mahallesi, Dumlupınar Mahallesi, Sucuzade, Havuzlubahçe, Dağlıoğlu, Gülpınar Mahallesi'ne tek tek kapıları gezerek, emekçilerle yüz yüze gelerek dağıttık. Birçok esnafa, kahvehaneye bildirimlerimizi ulaştırdık.

16 Temmuz günü günlük olarak gerçekleştirdiğimiz planlamamızın bir parçası olarak sabahın erken saatlerinden itibaren bir dağıtım grubumuz, Kürt işçi ve emekçilerinin ağırlıkta olduğu Dağlıoğlu Mahallesi'nin bir kısmına, Gülbahçesi Mahallesi'ne evleri dolaşarak, caddelerden geçen insanlara, esnafalara, kahvehanelere, cadde üzerindeki küçük atölyelere binlerce aday bildirimimizi ulaştırdık. İkinci dağıtım grubumuz da yine sabah erken saatlerden itibaren, Gülpınar Mahallesi'ne, Mirzaçelebi Mahallesi'ne, esnafalara, kahvehanelere binlerce aday bildirimimizle seslendik.

17 Temmuz günü sabah saatlerinden itibaren Yurt Mahallesi'nde evleri tek tek dolaşarak ve mahallede kurulan semt pazarında yaklaşık 3 bin aday bildirimimizi emekçilere ulaştırdık. Yurt Mahallesi, Evren Sitesi, Baraj Yolu, Mimar Sinan, İstasyon Meydanı ve Kanal Boyu'nu afişlerimizle donattık.

18 Temmuz günü ise Akkapı, Hadırlı Mahalleleri'ne binlerce bildirimimizi ulaştırarak emekçilere seslenmeye devam ettik. Üzeri kapatılan afişlerimizi yenilemek için Meydan Caddesi, İstiklal Mahallesi, Emniyet Caddesi, Kocavezir ve Çarşı'nın dört bir tarafına aday ve BDSP afişlerimizi taşıdık.

Materyal çalışmalarımızın yansırı 20 Temmuz Cuma günü Adana BDSP tarafından gerçekleştirilecek olan "Düzenin seçim oyununa karşı UMUT SOSYALİZMDE şenliğinde buluşalım!" etkinliğimizin hazırlıklarını sürdürüyoruz. Afişlerimizle ve çağrı bildirimleriyle kapı kapı dolaşarak emekçileri şenliğimize davet ediyoruz. Mahallemizden Şakirpaşa'da gerçekleştirilecek olan etkinliğe otobüs kaldıracağız.

Meydan Mahallesi Seçim Komisyonu

Şakirpaşa'da şenliğe hazırlanıyoruz!

Adana'da yürüttüğümüz seçim çalışmalarımızı işçi-emekçilerle buluşturmaya devam ediyoruz.

13 Temmuz Cuma günü işçilerin işe giriş saati olan sabah saat 07:00'de sanayinin giriş kapısında seçim

bildirgelerimizi ve Adana bağımsız sosyalist milletvekili adayı Serpil Yıldız'ın seçim bildirilerini işçilere ulaştırdık. Dağıtım sırasında gelen polislin taciz girişimine rağmen çalışmamızı ara vermeden sürdürdük.

“Amerikancı, İMF’ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!/BDSP” ve “Amerikancı düzen partilerine oy yok! Yaşasın devrim ve sosyalizm!/BDSP Adana Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı Serpil Yıldız” imzalı afişlerimizi işçi ve emekçilerin yoğun olarak geçtiği güzergahlara ve emekçi semtlerine yaygın bir biçimde yaptık.

Bugüne kadar Şakirpaşa, Yeşilevler, Demetevler, Bahçelievler, Narlıca, Denizli, Mithatpaşa, Cumhuriyet, Anadolu, 19 Mayıs, Güneşli, Yamaçlı, Dervişler’de yaşayan işçi ve emekçilere bildirgelerimizi ulaştırdık. Bildirgelerimizin ardından şimdi de aday bildirilerimizi aynı şekilde Adana’nın dört bir yanındaki işçi ve emekçilere taşımaya başladık.

Akşamları da gazetemizi işçi ve emekçilere taşımaya devam ediyoruz. Yanısıra 20 Temmuz Cuma günü yapacağımız şenliğimizin hazırlıklarına başladık. Bu şenlikle birlikte seçim kampanyamızı sonlandırmayı planlıyoruz.

Faaliyetimiz sırasında düzeninin kolluk güçleriyle de karşı karşıya geliyoruz. Son olarak Yeşilevler’de yaptığımız dağıtım sırasında yanımıza gelen polisler iki yoldaşımız hakkında şikayet olduğunu söyleyerek kimliklerini istediler. Kimliklerini vermeyen yoldaşlarımıza saldıran polisler bu kez onları zorla arabaya bindirmeye çalıştılar. Arabaya binmek istemeyen yoldaşlarımıza saldıran polisler yaklaşık 15 dakikalık bir boğuşmanın ardından yoldaşlarımızı arabaya sokabildiler. Zorla arabaya bindirilen yoldaşlarımız bir süre sonra bırakıldılar. Polis aracından çıkan yoldaşlarımız ara vermeden bildirge dağıtımına devam ettiler. Böylece düzenin her türlü baskı ve zoruna karşı çalışmamızı kesintisizce sürdüreceğimizi gösterdiler.

Sakirpaşa Seçim Komisyonu

Adana’da gözaltı terörüne militan direniş!

13 Temmuz günü İP çetesinin saldırısını kınayan basın açıklamasının ardından büromuzdan seçim materyallerimizi alarak çalışma alanlarına giden yoldaşlarımız Adana’nın en merkezi yerlerinden olan Kültür Sokak’ta yaklaşık 15 resmi polis tarafından “elinizdekiler nedir, onların izni var mı, kimlik çıkartın” vb. söylemlerle durdurulmuşlardır. Yoldaşlarımız polislin bu keyfi ve bilinçli tutumu karşısında net bir tutum almışlardır. Polis tarafından gerçekleştirilen saldırının haberinin büroya ulaşmasıyla beraber burada bulunan yoldaşlarımız da olay yerine gitmiş yaşanan saldırı süreci karşısında polisler anlamalı bir yanıt vermişlerdir.

Dakikalarca süren tartışmalar ve arbedelerden sonra olay yerine gelen çok sayıda polis yoldaşlarımıza tekme, tokat ve biber gazlarıyla saldırmış ve altı yoldaşımızı yaka paça yerlerde sürükleyerek gözaltına almıştır. Saldırı karşısında devrimci tutum ve militanlığıyla direnen yoldaşlarımız hep bir ağızdan “Baskılar bizi yıldırılmaz!”, “İnsanlık onuru işkenceyi yenecek!” sloganlarını haykırdı. Yaklaşık 20 dakika boyunca Çakmak Caddesi’ni trafiğe kapatarak direnen yoldaşlarımız karşısında aciz kalan polis yoldaşlarımıza kelepçe takarak sonrasında da onları taşıyarak gözaltına alabilmiştir.

Gözaltına alınan yoldaşlarımız yaklaşık üç saat boyunca tutuldukları polis merkezinde ifade vermeyi ve imza atmaya reddetmişlerdir. Yoldaşlarımız üç saatin sonunda adli tıpa çıkarılarak buradan serbest bırakılmışlardır.

Adana BDSP



İzmir:

Emekçilerle buluşmaya devam ediyoruz...

Yamanlar ve Menemen’de aday afişleri ile BDSP afişlerini Onur Mahallesi, Gümüşpala, Hıdırtepe, Kasımpaşa Mahallesi, İnönü Mahallesi, İngiliz Tepesi, Belediye Evleri, Çınarlı Mahallesi, Asarlık Beldesi, Ulukent, Yahşeli Köyü, Küçük Çiğli, Balatçık, Harmandalı, Egekent, Evka-5, Evka-2, Güzeltepe, Cumhuriyet Mahallesi, Karşıyaka, Bornova, Çınarlı ve Helvacı Köyü’ne yaptık ve bildirilerimizi yaygınca dağıttık.

Menemen Büyükpark önünde aday tanıtım standı açarak bildiri dağıttık. Ayrıca, İP çetesinin Mamak İşçi Kültür Evi’ne yönelik yaptığı saldırıyı teşhir eden konuşmalar yaptık.

Menemen merkezde ve mahallelerinde BDSP imzalı afişlerimizi yaygın bir şekilde yaptık.

Yanısıra ev ziyaretleri düzenleyerek devrimci seçim çalışmamızı emekçilere taşıyoruz.

Sabahları Çiğli Organize işçilerine ve Menemen demir-çelik işçilerine bildirilerimizi ulaştırıyoruz.

Çiğli’de ses aracıyla emekçi kitlelere sesleniyoruz. Sesli propagandanın yanı sıra aday bildirilerimizin de dağıtıldığı semtlerde olumlu tepkilerle karşılaştık.

Çiğli BDSP

Buca: “Seçim oyununu bozacağız!”

İzmir birinci bölgede yürüttüğümüz seçim çalışmamızı adım adım örmeye devam ediyoruz. Bu doğrultuda çalışmamızı adayımız Sinan Yürekli ile beraber, seçim büromuzun bulunduğu Kuruçeşme Mahallesi’nde ve derneğimizin bulunduğu Çamlıkule Mahallesi’nde ardarda ev ziyaretleri gerçekleştirerek sürdürüyoruz. Ev ziyaretlerinde seçim üzerine sohbetler düzenliyoruz.

“Haramilerin saltanatını yıkacağız, Sosyalizmi kuracağız!” şiarlı İzmir birinci bölge bağımsız devrimci aday Sinan Yürekli imzalı afişlerimizi Gıda Çarşısı, Mtk, Yeşildere, Buca Köprü, Gaziemir, Gediz, Üçkuyular, Basmene, Şirinyer ile Gültepe ve Çamlıkule Mahalleleri’ne yoğun bir şekilde yaptık. Afiş çalışmamızdan sonra Gültepe’de bir yandan aday tanıtım bildirisini dağıttık, diğer yandan ise afişlerimizle semti donattık.

Daha sonra ise Çamlıkule ve Kuruçeşme semtlerinde bulunan kahvelere giderek sesli propaganda ve ajitasyon konuşmaları eşliğinde aday

tanıtım bildirilerimizi dağıttık. Bu yaptığımız çalışmalarda insanların olumlu tepkileriyle karşılaştık.

Planlamamız dahilinde Kuruçeşme ve Çamlıkule pazar yerlerinde aday tanıtım bildirisinin dağıtımını ile devam ettik. Çamlıkule pazar yerinde dağıtım yaparken, düzen partisi olan AKP de bulunduğumuz alanda dağıtım yapıyordu. Bu sırada AKP yandaşlarının bizden aldıkları seçim bildirimizi buruşturmalarıyla beraber kısa süreli bir gerginlik yaşandı. Olaya tanıklık eden insanlara AKP’yi teşhir eden konuşmalar yapıldı. Yaptıkları hareketten dolayı bizden özür dilemek zorunda kaldılar.

Buca BDSP

Bursa’da emekçileri saflara çağırıyoruz...

Bursa’da seçim çalışmamız bütün hızıyla sürüyor. İşçi ve emekçileri yaygın bir materyal kullanımı ve birebir ilişki kurarak düzen partilerinden hesap sormaya çağırıyoruz. Geride bıraktığımız hafta boyunca seçim büromuzun bulunduğu Esenevler’de etkili bir kitle çalışması örgütlemeye çalıştık, aynı zamanda seçimlere ilişkin çağrımızı bütün Bursa geneline taşımayı hedefledik. Bu çerçevede afişlerimizi Esenevler dışında da Bursa’nın bütün merkezi yerlerine yaygın bir biçimde yaptık.

Yine seçim bildirgelerimizi ve aday bildirilerimizi Esenevler Mahallesi ve Erikli civarına yaygın bir biçimde dağıttık.

Ayrıca seçim çadırımızı sürekli açık tutuyoruz. Semtteki emekçiler özellikle akşam saatlerinde yanımıza geliyorlar ve oldukça sıcak sohbetler ediyoruz. Emekçiler bir büro yerine çadır açmamızın kendilerini bizlere yakın hissetmelerine yol açtığını, sabah akşam alanda bulunmamızın ise onlara güven verdiğini ifade ediyor.

13 Temmuz günü “Gençlik geleceğini ve seçimleri tartışıyor!” başlıklı bir toplantı yapmayı hedeflemiştik. Ancak çağrımızı yeterince yaygın yapamadığımız için 6 kişilik ve yakın çevremizle sınırlı bir katılım olunca biz de çalışmamızın gençlere nasıl ulaştırılabileceğinin yol ve yöntemleri ile, gençliğin bugün devrim mücadelesine katılmasının, böyle bir tercih yapmasının önemini tartıştık.

Yine 13 Temmuz günü kadınlarla bir ev toplantısı gerçekleştirdik. Toplantıya katılan kadınlarla önce kadınlar ve seçimlerle ilgili bir sinevizyon izledik. Ardından ise emekçi kadınların sorunlarına ilişkin sohbet ettik. Kadınların sorunlarının düzen partileri tarafından çözülmediğini vurguladığımız toplantıda çoğunluğu ev kadını olan kadınlar kendilerini en çok

yıpratın sorununu ev köleliği olduğunu vurguladı. Bu sorunu aşmanın yolları üzerinde durduk. Sohbetin seçimlerle ilgili kısmında ise ağırlıklı olarak kadınlar "AKP geleceğine CHP gelsin" yaklaşımı taşıdıkları için düzen partilerinin aynılığını ve CHP'nin kimliğini tartıştık.

17 Temmuz günü sabahın erken saatlerinde Teleferik Mahallesi'nde seçim bildirgemizi ve aday bildirimlerimizi kapı kapı dolaşarak dağıttık. Bursa'nın hemen hemen her bölgesinde "Amerikancı, İMF'ci düzen partilerine oy yok! Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!/BDSP" ve "Amerikancı düzen partilerine oy yok! Yaşasın devrim ve sosyalizm!" şiarlı ve aday imzalı afişlerimizi yaygın olarak yaptık.

Bursa BDSP

Ankara:

Ankara'da tempolu seçim faaliyeti

Sınıf devimcileri olarak Ankara'da seçim çalışmamızı kesintisiz sürdürüyoruz. Bu eksende sınıfın ve emekçi kitlelerin bulunduğu her alana devrimci politikalarımızı ulaştırıyoruz.

16 Temmuz günü sanayi bölgesi olan Sincan'a ve Eskişehir yolu üzerine afişlerimizi yaptık. Aynı şekilde Mamak Mutlu Mahallesi'ni afişlerimizle donattık. Seçim gündemli afiş faaliyetimiz dün de sürdü. Tuzluçayır Mahallesi'ne yoğun bir şekilde aday afişlerimizden yaptık.

Afiş çalışmasının yanısıra seçim bildirgemizle aday bildirimlerimizi etkin bir şekilde kullanıyoruz. Sincan, Aşık Veysel Mahallesi'ndeki emekçilere seçim ve aday bildirimlerimizi ulaştırdık.

Dikmen'de seçim faaliyetimiz tüm hızıyla devam ediyor. Dikmen'de bir süre önce başladığımız seçim faaliyetimiz boyunca birçok işçi ve emekçiyle sohbet ettik. Seçimlerin son haftasında bağımsız sosyalist aday Evrim Erdoğan'ın seçim bildirimlerini dağıttık, yüzlerce afiş yaptık. İşçi ve emekçilerden olumlu tepkiler aldık.

Mamak'ta düzen partilerine öfke

Mamak Tuzluçayır Mahallesi'nde İP çetesinin saldırısı sonrası yoğun bir süreç yaşandı. Özellikle Mamak İşçi Kültür Evi'ne yönelik faşist saldırının büyüttüğü anti-faşist öfke 13 Temmuz günü bir kez daha sokağa taşı. Tuzluçayır Mahallesi Meydanı'nda faşist partilere yönelik öfke "Faşizme geçit vermeyeceğiz!", "Faşistlerden hesap sorduk soracağız!" sloganları ile kendisini ortaya koydu. Meydanda toplanan kitle Tuzluçayır'dan MHP, BTP ve AKP araçlarının geçmesine izin vermedi, geçmek isteyen faşistlerin araçları tahrip edildi. Ardından Tuzluçayır'ın ara sokaklarında "Tuzluçayır faşizme mezar olacak!", "Halkımız saflara hesap sormaya!", "Yaşasın devrimci dayanışma!" sloganları ile yürüyüş yapıldı. Mahallede gece saatlere kadar polis ablukası sürdü.

Son üç gündür yoğun polis ablukası altında olan Tuzluçayır'da, faşizme olan bu öfke ve aynı zamanda mahalle halkının devrimcileri yoğun bir şekilde sahiplenmiş olması, sermayenin gözünü korkutmuş olmalı ki aynı günün gecesi meydana asılı olan iki BDSP pankartı indirilmişti. Yine aynı şekilde Tek Mezar Parkı'nda asılı olan BDSP, Mamak İşçi Kültür Evleri ve Bağımsız Sosyalist Aday imzalı şenlik pankartlarımız da indirilmişti. Mamak'tan komünistler olarak bugün sabah pankartlarımızın indirildiği yerlere tekrar pankart astık ve bölgede afiş faaliyeti gerçekleştirdik.

Ankara BDSP

Sınıfın bağımsız, sosyalist adayları Kadıköy'de işçi ve emekçileri devrim ve sosyalizm mücadelesine çağırdı...

Ne seçim ne meclis, kurtuluş sosyalizmde!

22 Temmuz seçimlerine "Ne seçim! Ne meclis! Çözüm devrimde, kurtuluş sosyalizmde!" şiarıyla giren ve sınıfın bağımsız milletvekili adayları ile katılan BDSP 17 Temmuz günü Kadıköy İskele Meydanı'nda seçim etkinliği gerçekleştirdi. 18.30'da başlayan etkinlik hep bir ağızdan Gündoğdu Marşı'nın söylenmesi ile son buldu.

"Türkiye işçi sınıfına selam" şiiri ile başlayan etkinlik işçi sınıfının kurtuluş mücadelesinde şehit düşen devrim şehitleri adına saygı duruşu ile devam etti. Saygı duruşunun bitiminde "Devrim şehitleri ölümsüzdür!" sloganı coşkuyla atıldı. Açılış konuşmasında tekleyen düzen partileri teşhir edildi, işçi ve emekçiler; sınıfın bağımsız sosyalist devrimci adaylarını desteklemeye çağrıldı.

"Haramilerin saltanatını yıkacağız!"

Açılış konuşmasının ardından Grup Fırtına sahneye çıktı. Grup Fırtına'nın seslendirdiği türkülerin ardından Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu Temsilcisi Atlen Yıldırım kürsüye çıkarak güncel siyasal tabloyu özetleyen ve BDSP'nin seçim platformunu öne çıkartan bir konuşma gerçekleştirdi. Yıldırım konuşmasında, düzen partilerinin teşhirini yaptıktan sonra, bugün işçi ve emekçilerin kurtuluşunun seçimler değil, mücadele olduğunu vurguladı.

BDSP adına yapılan konuşmanın ardından İstanbul 1. Bölge'den bağımsız sosyalist milletvekili adayları Necmiye Şafak Özdoğan söz aldı. Özdoğan konuşmasında, işçi sınıfının bugün karşı karşıya olduğu saldırıları sıraladı ve seçimlerden sonra bu saldırıların süreceğini ve sorunların devam edeceğini vurguladı. Özdoğan sermaye düzeninin karşısına "haramilerin saltanatını yıkmak, sosyalizmi kurmak" için çıktıklarını, işçi ve emekçileri de bu mücadeleye destek vermeye çağırdıklarını belirtti. Özdoğan, sermaye düzeninin demokrasinin de ikiyüzlü olduğunu belirttiğinden sonra "Biz onların demokrasi anlayışlarını seçim çalışmamız boyunca defalarca görmüş olduk. Dün Kartal'da, Gaziosmanpaşa'da, Şirinevler'de, Taksim'de, bugün biraz önce burada faaliyetimizi nasıl keyfi olarak engellemeye çalıştıklarını biliyoruz. Biz onların demokrasi anlayışını tanıyoruz!" diyerek BDSP faaliyetlerine dönük sürdürülen saldırıları teşhir etti.

Bu ses geleceğe yürüyenlerin sesi...

Sınıfın bağımsız sosyalist devrimci milletvekili adayları Şafak Özdoğan'ın konuşmasının ardından "Bu ses fabrika atölyesinde azgın sömürü koşullarına inat yaşama sıkı sıkıya sarılanların sesi..."

Bu ses sermaye düzeninin 13 yaşında katlettiği Uğur Kaymaz'ın çığlığı, "namus suçu" işledi diye töre gereği öldürülen nice kadının isyanı...

Bu ses devlet terörü karşısında inançlarını iradeleriyle birleştirenlerin, Ulucanlar'da, 19



Aralık'ta düzenin saldırdığı her alanda direniş destanını yazanların inançlı sesi...

Bu ses daha anne kucağında zulumü gören Kürt bebenin ağlaması...

Bu ses umudun ve inancın sesi!

Bu ses geleceğe yürüyenlerin, gelecekleri için dövüşenlerin ayak sesi!

Şimdi bir kez daha türkülerimiz ve marşlarımız eşliğinde düzene karşı duyduğumuz isyanı, geleceğe dair duyduğumuz özlemi haykıracağız!" sözleriyle Grup Fırtına tekrar sahneye çağrıldı. Grup Fırtına'nın çaldığı türküler eşliğinde halaylar çekildikten sonra Gündoğdu Marşı hep bir ağızdan söylendi.

Gündoğdu Marşı'nın coşkulu bir tarzda söylenmesinin ardından sınıfın bağımsız sosyalist adaylarının yükselttiği mücadele çağrısının bundan sonra da fabrikalarda, mücadelenin sürdüğü tüm meydanlarda, okullarda, mahallelerde yükseltileceği ifade edildi.

"Seçim oyununu bozacağız!"

Etkinlik alanında devlet terörünü, emperyalizmi teşhir eden ve Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu'nun programını örnekleyen fotoğrafların yer aldığı bir sergi açıldı. Ayrıca Eksen Yayıncılık'tan çıkmış kitapların, Kızıl Bayrak Gazetesi'nin, BDSP'nin seçim bildirgesinin ve N. Şafak Özdoğan'ın aday bildirimlerinin bulunduğu bir stand açıldı. BDSP çalışanlarının kızıl bayraklarla ve önlüklerle katıldığı etkinlikte "İşçi sınıfı savaştık sosyalizm kazanacak!", "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!", "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Seçim oyununu bozacağız!", "Kurtuluş yok tek başına, ya hep beraber ya hiçbirimiz!" sloganları BDSP kitlesi tarafından coşkuyla atıldı. "Sınıfa karşı sınıf, düzene karşı devrim, kapitalizme karşı sosyalizm!" pankartının açıldığı etkinlik alanında seçim bildirgesi ve aday bildirimleri dağıtıldı.

Etkinlik öncesi sivil polislerin etkinliği provoke çabaları boşa düşürüldü. BDSP'nin bir ayı aşkın bir süredir sürdürdüğü etkili, canlı ve coşkulu seçim faaliyetine yaraşır bir etkinlik başarıyla gerçekleştirilmiş oldu. İskele Meydanı'ndan gelip geçen insanların oldukça ilgi gösterdiği, kürsüden yapılan konuşmaları kenarda biriken emekçilerin izlediği etkinliğe yaklaşık 150 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Seçim çalışması üzerine BDSP temsilcisi İstanbul 1. Bölge Bağımsız Sosyalist

"Yaygın ve yoğun bir devrim"

- Erken seçim sürecinin başında konuşmuştuk.

Şimdi 22 Temmuz'a sayılı günler kala mevcut tablo nasıl görünüyor?

Siyasal tabloda ve atmosferde çok fazla değişen bir şey yok. Düzen içi dalaşma sürüyor. Ordu ve hükümet cephesi birbirlerini yıpratmak için karşılıklı ipliklerini pazara çıkarmaya çalışıyorlar. Her gün bir çete operasyonu gerçekleşiyor. Altından ordu mensupları, devlet yetkilileri çıkıyor. Çürüten düzen ve çeteleşen devlet gerçeği bir kez daha gözler önüne seriliyor.

Kuzey Irak'a operasyon çığırkanlığında ordu, hükümet ve diğer düzen partileri adeta birbirleriyle yarış halindedir. Seçim meydanlarında birbirlerinin yüzüne idam ipleri fırlatıyorlar. Halklar arasında kin ve düşmanlık tohumları ekmeye çalışıyorlar. Tüm bunlara azgın bir devlet terörü eşlik ediyor. Özellikle seçim sürecinde devletin azgın terörüne tanık olduk. Çok keyfi bir biçimde devrimcilerin, ilerici güçlerin seçim faaliyeti engellenmeye çalışıldı. Resmi ve sivil faşistler ilerici, devrimci güçlerin üzerine salındı. Ancak devletin terörünü de devrimci seçim faaliyetimizde etkin bir şekilde teşhir ettik. Düzenin demokrasi yalanının ne anlama geldiğini işçi ve emekçilere anlattık. Tüm bu süreç de gösteriyor ki seçim sonrası işçi ve emekçileri, ezilen halkları ağır baskı ve sömürü koşulları bekliyor. Bu çok açık.

Çürüten sistemin neresinden tutarsanız tutun elinizde kaldığı bir süreçte düzen partileri sömürü düzenlerini sürdürmek için binbir yalan ve aldatmaca ile işçi ve emekçilerin karşısına çıkıyorlar. Ancak emekçi kitlelere çok fazla güven verdiklerini söylemek mümkün değil. Zira emekçilerin büyük çoğunluğu seçimlerden seçimlere karşılarına çıkan ve hepsi aynılaşan düzen partilerini bir umut olarak görmüyorlar. Emekçi kitleler burjuva düzen partilerinin boş vaatlerini artık inandırıcı bulmuyorlar. Düzen partilerinin yalanlarının farkındalar. Yıllardır aynı orta oyunu oynanıyor. Emekçi kitleler artık bu oyuna kanmıyor.

Ancak işçi sınıfı seçimlerde bağımsız devrimci bir tutumla ortaya çıkma gücünü de kendinde bulamıyor. Zira daha önce de defalarca ifade ettiğimiz gibi sınıf hareketi örgütsüz ve dağınık. Emekçi kitleler kendi gücüne ve mücadeleye güvensiz. Sınıf hareketinin geri tablosu sınıf kitlelerinin politik bilincini de belirliyor. Düzen ve düzen partilerinden umutlarını kesmiş olmalarına rağmen halen meclisin misyonu ve işlevi hakkında yeterince bilinç açıklığına sahip değiller.

- BDSP seçim süreci boyunca nasıl bir çalışma yürüttü? Hedeflenenle çalışmanın açığa çıkardıkları üzerine neler söylenebilir?

Komünistler olarak seçimlere devrimci görev ve sorumluluğumuz çerçevesinde müdahalede bulunmaya çalıştık. Seçimlerden parlamenter sistemin gerçek yüzünü kitlelere teşhir etmek, işçi ve emekçilerin yaşadığı sorunlar karşısında düzenin çözümsüzlüğünü anlatmak, devrim ve sosyalizm düşüncesini en geniş kitlelere maledebilmek için faydalandık.



Sınıf devrimcileri olarak çalışma kapasitemizi ve enerjimizi aşan bir devrimci seçim faaliyeti yürüttük. Bulduğumuz alanlarda daha da derinleşirken yeni alanlara açıldık. İşçi ve emekçilerin geneline seslenen yaygın bir faaliyet gerçekleştirdik. İşçi ve emekçileri seçimler vesilesiyle devrim ve sosyalizm saflarında taraflaştırmaya çalıştık. Seçim sürecinin sonuna gelmiş olabiliriz ancak devrimci siyasal sınıf çalışmamız kesintisiz bir şekilde devam ediyor. İşçi ve emekçileri, ezilen halkları ilgilendiren her gündem üzerinden sınıfa seslenmeye, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütme devam edeceğiz.

Kitlelere sömürücü sistemin gerçeklerini anlatarak düzen içi çatışmada taraflaştırılmaya çalışılan geniş emekçi kesimlere bağımsız sınıf çıkarları etrafında birleşme ve mücadele etme çağrısı yaptık.

Seçim süresi boyunca bağımsız devrimci sınıf çizgisinin programı ve adaylarıyla işçi ve emekçilerin karşısına çıktık. Kitlelere devrimci seçim faaliyetimizi götürürken bir yandan düzeni ve düzen partilerini etkin bir şekilde teşhir ettik. Diğer yandan parlamenter hayalleri besleyen reformist ittifaklara karşı mücadele ettik. İşçi sınıfının bağımsız örgütlülüğüne vurgu yaparak, gerçek kurtuluşun devrim ve sosyalizmde olduğunun propagandasını yükselttik. Çok yoğun ve yaygın bir şekilde devrimci propaganda ve ajitasyon çalışması yürüttük. Kitleleri devrimci açıdan aydınlatmak, parti programını tanıtmak, stratejik ve taktik istem ve şiarları kitleler içinde yaymak için çok çeşitli araçlarla, her türlü yol ve yöntemle sürece müdahale etmeye çalıştık.

Seçimlerden önce hem dışı hem de içi yönelik hedefler belirlemiştik. Kesintisiz olarak devrimci

siyasal sınıf çalışması yürüten bir hareketiz. Her süreçten olduğu gibi seçim sürecinden de gelişerek çıktığımızı söyleyebiliriz. Seçim süreci boyunca sürekli ve sistemli bir propaganda-ajitasyon faaliyeti yürüttük. Seçimler vesilesiyle tüm çalışma alanlarımızda yüzbinlerce seçim bildirgesi, aday bildirimleri, etkinliklere çağrı ilanları vb. dağıttık. Düzeni teşhir eden, devrim ve sosyalizme çağrı yapan onbinlerce afiş yaptık. Diyebiliriz ki kitlelere seslenen seçim bildirimimizin, aday bildirimimizin tamamına yakını birebir kitlelerle ilişki kurarak, tartışma ortamı yaratarak, kapı kapı dolaşarak dağıttık. Tüm bunlara yerelliklerimizde kullanılan bülten, bildiri, afiş vb. araçları ekleyebiliriz.

Seçim çalışmamız vesilesiyle politik reflekslerimiz daha da güçlendi, faaliyetimizi propagandaya aşan ve eylemli bir hatta doğru zorlayan adımlar atmaya çalıştık. Bu anlamda anlamlı birikimler yarattığımızı söyleyebiliriz.

Sürecin başında kendi özgücünün ötesinde geniş kitlelerin politik bir tutum almasını sağlayabilmeyi ve

Sosyalist Milletvekili adayı N. Şafak Özdoğan ile konuştuk...

"nci seçim faaliyeti yürüttük!"

bunu eylemli bir hatla birleştirebilmeyi hedef olarak önümüze koyduk. Bu konuda henüz istenilen düzeyi yakalayamamış olsak da belli bir takım kazanımlardan söz edebiliriz. Bu konuda bizim çabamızı aşan sorunlar var. Zira sınıf hareketinin mevcut dağılık tablosu, sermayenin saldırıları, örgütsüzlük vb. sorunlar bugünden yarına aşılabilecek sorunlar değildir. Seçimler vesilesiyle bir kez daha gösterdiğimiz çabanın ve müdahalenin sonuç vermesi ancak nesnel tablonun esastan değişmesiyle mümkündür. Ancak nesnel durum bu diye oturup bekleyemeyiz. Sınıf devrimcileri olarak nesnellığı tersine çevirme iddiamızın gereği olarak seçim süreci boyunca azami bir çaba gösterdik.

Kitlelerle buluşmanın, onlarla birebir ilişki kurmanın zeminlerini fazlasıyla zorlamaya çalıştık. Toplam çalışmamız boyunca basın açıklamalarından şenlik ve mitinglere, kitle toplantılarına kadar birçok araç ve yöntemi birarada kullandık. Seçim bürolarımızı bu anlamda en etkin ve etkili bir tarzda kullandık. Birçok çalışma alanımızda seminerler düzenledik. Haftalık olarak etkinlikler düzenledik. Film gösterimleri, işçi, kadın ve gençlik toplantıları, 2 Temmuz gibi siyasal süreçle ilgili etkinlikler gerçekleştirdik. Devletin keyfi saldırıları ve terörü karşısında refleks eylemler yaptık. Bir yandan yerelliklerde derinleşirken diğer yandan merkezi süreçlere müdahale etmeye çalıştık.

Hedeflerimizden bir diğeri de seçimler vesilesiyle çalışma yürüttüğümüz alanlarda daha da derinleşirken yeni çalışma alanlarına açılmak ve emekçi kitlelere seslenmekti. Bu konuda da anlamlı bir deneyim kazandık, birikim elde ettik. Diyebiliriz ki sadece İstanbul'da yaklaşık 15 yeni alana faaliyetimizi taşıdık. Yeni güç ve ilişkiler yakaladık, yeni imkanlar yarattık.

Seçim süreci boyunca önem verdiğimiz bir diğer konu çevre-çeper güçlerimizi seçim çalışması vesilesiyle çalışmanın aktif bir öznesi haline getirmektir. Bu konuda da fazlasıyla anlamlı kazanımlar elde ettik, oldukça verimli bir süreç geçirdik. Öncesinde oluşturduğumuz seçim komisyonlarıyla, dağıtım ve propaganda ekipleriyle çevremizdeki tüm güçleri hem tanımlı hale getirdik hem de çalışmaya aktif olarak katabildik. Güçlerimizi hem pratik hem de politik olarak kuşattık. Yine diyebiliriz ki seçim komisyonlarımız önceden planladığımız gibi günlük ve haftalık olarak düzenli toplandı. Faaliyetin politik ve pratik sorunlarını canlı tartışmalara konu etti. Böylece faaliyetin eksikliklerini anında tespit ederek, faaliyete günü birlik ön açıcı müdahalelerde bulunduk. Seçimlerden önce düzenlediğimiz seminerlerle çevre-çeper ilişkilerimizin politik eğitim sorununa müdahale etmiştik. Özellikle genç ve deneyimsiz güçlerimize yönelik eğitim seminerlerine seçim çalışması boyunca devam etmeyi planlamıştık. Ancak seçim çalışmasının yoğunluğu ve sürenin kısa olması nedeniyle bu hedefimizi istediğimiz düzeyde gerçekleştiremedik. Ancak bu eksikliğe rağmen genç ve deneyimsiz güçlerimizin birçoğu kitle çalışması içinde eğitildiler. Komisyonlarımızın faaliyetin kesintisiz ve planlı bir şekilde yürütülmesi konusunda



üzerine düşen görevi yerine getirdiği gibi genç güçlerimizin kitle faaliyeti içerisinde karşılaştıkları sorunları canlı tartışmalara konu ederek politik ve pratik olarak eğitilmesinde de anlamlı bir işlev gördüler.

4. dönemdir seçimlere devrimci programımızla müdahale ediyoruz. Önceki deneyimlerimizden yola çıkarak bu seçimlerde sosyalist propagandayı daha etkin ve canlı bir tarzda yapmayı planlamıştık. Sosyalist propaganda üzerinden istediğimiz düzeyde bir çalışma yürüttüğümüzü söyleyemeyiz. Ancak bunun bizim niyet ve çabamızı aşan yanları var. Zira çalışmamız boyunca emekçi kitleler nezdinde halen parlamentonun etkin teşhirinin önemli bir ihtiyaç olduğunu gördük. İlerici diyebileceğimiz, sola yakın kesimlerde dahi bu ihtiyacı gözlemleyebildik. Zira burjuva düzenin yıllardır emekçilerin zihinlerinde yarattığı bulanıklık, bilincinde yarattığı tahribat bu düzenin gerçek yüzünü, parlamentonun gerçek işlevini görmelerini engelliyor. Tablo böyle olunca sosyalizm propagandasını istediğimiz düzeyde ve etkin bir tarzda yapamadık. Düzeni çeşitli açılardan ve çok yönlü olarak teşhir etmeye ağırlık vermek durumunda kaldık.

Ancak tüm bunlara rağmen önceki seçim süreçlerini aşan bir tarzda mevcut güç ve iktidar ilişkileri üzerinden kapitalizmin neden çözüm olamayacağını, sosyalizmin emekçiler için neden gerçek çözüm ve kurtuluş olduğunu, kapitalizmin çözemeyeceği sorunları neden sosyalizmin çözebileceğini anlatmaya çalıştık.

Bu sınırlarda dahi yapılabilen sosyalizm propagandasının dahi emekçilerde güven yarattığını söyleyebiliriz. Özellikle emperyalistlerin ve onlarla

işbirliği yapan bir avuç sömürücü asalağın iktidarı altında emekçi kitleler, ezilen halklar için baskı, sömürü ve kölelikten başka bir gelecek olmadığını, asalak burjuvazinin bu ülkenin zenginliklerine ve kaynaklarına nasıl el koyduğunu, ülkedeki kaynakların tüm işçi ve emekçilere yeteceğini canlı örneklerle anlattık. Düzen partilerinin egemen sermaye sınıfına hizmet ettiğini, kapitalizmin işçi ve emekçilerin gerçek sorunlarını çözemeyeceğini, gerçek eşitlik ve özgürlüğün sosyalizmde neden mümkün olduğunu anlattık. Canlı ve güncel örnekler üzerinden yaptığımız anlatımlar işçi ve emekçiler tarafından ilgiyle dinlendi.

- Son olarak söylemek istediğiniz bir şey var mı?

Sınıf devrimcileri olarak çalışma kapasitemizi ve enerjimizi aşan bir devrimci seçim faaliyeti yürüttük. Bulduğumuz alanlarda daha da derinleşirken yeni alanlara açıldık. İşçi ve emekçilerin geneline seslenen yaygın bir faaliyet gerçekleştirdik. İşçi ve emekçileri seçimler vesilesiyle devrim ve sosyalizm saflarında taraflaştırmaya çalıştık. Seçim sürecinin sonuna gelmiş olabiliriz ancak devrimci siyasal sınıf çalışmamız kesintisiz bir şekilde devam ediyor. İşçi ve emekçileri, ezilen halkları ilgilendiren her gündem üzerinden sınıfa seslenmeye, devrim ve sosyalizm mücadelesini büyütmeyle devam edeceğiz.

Bu süreçten aldığımız güçle, yarattığımız yeni imkanlara yaslanarak, biriktirdiğimiz deneyimleri güce dönüştürerek önümüzdeki sürece yükleneceğiz.

- Teşekkür ederiz...

Bir kez daha biz de gazetemize teşekkür ediyoruz...

Ümraniye, Samandıra, Sultanbeyli'de seçim çalışması...

Israrlı, kararlı ve geleceği kucaklayan bir faaliyet!

22 Temmuz seçimlerine sayılı günler kaldı. Yaklaşık birbuçuk aydır kesintisiz ve yoğun bir tempoyla sürdürdüğümüz seçim faaliyeti boyunca düzeni teşhir etmek, emekçileri sınıfın devrimci programı altında mücadeleye kazanabilmek için yoğun bir ısrar ve emekle çalışmamıza devam ediyoruz.

Yaygın ve etkili bir propaganda çalışması

Geniş kitlelerin politik duyarlılığının arttığı seçim gibi gündemlerde doğal olarak bizlerin çalışmasının da en geniş kitleye ulaşmayı hedefleyecek tarzda yoğunlaşabilmesi gerekiyor. Birebir ulaşılabilecek azımsanmayacak sayıdaki emekçi kitlesi dışında mümkün olan en geniş kitleye propaganda materyallerimizi taşıyabilmek oldukça önem taşıyor. Bu çerçevede bölgemizde yaygın ve etkili bir propaganda çalışması yürüttüğümüzü söyleyebiliriz. Geride kalan birbuçuk aylık süreçte Ümraniye'den Sultanbeyli'ye kadar uzanan geniş bir alanda sanayi bölgelerinde, emekçi semtlerinde ve ana geçiş güzergahlarında afiş ve bildirilerimizle mümkün olan en geniş kitleye seslenmeye çalıştık. Üsküdar'dan Sultanbeyli'ye uzanan güzergahda, Dudullu sanayi havzasında, 1 Mayıs, Yeni Çamlıca, Sarıgazi, Akpınar, Veysel Karani, Teferüç ve Başaran gibi emekçi semtlerinde BDSP imzalı "Sınıfın bağımsız devrimci adaylarını destekleyelim!" ve aday imzalı "Haramilerin saltanatını yıkacağız, sosyalizmi kuracağız!" şiarlı 4 bine yakın afiş kullandık. Yine aynı bölgelerde ve ek olarak Emek, Kemerdere, Esenşehir semtlerinde 20 binin üzerinde seçim bildirgesi ve aday bildirisi dağıttık. Bildirgelerin önemli bir bölümünü kitlesel bir şekilde ajitasyon konuşmalarıyla ve emekçilerle yapılan birebir sohbetlerle dağıttık. Yine afiş çalışmalarını sırasında da çalışmamızı izleyen emekçilerle sohbetler gerçekleştirdik. Son haftada faaliyetimizi taşıdığımız alanlarda kullandığımız aday afiş ve bildirileri ile görsel propaganda çalışmamızı önemli ölçüde tamamlamış durumdayız. Son günlerde kalan aday bildirilerimizle bir kez daha emekçilerin yoğun olarak bulunduğu alanlarda kitlesel dağıtımlar gerçekleştireceğiz.

Kitlelerle buluşan bir örgütlenme çalışması

Seçim çalışmamızın önemli bir ayağını doğrudan kitlelerle buluşmayı sağlayacak imkanlar oluşturuyordu. Bu çerçevede biri Samandıra Akpınar Mahallesi'nde, diğeri Sultanbeyli merkezde olmak üzere iki seçim bürosu ile çalışmalarımızı yoğunlaştırdık. Bürolarımızı ve çevre semtlerdeki alanları kitlelerle buluşmak için en etkili şekilde kullanmaya çalıştık. Hedef alanlarda mümkün olan en geniş kitleye çalışmayı taşıyarak bürolarımızın açılış etkinliklerini gerçekleştirdik. Doğrudan sanayiye hedefleyen bölümünü dışarıda tutarsak yoğunlaştığımız alanların önemli bir bölümünü CHP'nin tabanını oluşturan Alevi emekçi kitlesi oluşturuyordu. Bu çerçevede çalışmamızı ilk başladığı andan itibaren bu tabloyu gözeten ve düzen partilerinin teklemiş programlarını öne çıkaran bir hatta yürütmeye çalıştık. 2 Temmuz Sivas



katliamının yıldönümünde bu gündem ekseninde yoğunlaşmış bir çalışma yürüttük. Söyleşiler ve etkinliklerle birlikte kitlelere düzenin katliamcı kimliğini ve düzen partilerinin bu kimlikte nasıl ortaklaştıklarını teşhir ettik.

Çeşitli gündemlerle toplantılar ve etkinlikler ve film gösterimleri örgütledik. Gerçekleştirilen etkinliklerin hepsinde yaygın çağrı afişleri yapıldı ve davetiyelerle kapı kapı gezilerek emekçiler etkinliklere çağrıldı. Samandıra'da düzenin laiklik ve şeriat tartışmaları üzerinden "Seçim arifesinde sahte saflaşmalar" başlıklı bir söyleşi gerçekleştirdik. Seçim bürolarımıza gelen emekçilerle gerçekleştirdiğimiz sohbetler dışında ev toplantıları ve emekçi kadın toplantıları ile seçim platformumuzu emekçilerle tartışma fırsatı yakaladık.

Seçim çalışmasında sona doğru yaklaşırken kitle çalışmasının önemli bir ayağını da aday tanıtım şenlikleri oluşturuyordu. Bu çerçevede Samandıra seçim bürosunda ve Sultanbeyli Başaran Mahallesi'nde iki şenlik gerçekleştirdik. Şenliklerimiz seçim platformumuzun etkili bir şekilde anlatıldığı, emekçi kitlelerdeki çekingen atmosferin kırıldığı, coşkulu bir şekilde gerçekleşti.

Kalan günlerde de çeşitli toplantılar vesilesi ile işçi ve emekçilerle seçim platformumuzu tartışmaya devam edeceğiz. 20 Temmuz Cuma günü Samandıra'da bir gençlik toplantısı örgütleyeceğiz. Çalışmanın sınıf ayağını güçlendirmek üzere yine 20 Temmuz Cuma günü Sultanbeyli'de ve 19 Temmuz Perşembe günü Ümraniye sanayi bölgesinde işçi toplantıları düzenleyeceğiz. Bu toplantılara yönelik çalışmalarımız da kesintisiz bir şekilde devam ediyor.

Baskılara ve engelleme girişimlerine rağmen ısrar ve kazanma cüreti

Çalışmamız başladığı günden itibaren hem devletin kolluk güçlerinin, hem de gerici ideolojinin etkisi altındaki insanların engelleme girişimleri ile karşılaştık. Sultanbeyli seçim büromuzun açılışı ve

Teferrüç Mahallesi'ndeki film gösterimlerinde kolluk güçleri çalışmamızı engellemeye ve emekçileri tedirgin etmeye çalıştılar. Samandıra'da ise jandarma daha farklı bir yöntemle mahallenin emekçi kitlesi üzerinde terör estirmeye çalıştı. Mahalledeki yazılımları bahane ederek tek tek evleri gezen ve emekçilere küfrederek faaliyetimizin yasadışı olduğunu iddia eden jandarma pratik faaliyet içerisinde defalarca karşı karşıya gelmemize karşın faaliyetimize müdahale etmedi. Emekçilere yönelerek etkimizi kırmaya çalıştılar. İlk günlerde etkili olan bu baskılar faaliyetteki ısrarımız sayesinde belli ölçülerde kırılmış oldu.

Devletin baskısının yanısıra alanlarda özellikle CHP'li kimi insanların faaliyetimize karşı olumsuz tutumları ile karşılaştık. Yer yer faaliyetimizi engelleme girişimlerine, "sol"un oylarını bölme iddialarına gereken yanıtları verdik.

Yaşanan tüm olumsuzluklara rağmen faaliyette gösterdiğimiz ısrar emekçi kitlelerle aramızda mesafe oluşturmaya çalışan bu girişimlerin büyük oranda sonuçsuz kalmasını sağladı.

Seçim çalışmasının gücüyle geleceğe hazırlanıyoruz

Tüm olumsuzluklara rağmen seçim gündemi vesilesiyle yaygın ve güçlü bir çalışma örgütledik. Oldukça geniş bir alanda programımızı ve politikalarımızı emekçi kitlelere ulaştırdık. Yeni tanıştığımız birçok insanla bağlarımızı güçlendirdik. Çalışmayı yürüten ve destek olan güçlerle birlikte yoğunlaşmış bir kampanya sürecinin sonuna geldik.

Seçim çalışması kapsamında çalışmaya başlarken hedeflediğimiz kitlenin ancak sınırlı bir kısmına ulaşabilmiş olsak da bu vesileyle kazandığımız deneyim ve birikim, gösterdiğimiz kararlılık politik etkimizi güçlendirdi. Bu yanıyla yürüttüğümüz seçim çalışması bölge faaliyeti adına önemli bir kavşak noktası olmuştur.

Ümraniye-Samandıra-Sultanbeyli'den komünistler

Herkes sınıvsız, parasız eğitim hakkı!

Düzen partilerinin seçim meydanlarında üzerine atıp tuttukları ÖSS'nin 2007 sonuçları 12 Temmuz günü açıklandı. Yine karşımıza bir sürü sıralama, birkaç çeşit puan türü, dersane tişörtü giymiş birinciler ve bolca sıfır çıktı. Oysa geçen sene ÖSYM 3. kez ek kontenjan açmasına rağmen üniversitelerin belirli bölümlerindeki boşlukları dolduramadığı için bu sene sınavı geçmiş yıllara oranla kolay hazırladığını iddia ediyordu. Kolay ya da zor, öğrencilerden yine 50 bine yakını sınav sonucunda sıfır aldıklarını gösterir bir belgeye kavuşmuş oldular. Kolaylaştırıldığı iddia edilen bir sınavda yine de geçen yılın iki katından fazla, 50 bine yakın öğrencinin sıfır puan alması ise ÖSS sisteminin dayandığı sınıfsal-sosyal yapının özündeki eşitsizliğin, eğitim hizmetinin niteliksizliğinin altını çizmiş oldu.

Toplumsal yaşamdaki sınıfsal eşitsizliğin doğrudan yansımalarının görüldüğü ÖSS'de bu yıl da dereceye girenlerin bütününe yakını özel okul ya da fen lisesi mezunu. Yine bütünü en az 2 yıl dershaneye devam etmiş. Sıfır puan alanlara ilişkin bir inceleme yapılmaya gerek duyulmadığı için verilerle desteklenen cümleler kurulmuyor. Ancak herkesin bildiği üzere sıfırlar genelde işçi-emekçi çocuklarının sonuç belgelerine yansıyor. Dershane yüzü görememiş, özel ders alamamış, her türlü araç gereçten yoksun, çoğunlukla öğretmenleri bile noksan olan okullarda okuyan ve genelde çalışan öğrencilerin sıfır alan 47 binin ciddi bir bölümünü oluşturduğunu tahmin etmek için tek tek her sıfır alanın yaşamını incelemenin gerekli olmadığı açık.

Yine sonuçların açıklanması ile beraber her sene olduğu gibi bir iller sıralaması da yapıldı. Eğitim sistemindeki bölgesel farklılıklarla ilişkili olarak Kürt illeri bu yıl da son sıralarda birbirleriyle yarıştılar. Ancak bu yıl burjuva düzenin kendini aklayabilmek için hızla üzerine atladığı bir gelişme yaşandı: Diyarbakır'dan ilk kez bir birinci çıktı. Burjuva medya tarafından başarı öyküsüne çarşaf çarşaf yer verilen bu gencin elbette öne çıkartılan yanı okuduğu özel okul, gittiği dershane ve diğer maddi olanakları değil, Diyarbakır'da sınava hazırlanması oldu. Zira bu sayede Kürt illerindeki başarısızlığın sorumluluğu



sermaye düzeninin üzerinden atılarak bu bölgelerden sınava giren gençlerin "kapasitelerinin zayıflığına", "algı sorunlarına", "ilgisiz ailelere" vb. yönlendirilebildi. Niye? Çünkü Diyarbakır'dan bir genç birinci olmuştu ve çalışan kazanırdı ne de olsa!

Düzenin kendini aklamak için aileleri, gençleri, kısacası kendi dışındaki herkesi ve herşeyi sorumlu ilan ettiği ilk örnek değil elbette bu. Liselerde şiddet tartışıldığında aileyi tek başına hedefe çakan düzen, ÖSS başarısızlığını "yeterince çalışmama" ve hatta sıfırları "zeka sorununa" indirgeyecektir. Ancak açık ki bu sayılan örneklerin her birinde ortak payda, sorunun kökeni sermaye düzeni ve onun eğitim dahil herşeyi piyasalaştırması, onun sınıfsal eşitsizliği gün geçtikçe derinleşmesi, onun işçi-emekçi gençleri her daim ÖSS'nin süsü, çeşnişi olarak görmesidir!

Sınav sonuçlarının açıklanmasının ardından Eğitim-Sen adına açıklama yapan Alaaddin Dinçer'in "Sınava giren 1 milyon 615 bin adayın sadece yüzde 12'si 4 yıllık bir yüksek öğrenim kurumuna yerleştirilebilecek. Öğrencilerin, geleceklelerini bağladıkları sınavın başarısızlık ürettiği açıktır" sözleri ise ortada duran orta oyununu destekleyen bir veri olarak dikkate değerdir.

Bildiğimiz, unutanlarımızın ise ÖSS sonuçları her açıklandığında tekrar hatırladığı bu gerçek; ÖSS ile pazara sürülen gençlerin gelecek düş ve beklentilerinin olduğudur. Eğitim alanındaki dönüşümleri takip edenlerin bildiği başka bir gerçek ise 4 yıllık üniversite okuma şansına sahip olacak bu % 12'lik kesimin ciddi bir yüzdesinin üniversitenin kapısından güzel bir gelecek beklentisi ile girip, diploma sahibi işsizler olarak çıkacak olduğudur.

Gençlerin gelecek beklentilerini zerre kadar karşılayamayan ve dahası karşılayabilme olanaklarını da büyük ölçüde yitirmiş olan bu düzenin eğitim sistemi çökmüştür. 2007 ÖSS sonuçları yıllardan beri bilinen bu gerçeğin pekiştiği bir veri olmuştur.

Halihazırda ÖSS sonuçları ile beraber OKS sonuçlarında ortaya çıkan "teknik" hatalar ve yetkililerin büyümeyin çağrılarının da aynı dönemde gündemleşmesi ve hatta bir ilköğretim öğrencisinin OKS sonuçlarının açıklanmasının ardından intihar etmesi ÖSS'ye, OKS'ye ve insanı eğitime yabancılaştıran sınavlara, sınavları dayatan sisteme, sistemi besleyenlere, kısacası bir bütün olarak sermaye düzenine karşı fitili ateşlemenin bir zorunluluk olduğunun göstergesidir. Zira 14 yaşındaki Büşra Önem'in ölümü basit bir intihar değil, tartışmasız bir cinayettir!

Sınav sonuçlarının açıklanmasından sonra bir hafta içinde burjuva medyada yer alan reklam içerikli haberler de gösterdi ki sermaye düzeni yeni intiharlara hazırlanmakta gecikmemiştir. Dershaneler bir hafta beklemeye bile sabredemeden 2 milyar ile 30 milyar arasında değişen fiyatlarla kayıtlarını başlattılar. Kısacası 2008 ÖSS maratonunun startı verildi. Halbuki seçim meydanları ÖSS'yi kaldırmakla ilgili atıp tutanlarla doluydu! Düzen partilerinin boş vaatlerini dersane patronları da ciddiye almıyor anlaşılır!

2008 ÖSS maratonunun başladığı şu günlerde özellikle liseli güçlere ama onlar kadar üniversiteli gençliğe, eğitim emekçilerine ve velilere çok iş düşüyor. Seçim meydanlarında fütursuzca verilen sözler birer boş vaat olmaktan başka anlam taşıyor. Geçen yıl çeşitli illerde gerçekleşen ÖSS mitingleri, eylem ve etkinliklerinde atılan adımları büyütme ve daha güçlü adımları örgütlemek bugünden başlayarak ertelenemez bir sorumluluk olarak kendini dayatıyor. Zira yeni cinayetleri önlemenin, işçi-emekçi çocuklarına dayatılan geleceksizliği dağıtmanın, gaspedilen haklarımızı geri almanın yolu uzun soluklu ve dış dış mücadeleden geçiyor!

Burjuvazinin ÖSS sıfırları

Gençler kapitalizmi genç yaşta öğreniyorlar. OKS'den ÖSS'ye uzanan yarışmacı eğitim sistemi, gençliğe temelden rekabeti, yanındakini ezmeyi, bir şeyleri bütünsel değil de sonuca gidecek bir şekilde yüzeysel öğrenmeyi ve bilmeyi vb. yani kısaca kapitalizmin toplumsal yasalarını öğretiyor.

Açıklanan ÖSS sonuçları aslında da bunun kanıtıdır. 160 puan alan 1 milyon 297 bin 749 kişi tercih hakkı elde ederken; yaklaşık 318 bin kişi elendi. Barajı geçen adaylardan da sadece, 185 puan ve üzerinde alan 1 milyon 30 bin 859 aday lisans (4 yıllık fakülte) tercihi yapabilecek. ÖSYM Başkanı Ünal Yarımağan'ın ÖSS'den önce yaptığı açıklamada "Sorular daha kolay olacak" demesine karşın 2006'da 27 bin 864 olan sıfırcıların sayısı bu yıl 47 bin 587'ye çıktı. Sıfır alan adayların 19 bin 723 kişi artmasını değerlendiren Yarımağan, "Bu adaylar, genellikle soruları yapamayacağını anlayarak boş kâğıt verenlerden oluşuyor" diyerek sistemi savundu.

Başarı sırasında ise fen liseleri (yüzde 99.75), özel fen liseleri (yüzde 98.35), anadolu liseleri

(yüzde 97.97), polis koleji (yüzde 96.06), yabancı dil ağırlıklı liseler (yüzde 95.29) ile ilk sıralarda yer alırken, düz liseler ve özellikle meslek liseleri sıralamanın en gerisinde yer aldı. Yine, ÖSS'de başarısız kentler Kürt illeri oldu. En başarısız iller arasında Hakkâri, Şırnak ve Ardahan yer aldı. Mehmetçik Dersanesi diye TSK'nın insancıl yüzü olarak ortaya koyulan projenin başarısı da böylece açığa çıktı.

Bu arada Van'da OKS'de başarılı olamadığını düşünen Büşra Önem intihar etti. Milli Eğitim Bakanı Hüseyin Çelik ise, Büşra Önem'in intiharı üzerine yaptığı açıklamada "Bu bir sıralama sınavıdır. Birisi birinci, birisi 8 bininci olacak. Bu kaçınılmaz bir şeydir. Gençlerimiz için hayat birçok fırsatlar vaadediyor. Ümit sahibi olanlar için hayat bir sürü fırsatlar vaadediyor" dedi.

Burjuvazi ne yaparsa bazı gerçekleri değiştiremiyor. Buna bugün ortaya çıktığı eğitim sistemi ve onun yarattıkları dahil. Bu sonuçlar burjuvazinin 85 yıllık tarihidir. Sıfırlar burjuvaziye aittir.

KESK’te üye ve yetki kaybı...

Fiili-meşru mücadeleden uzaklaşıldıkça hareket geriliyor!

Çalışma ve Sosyal Güvenlik Bakanlığı tarafından toplu görüşmelerde kamu emekçilerini temsil edecek sendikalar ve sendikalı memur verileri açıklandı. Buna göre Türk Kamu-Sen 350 bin 727 üye ile en fazla üyeye sahip sendika iken, Memur-Sen 249 bin 725 üye ile ikinci, KESK ise 231 bin 987 üye ile üçüncü sırada yer aldı. Türkiye genelinde sendikaya üyelik 76 bin artarken KESK’in üye sayısında 2 bin 349 azalma görüldü.

Görüşmelere katılım düzeyinde ise Kamu-Sen 8, Memur-Sen 2, ve KESK ise 1 sendika ile yer alacak. KESK’in yetkiyi aldığı tek sendika memur sendikaları arasında en az üyeye sahip olan Kültür-Sen’dir.

Verilerin dili

Rakamlar bütünü açıklamasalar da yönelimi-yönelimleri göstermeleri bakımından önemlidirler. Bu anlamıyla yukarıdaki verilerden çıkarılacak ilk sonuç ırkçı-gerici-dinci sendikaların üye kazandıkları, görece sol ve sola yakın duran sendikal yapının ise güç yitimine

uğradığıdır. Yapılması gereken bu güç yitiminin nedenlerini iyi ortaya koyabilmekten ve bunlarla mücadele etmekten geçiyor.

Bunu yaparken hiç kuşkusuz kamu emekçileri hareketindeki gerilemeyi bu alanla sınırlamamak gerekiyor. Bir başka deyişle varolan her şey birbirini şu veya bu biçimde etkilemektedir. Genel olarak sol harekette (ve kamu hareketi söz konusu olduğunda özellikle yurtsever harekette) yaşanan gelişmelerin kamu alanını da etkilediği bilinmektedir. Yine çokça ifade edildiği gibi sınıf hareketinin içinde bulunduğu durum da şu veya bu oranda kamu hareketi üzerinde etkide bulunmaktadır. Özetle toplumsal düzlemde yaşanan tüm gelişmeler ileri atılışlar-geriye düşüşler kamu emekçileri hareketini de etkisi altına almakta ve belirlemektedir.

Bu anlamıyla son dönemde toplumda estirilen sovenist dalganın, laik-şeriat kamplaşmasının solu ve sol olarak tanımlanan yapıları marjinalleştirme çabasıyla birlikte gittiğini görmek gerekiyor. Bu süreç kuşkusuz

kamu emekçileri alanında da yaşanmaktadır. Ayrıca kamu alanında merkezi yönetime göre sendikaların zaman zaman üye kazandıkları ve kaybettikleri de geçmiş deneyimlerden bilinmektedir. Memur-Sen’in son yıllarda üyelerini ikiye katlamış olması kuşkusuz bundan kaynaklanmaktadır: bu AKP hükümetinin kadrolaşma politikasının bir sonucudur. Son olarak sınıf hareketinin esamesinin okunmadığı bir dönemden geçildiği ve buradan da kamu emekçileri hareketine herhangi bir desteğin -hareketlilik anlamında bir desteğin- sözkonusu olmadığı bilinmektedir.

Buraya kadar söylenenler nesnellığın ifade edilışıdır sadece. Oysa dünya salt nesnelığe mahkum olsaydı herhangi bir değişimin ve gelişimin yaşanması mümkün olmazdı. Bu nedenle kamu emekçileri hareketine bakarken aslolarak özneye bakmak gerekiyor. Özne kimdir, nereye yöneliyor ve bunun için ne yapıyor?

KESK yönetiminden kaynaklı sorunlar

Nesnel koşulların ağırlığına paralel olarak KESK yönetiminin sıkıştığı, saldırı dalgasını karşılamakta, mücadele etmekte zorlandığı görülmelidir. Bu zorlanış elbette ki kurulduğundan beri KESK yönetiminde yer alan anlayışların ÖDP-DTP-EMEP çizgisinin ideolojik-politik şekillenişinden kaynaklanmaktadır. Ve bir o kadar da ilerici, devrimci kamu emekçilerinin inisiyatifsizliğinden, müdahale güçlerinin sınırlılığından güç almaktadır. Devrimci kamu emekçileri var oldukları alanlarda bağımsız bir kamu emekçileri çalışması örgütleyememektedir.

‘90 çıkışıyla birlikte kurulan KESK’in ve o dönem Bahar eylemlerinden güç alan kamu emekçileri hareketinin bugün başına çöreklenmiş ve KESK’i politik nema olarak gören reformist anlayışların sağa kayması hareketi geriye çekmiştir. Bilinmektedir ki politik iddiasını kaybeden hiçbir hareket, sendikal oluşum varlığını koruyamaz. Ya yok olur ya da varolan güç ilişkilerine paralel olarak iktidarın şu veya bu kliğine yaslanır. Kamu-Sen’in milliyetçilere, Memur-Sen’in dincilere dayanmasına paralel bir süreç izler. KESK ise geleceğini kamu emekçileri hareketini yeniden yükseltmeye bağlamaktansa, seçimlere-hükümet değişimlerine bağlama yöneliminin giderek güç kazandığı apaçık görülmektedir. Ancak açıktır ki bu yönelimin ne kamu emekçileri hareketine ne de sınıf mücadelesine herhangi bir katkısı olamaz.

Mücadeleden uzaklaşan KESK

KESK yönetimi ortaya koyduğu icazetçi tutumlarla (sahte sendika yasasına karşı takındığı tutum, grevli toplu sözleşme hakkını savunamaması), ilkeleri-talepleri için tutarlı, militan bir mücadele örgütlemekten uzak duruşuyla (ana dilde eğitim), düzenin açtığı dar alanda oyun oynamayı tercih edilişle (anlamsız toplu görüşmelere katılmak), ortaya koyduğu politik hatla kamu emekçileri nezdinde diğer sendikalardan farklı olmaktan çıkmıştır. Mücadele etmeyen herhangi bir sendikaya dönüşmüştür. Bunun doğal sonucu da KESK’in kamu emekçilerinin gözünde özne-mücadele merkezi olma hüviyetini kaybetmesidir. Kamu emekçilerinin KESK’e ve onun örgütlediği eylemlere yabancılaşması ve uzaklaşmasıdır.

Bugün KESK’in kamu emekçileri içinde etkin olan hiçbir sendikada yetki alamamış olması, emekçileri örgütleyememesinin gerisinde yılların biriktirdiği bu olumsuzlukların yarattığı tahribat yer almaktadır.

KESK üyeleri bordrolarını yaktı...

“Sadaka değil toplu sözleşme!”

İstanbul: Kamu Emekçileri Konfederasyonu (KESK) üyeleri 13 Temmuz günü Türkiye’nin çeşitli illerinde gerçekleştirdikleri eylemlerle AKP hükümetinin yaşama geçirdiği İMF politikalarına ve kamu emekçilerine dayatılan sefalet ücretine ‘hayır!’ dediler. KESK’in gerçekleştirdiği eylemlerin İstanbul ayağı Taksim Gezi Parkı’nda gerçekleştirildi.

Saat 18.00’de Taksim Gezi Parkı’nda toplanan kamu emekçileri “KESK” pankartını açtılar. Katılımın zayıf olduğu eylemde; basın metnini KESK İstanbul Şubeler Platformu dönem sözcüsü Emin Ekinci okudu. Açıklamada Ağustos ayı içerisinde memurlar ve hükümet arasında yapılacak müzakerelerin “toplular görüşme” değil “toplular sözleşme” olmasını istedi.

“Gün gelecek devran dönecek, AKP halka hesap verecek!”, “Söz, yetki, karar çalışanlara!”, “Sadaka değil toplular sözleşme!”, “Yaşasın örgütlü mücadelemiz!”, “İMF değil emekçiler yönetsin!” sloganlarının atıldığı eylemde KESK MYK Üyesi Sevgi Göyçe de bir konuşma yaptı. Ardından KESK üyeleri sefalet ücretini protesto ederek maaş bordrolarını yaktılar.

THY’yle yapılan toplular sözleşme görüşmelerinde grev aşamasına gelen Hava-İş Sendikası’na da “Yaşasın sınıf dayanışması!” sloganıyla destek verilmesinin ardından eylem sona erdirildi.

150’yi aşkın KESK üyesinin katıldığı eylem BDSP de destek verdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Ankara: Saat 12:30’da Yeni Karamürsel önünde biraraya gelen yaklaşık 150 kamu emekçisi burada kortejler oluşturarak Başbakanlığa kadar yürüdü. Yürüyüş esnasında emekçilerin yola çıkması nedeniyle polisle kısa süreli arbede yaşandı.

Eylemde “Emekçiler sandıkta hesap soracak!”, “Sefalet ücretine hayır!”, “Sadaka değil, toplular sözleşme!”, “İnsanca yaşamak istiyoruz!”, “İMF’ye değil emekçiye bütçe!”, “Yoksullukta eşitlik istemiyoruz!” sloganları atıldı, aynı şiarların yer aldığı dövizler taşındı. Başbakanlığın önünde yapılan basın açıklamasında İ. Hakkı Tombul AKP hükümetinin 4,

5 yıllık politikalarını eleştirdi.

Coşkun’un ve katılımın sınırlı olduğu, zayıf ses düzeni nedeniyle basın açıklamasının kitle tarafından duyulmadığı eylem, basın açıklamasının ardından sona erdi.

Eylem Ankara Fizik Tedavi Hastanesi’nden sendikaya üye oldukları için atılan taşeron işçiler de katıldı.

Kızıl Bayrak/Ankara

Adana: KESK Adana Şubeler Platformu 13 Temmuz Cuma günü ek zam talebi ile ilgili basın açıklaması ve bordro yakma eylemi gerçekleştirdi. İnönü Parkı’nda gerçekleştirilen basın açıklamasında insanca yaşamaya yeten ücret talebi dile getirildi.

İzmir: İzmir’de alanlara çıkan kamu emekçileri ücret zamlarını protesto etti, bordrolarını yaktı. Saat 12.30’da Konak Sümerbank önünde toplanan emekçiler İzmir Büyükşehir Belediyesi önüne yürüdüler, burada bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Çevik kuvvetin ablukaya aldığı emekçiler alkışlarıyla, sloganlarıyla eylemlerine devam ettiler. Belediye önüne gelindiğinde kitlenin sayısı arttı.

Basın açıklamasının okunmasının ardından bordrolarını yakan emekçiler Büyükşehir Belediye’sinin önünde kurulu olan Tüm-Bel-Sen imzalı “Toplular sözleşme hakkımız grev silahımız” yazılı çadırın önüne doğru yürüyüşe geçti.

Burada tepkilerini sloganlarla haykırdılar. Bu sırada İzmir Büyükşehir Belediye Başkanı Aziz Kocaoğlu görüldü. Emekçilerin “Başkan Buraya!” şeklinde haykırdıkları sloganlar sonucunda kalabalığın yanına gelen Kocaoğlu, kısa bir açıklama yaptı. Bir işçinin “Başkanım 750 YTL ile geçinemiyorum” demesi üzerine “Siz beni davet ettiniz, ben de siz davet ettiğiniz için geldim” dedi ve yaptıklarını savunan bir açıklama yaptıktan sonra alanı terketti. Bu olay üzerine KESK adına bir açıklama yapıldı.

Eylem yaklaşık 220 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İzmir

Mahkeme sendikacılık yapmaya çağırıyor!..

Yüksel Akkaya

Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi (AİHM) 17 Temmuz 2007'de verdiği karar ile bir kez daha kamu emekçilerinin örgütleri olan "sendikaları" sendikacılık yapmaya çağırdı. 1998 Mart'ında köprülerde üç saat iş bırakan kamu emekçilerinin AİHM'de açtıkları dava sonuçlanmış, eylem bir sendikal eylem olarak değerlendirilmiştir. Böylece, bu tür "kabul edilebilir" eylemlerin grev yasağı çerçevesinde değerlendirilemeyeceği, tersine sendikal örgütlenmenin bir gereği olduğu bir kez daha dile getirilmiştir. Kuşkusuz, bu karar sendika olmanın ilk şartına da dikkat çekmektedir. Sendikalar çalışanların haklarını koruyan, geliştiren örgütlerdir. Bu nedenle de kaçınılmaz olarak bazı eylemlere baş vurma gerekir. Kısacası, AİHM, sendikalar üyelerinin çıkarlarını koruyup, geliştirmek için sendikacılık yapmak, yani eyleme başvurmak zorundadır demektedir. Aslında bu kararı üstü örtük bir grev hakkını savunma kararı olarak da kabul etmek mümkündür. Zira, hükümetin sivil sorumluluk çerçevesinde kamu emekçilerinin sendikal örgütlenme ve grev yasağına yönelik yaptığı savunmayı AİHM yerinde görmemiş, tersine örgütlenme özgürlüğü çerçevesinde bu tür eylemlerin sendikal eylemlerin bir parçası ve gereği olduğunu belirtmiştir.

AİHM'den böyle güzel/iyi haberler gelirken Çalışma Bakanlığı'ndan gelen haberler pek iç açıcı değil!.. Son sayıma göre KESK ve bağlı sendikalar

diğer konfederasyon ve bağlı sendikalar karşısında güç kaybederek üçüncü sıraya düşmüştür. İktidarın nimetlerinden yararlanan sendikaların korporatist ilişkiler sonucunda üye sayılarını artırmaları anlaşılır bir durumdur. Anlaşılmayacak durum ise tam da sendikacılık yapılacak bir dönemde muhalif sendikaların ve konfederasyonunun güç kaybetmesidir. Bu durumda sorunu çok yönlü ortaya koymakta yarar var. Sorunun bir kısmını şöyle sıralamak mümkün:

1- KESK ve bağlı sendikalar birer sendika olmaktan çok siyasal yapıların güç gösterisi yaptığı örgütlere dönüştürüldüğünden üyelerin beklentileri değişmiştir. Bağlı oldukları siyasal yapının politikaları üzerinden faaliyet gösteren yönetici ve üyeler asli işleri olan sendikacılığı unutmuşlardır. Bu tutum sendikalardan soğumayı ve kaçışı hızlandırmıştır.

2- Siyasal partiler parti gibi hareket edemediğinden, KESK ve bağlı sendikaları partileştirmiştir. Bu tutum sendikaların örgütlenme ve mücadele alanını daraltmış, sendika içi, üyeler arası çatışmaları derinleştirmiştir. Kuşkusuz, bu pek çok üye üzerinde olumsuz etkide bulunmuştur.

3- Sendikalar çalışma yaşamına yönelik düzenlemelerde mücadeleyi yeterince politize edememiş, böylece cılız, etkisiz, başarısız eylemler ile üyelerinin güvenini kaybetmiştir.

4- Sendikalar üyelerinin çıkarlarında bir artışa yol açmadığı gibi zaman zaman "zarar" görmelerine yol açmıştır. Sendikal eylemler nedeni ile cezalandırılan üyeler zamanla geri çekilmeğe başlamıştır. Böylece mevcut konumunu korumanın bir yolu sendikadan kaçış olmuştur.

5- Kurulduğu günden beri üyelerini tatmin edecek bir kazanım elde edemeyen sendikalar sendika üyeliğinin ne kadar anlamlı olduğunu sorgulatmaya başlamıştır. Böylece, muhalif bir sendikaya üye olmanın sıkıntısı ile geri durmanın anlamlı olacağına karar vermiştir. Kısacası sendikalar üyelik açısından çekici olmaktan çok itici olmaya başlamıştır.

6- Sendikalar iç hukukun da bir parçası olan uluslararası sözleşmelerden kaynaklanan haklarını iyi kullanamamış, giderek birer bürokratik örgüte dönüşmüştür. Eylem içinde büyüme ve örgütlenme gibi bir gerçeği unutan sendikalar bu ataletlerinin karşılığı olarak da zayıflamışlardır.

Yukarıda belirtilen nedenlere başka nedenler de eklemek mümkündür. AİHM kararı sendika olmaya ve sendikacılık yapmaya bir çağrıdır. Çalışanlara güven veren, mücadeleciler ve kazanımlarla eylemlerden çıkan bir sendikacılık yeniden güçlenmenin olmazsa olmaz koşullarıdır. Uluslararası sözleşmeler ve AİHM kararları bu olanağı yaratmış bulunuyor. Sorun sendika yönetimlerinin cesaret ve isteğine bağlı bulunmaktadır.

GOP'ta eğitim seminerleri

Gaziosmanpaşa bölgesinde ideolojik ve politik eğitimi seçimlerle beraber düzenli ve sistemli bir biçimde sürdürmek hedefi ile başlattığımız eğitim seminerlerinin üçüncüsünü 12 Temmuz akşamı gerçekleştirdik. Bugüne kadar gerçekleştirilen "Ekim Devrimi ve Bolşevik Partisi" ve "İşçi sınıfının komünist partisi ve parti tarihi" konulu seminerlerin bir devamı olan etkinliğimiz oldukça canlı geçti.

Sunum kapsamında partili kimliği oluşturan devrimci kimlik, örgütlü kimlik ve ideolojik kimlik anlatıldı. Üç özelliği kapsayan partili kimliğin komünist bir parti için vazgeçilmez önemi tanımlanmaya çalışıldı.

Sunumda üç temel kimliğe ilişkin olarak "Devrimci bir parti için kadrolarının niteliği, militanlığı ve devrime adanmışlığı, tüm diğer işçi ve sınıf örgütlenmelerinden daha güçlü bir nitelik olmak zorundadır. Komünist bir sınıf partisi işçi sınıfının en ileri en fedakar unsurlarından oluşur" denildi. "Devrimci kimlik ne anlama gelmektedir. Açık ki devrime adanmışlık, yaşamının tüm önceliklerini devrime göre tanımlamak ve planlamak anlamına gelir. Devrimci bir parti örgütünü böylesine profesyonel işçilerden oluşturduğu ölçüde devrimci bir pratiğin taşıyıcısı olabilir. Diğer tüm sınıf örgütlerinden farklı olarak komünist partisi işçi sınıfını devrime taşıyacak olan asli siyasal örgütlenmeyi ifade eder. İşçi sınıfının iktisadi demokratik mücadelesinin ötesinde bir kimliği devrime yürüten, bunun tüm zorluklarına göğüs geren bir kimliği ifade eder devrimci kimlik" ifadeleriyle devrimci kimliğin ana çerçevesi çizilmeye çalışıldı.

Örgütlü kimlik üzerine yapılan tartışma partinin ve örgütlü mücadelenin komünist bir siyasal sınıf hareketi açısından taşıdığı önemin vurgulanması ile başladı. "Düzen ve devrim arasındaki çatışma ve mücadelede nasıl ki düzen medyası, ordusu, polisi,

tüm ideolojik aygıtları ile örgütlü bir tutum sergiliyorsa, devrim cephesi de aynı ölçüde örgütlü ve disiplinli bir mücadele ile düzenin karşısına çıkmak zorundadır. Örgütlü kimlik bu gerçeklikten hareketle tanımlanmalıdır. Devrimcilik eğer sürekli bir yenilenme ve gelişme sürecini ifade ediyorsa eğer bunu örgütlü bir mücadele dışında oluşturmak mümkün değildir" denildi.

Tüm bu niteliklere paralel olarak ideolojik kimliğin, sistemin ideolojik hegemonyası ve saldırıları karşısında güçlü ve etkili bir komünist tutum açısından taşıdığı öneme vurgu yapıldı. "Biz bilimsel sosyalistleriz, söylediğimiz herşeyin yaptığımız her işin bilimsel ve ideolojik bir niteliği olmak zorundadır. Kendimizi düşünen ve savaştan kişiler olarak eğitmek ve güçlendirmek zorundayız. Devrim ciddi bir iştir. Bu yıkma ve yapma diyalektiği kendi devrimci gelişimimizi ve yenilenmemizi, bu kapsamda devrimciler örgütü partinin ideolojik politik yenilenmesini sağlayarak mümkün olacaktır. Bu nedenle bilimsel teorinin ve güncel politikanın ihtiyaçlarına yanıt veren okuma, araştırma ve tartışmalara bugün her zamankinden daha fazla ihtiyaç duymaktayız" ifadeleriyle partili kimliği oluşturan niteliksel temel tanımlanmaya çalışıldı.

Son olarak ise bu niteliklerin birbiri ile kurduğu diyalektik ilişkiye vurgu yapılarak partili kimliğin bütünsel çerçevesi tanımlanmış oldu.

Ardından devrimci yaşamın örgütlenmesi üzerine, yani partili kimliğin yaşam pratiğine taşınmasına ilişkin tartışmaya geçildi. Pratik örneklerle bütünleştirilen tartışmada "bir devrimci yaşamının tek başına pratik faaliyet sürecinde değil, her adımında her zamanında yalnızken dahi partili kimliğin gerektirdiği bir yaşam pratiği sergilemelidir" denildi.

Yaklaşık 1.5 saat süren sunuma 20 kişi katıldı.

Gaziosmanpaşa/BDSP

Dink davasına erteleme

Agos gazetesi yazarı Hrant Dink, Serkis Seropyan, Arat Dink 18 Eylül '06 tarihinde, Türklüğü aşağılamak bahanesiyle Türk Ceza Yasası'nın 301/1. maddesine dayanılarak cezalandırılmak istenmişti. Davanın açılmasından sonra Hrant Dink'in katledilmesi üzerine dava ertelenmişti.

Ertelenen dava 18 Temmuz günü Şişli Adliyesi'nde saat 09.45'te görüldü.

Davada yargılanan sanıkların katılmadığı duruşmada yargıç, iddiaların ve savunmaların araştırılması için dosyanın incelemeye alınmasını ve duruşmanın 11 Ekim günü saat 10.30'a ertelenmesine karar verdi.

Mahkeme çıkışı ilk olarak avukat Yücel Sayman bir konuşma yaptı. Yaptığı konuşmada, düşünceye yasak getirilmesinin özgürlüğün önünü tıkayacağını, TCK'da 159. madde olmasına rağmen soykırım iddialarıyla ilgili davalar açılmadığını ama milli çıkarlara aykırı diye TCK'nın 305. madde gerekçesiyle dava açıldığını ifade etti.

Daha sonra avukat Engin Cinmen bir konuşma yaptı. TCK'nın 301 maddesinin TC devletinin kurulmasından önceki yıllar ve olaylar için uygulanmaya başlandığında işin içinden çıkılamayacağını, mahkemelerin tarih ve sosyoloji biliminin görevini üstlenemeyeceğini ve mahkemenin tarafsızlığından şüphe duyulmaması için beraat kararı verilmesi gerektiğini ifade etti.

En son avukat Fethiye Çetin bir konuşma yaptı. Müvekkili hakkında 1915'i soykırım olarak tanımladığı ve kamuoyuna açıkladığı için soruşturma açıldığını, ancak atılı bir suç oluşmadığını ve 1915 yılında yaşananların konuşulmasında kamu yararının olduğunu ifade etti.

Savcının, görevini yaparken kendi adına veya herhangi bir siyasi kurum ya da etnik bir grup adına değil toplum adına hareket etmesi gerektiğini, ancak savcının etnik gruplardan biri adına hareket ederek tarafsızlığını yitirdiğini vurguladı.

Sonuç olarak tarihi yargılamanın, savcılarının ve yargıçların görevi olmadığını, bundan dolayı müvekkillerinin serbest bırakılmasını talep etti.

Mahkemeye birçok aydın ve sivil toplum örgütü temsilcisi katılarak destek verdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sınıf hareketinden...

Yapı Yol Sen'den açıklama...

Yapı-Yol Sen Genel Başkanı Bedri Tekin 18 Temmuz günü, seçim vaatlerinin ortalığı kapladığı ve AİHM'in verdiği kararlar ilgili "köprülerin ücretsiz" olacağını belirten bir açıklama yaptı.

Yapılan açıklamada, kamu çalışanlarının yıllardır insanca yaşam, sendikal hak ve özgürlükleri ile demokratik hakları için mücadele ettiklerini, siyasi iktidarların da kimi zaman kamu çalışanlarına ceza verdiğini, kimi zaman sürgüne yollayarak, kimi zaman da kendilerine yandaş sendikalara kan taşıyarak mücadelelerinin etkisiz bırakılmaya çalışıldığını ifade etti.

KESK ve bağlı sendikaların ise, her türlü olumsuzluğa inat kamu çalışanlarının hak ve çıkarlarını korumaya çalıştıklarını, 1989 yılından bu yana da, sendikal hak ve çıkarların korunmasında en önemli aracın grev hakkı olduğunu söyledi.

Yapı-Yol Sen'in örgütlü olduğu Bayındırlık ve İskan Bakanlığı ile bağlı/ilgili genel müdürlüklerde çalışanların ücretlerinin düşük olduğu gerçeğini onlarca kez kamuoyu ile paylaştıklarını, eylemler gerçekleştirdiklerini ama taleplerinin hep görülmezden gelindiğini, cezalar verildiğini ifade etti.

İş bırakma eylemini yaptıkları zaman vatandaşın Fatih ve Boğaziçi Köprüsü'nden ücretsiz geçtiğini, bunun için de araçların alınan parayı çalışanlardan tahsil etmek istediklerini, bu cezayı Yapı-Yol Sen'in ödediğini (1998 yılında 70 milyar TL), iç hukuk yolları tüketildikten sonra, konunun Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'ne götürüldüğünü, AİHM'in açılan dava hakkında dün (17 Temmuz 2007) karar verdiğini ve oybirliği ile sendikayı haklı bulduklarına dair karar verdiğini belirtti.

Bedri Tekin, sendika üyelerinin insanca yaşanacak bir ücret elde etmesi ve gişe memurlarının çalışma koşullarının düzeltilmesi için başlatmış olduğu mücadele programına genel seçimlerden sonra da sürdüreceklerini, taleplerin konusunda acil adım atılmadığı takdirde yapacakları ilk eylemde köprüleri boşaltacaklarını, araçları ise ücretsiz geçireceklerini vurguladı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Oleyis'e Hilton'da istifa baskısı!

DİSK'e bağlı OLEYİS Sendikası'nın örgütlü olduğu İstanbul Hilton Oteli'nde işveren ve bir grup OLEYİS karşıtı işçinin elbirliği ile yürüttükleri sendika aleyhtarı faaliyetin sonucunda OLEYİS Sendikası'na üye 245 işçi istifa etti. Hilton Oteli'nde çalışan 550 işçinin 390'ı sendika üyesiydi. OLEYİS karşıtı işçilerin OLEYİS'e üye işçileri Türk-İş'e bağlı TOLEYİS'e geçirme çabaları bir süre sonra yerini bağımsız bir sendika kurmaya bıraktı. İşverenin de kendi cephesinden dahil olduğu süreçte, işveren OLEYİS'e üye işçileri istifa ile tehdit ederken, OLEYİS karşıtı işçiler ise sözde iş barışını sağlamak adına OLEYİS'e bağlı işçileri üyelikten istifa etmeye ikna etmeye çalışıyorlar. Gazetemize konuşan sendika yöneticileri ise yaşanan bu soruna karşı birebir çalışmaları başlattıklarını ve üyelerini tekrar geriye döndürmek için çaba harcadıklarını söylediler.

Kızıl Bayrak/İstanbul



Toros Gübre Fabrikası işçileri grevde!

Ceyhan ilçesinde faaliyet gösteren Toros Gübre Fabrikası'nda, toplu iş sözleşmesi görüşmelerinde anlaşma sağlanamaması üzerine işçiler 13 Temmuz tarihinde ertesi gün iş bırakarak greve başlayacağını duyurdu.

Fabrikanın nizamiye kapısı önünde toplanan yaklaşık 50 işçiye hitaben bir konuşma yapan Petrol-İş Sendikası Adana Şube Başkanı Ahmet Kabacı, tatil sürelerinde 15 yıldır geçerli olan kuralın işçiler aleyhine bozulmasının dayatıldığını ve bu dayatmayı kabul etmedikleri için greve çıktıklarını belirtti.

Ahmet Kabacı 14 Temmuz günü fabrikada kapısında yaptığı basın açıklamasında ise; 1 Ocak 2006'da Samsun Gübre, Mersin Ak Gübre ve Toros Gübre fabrikalarının Toros Tarım A.Ş. adı altında birleştirildiğini anımsatarak, "Bu birleşme sırasında Samsun ve Mersin'deki fabrikalarda sözleşme süresi bitmediği için sendika olarak yetki alamadık. Biz de Ceyhan İş Mahkemesi'nde dava açtık ve mahkeme kararıyla yetki aldık. Bu arada geçen sürede sözleşme için 16 aylık bir gecikme yaşandı. İşverenle yaptığımız görüşmelerde toplam 69 talebimizin 26'sında uzlaşmaya varıldı. Biz brüt olarak yüzde 70 zam istedik ve bunun 1 Ocak 2006'dan itibaren geçerli olmasını istedik. İşveren ise brüt yüzde 7 önerirken, sözleşmenin 2007 yılından itibaren geçerli olması konusunda ısrar etti. Bu durumda bize de grev kararı almaktan başka bir çare kalmadı" dedi.

"Hava-İş grev derse, turizm çöker!"

THY ile Hava-İş Sendikası arasında toplu sözleşme alanında açığa çıkan uyuşmazlık halen devam ediyor. THY bir yıl için %10 zammı dayatırken, Hava-İş 1.6 aylık dönem için %23.9'luk zam talep ediyor.

Hava-İş Genel Başkanı Atılay Ayçin, THY yönetimiyle THY A.O ve THY Teknik'teki 11 bin 300 personel için görüşmeleri sürdürdüklerini ifade etti. Ayçin ücretlerin yanısıra "Taşrada bazı iller var ki oralarda uçak saatine göre esnek çalışma da öneriyorlar. Biz ise bunun olamayacağını söylüyoruz. Yerde çalışan arkadaşlarımız için de işverenin bir çok yanlış uygulaması var ve bunların da düzeltilmesini istiyoruz. Ne yazık ki tekliflerde hiçbir yakınlaşma yok ve o nedenle de uzlaşma görünmüyor" dedi.

Şu an resmi arabulucunun uyuşmazlık raporunu beklediklerini ifade eden Ayçin, raporun gelmesinin ardından talepleri konusunda bir uzlaşma olmadığı

taktirde kanuni süreler uygun bir biçimde grev kararını asacaklarını belirtti.

Emekliler sosyal güvence istiyorlar!

DİSK'e bağlı Tüm Emekliler Sendikası (Emekli-Sen) 12. kuruluş yıldönümünü çeşitli eylem ve etkinliklerle kutluyor. 12. yılında sorunlarını ve AKP hükümetine olan tepkilerini dile getirmek için 12 Temmuz günü Kadıköy İskelesi'nde biraraya gelen Emekli-Sen üyeleri, her geçen gün artan sorunlarına rağmen mücadeleye devam edeceklerini belirttiler.

"İnsanca yaşatacak ücret istiyoruz!" pankartının açıldığı eylemde, Emekli-Sen 1, 3 ve 4 No'lu İstanbul Şubeleri adına açıklamayı Kadıköy Şube Başkanı Mahinur Şahbaz yaptı.

AKP hükümetinin sorunlarını çözmediğini dile getiren Şahbaz, bugüne kadar sorunlarını dinlemeyenlere ve çözmek için bir çaba sarf etmeyenlere oy vermeyeceklerinin de altını çizdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Tez Koop-İş'ten TİS açıklaması

Tez Koop-İş Sendikası 2 No'lu Şube Başkanlığı kamuda süren toplu iş sözleşmesi görüşmelerine ilişkin yazılı bir açıklama yaptı.

"Kamu toplu iş sözleşmeleri tıkandı!" başlığıyla yapılan açıklamada 320 bin kamu işçisini ilgilendiren toplu sözleşme görüşmelerinde Türk-İş ve Hükümet yetkilileri arasında 26 Haziran 2007 tarihinde anlaşma sağlandığı ancak Kamu İşverenleri Sendikası (Kamu-İş)'nin uzlaşmaz tutumu nedeniyle sözleşmelerin tıkanma noktasına geldiği söylendi.

Hükümet ve Türk-İş Konfederasyonu arasında varılan anlaşmaya rağmen Kamu-İş'in uzlaşmaz tutumunu sürdürdüğü ve kamu işçilerinin haklarını geriye götürmek istediğine işaret edildi.

SES: "Sağlıkta ticaret olmaz!"

KESK'e bağlı Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray Şubesi üyeleri Çapa Tıp Fakültesi Monoblok önünde sağlık hizmetlerinin ticarileştirilmesine karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdiler. SES üyeleri açıklamanın ardından maaş bordrolarını yakarak sefalet ücretini protesto ettiler.

12 Temmuz'da saat 12.30'da başlayan açıklamada; "Herkes eşit, ücretsiz sağlık!" pankartı açıldı. "Sağlıkta ticaret olmaz!", "Sözleşmeli değil, kadrolu eleman!", "Sağlıkta ticaret ölüm demektir!", "Sağlık, haktır satılmaz!" sloganlarının atıldığı eylemde basın metnini SES Aksaray Şube Başkanı Songül Beydilli okudu. Açıklama sırasında etrafta biriken hasta yakınlarına mücadele çağrısı yapan Beydilli, sağlıkta dönüşüm amacıyla çıkarılan yasaların, halkın tepkisini çekeceği için, seçimlerin ardından gündeme geleceğini ifade etti.

Eylemde "Sefalet ücreti değil insanca yaşanacak ücret!", "Sağlıkta ticaret olmaz!", "Angarya çalışmaya son kadrolu personel alın!", "Herkes nitelikli, ulaşılabilir, ücretsiz sağlık hizmeti", "Sağlık hizmeti ekip işidir, eleman değil sağlıkçıyız!" dövizleri taşındı. Açıklamaya Dev Sağlık-İş Sendikası Genel Başkanı Arzu Çerkezoğlu'nun yanısıra hasta yakınları da destek verdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sermaye devleti ormanları da katlediyor

Geçtiğimiz haftalarda peşpeşe yaşanan orman yangınları seçimlere ilişkin haberlerin gölgesinde kaldı. Ama sermaye medyasının konuyu gündeme getirişi, Çevre ve Orman Bakanı Osman Pepe'nin konuya dair yaptığı açıklamalar, sermaye devletinin bu olaydan bile nasıl aşağılık bir propagandayla faydalanmak istediğini açık bir şekilde gözler önüne serdi.

Kocaeli, Balıkesir, İzmir, Muğla, Denizli ve Antalya boyunca uzanan sahil şeridinde peşpeşe çıkan yangınlar "ilgili ve yetkili" kişilerce hemen "sabatoj" ve "terör örgütünün işi" olarak kamuoyuna yansıtıldı. Bu yıl içerisinde yanan toplam 2 bin hektarlık alan ile geçen yılın iki katı kadar bir ormanlık alanın yandığı açıklandı. Toplumda yükselen şovenizm histerisi bu seferde farklı bir alan üzerinden devreye sokulmaya çalışıldı.

Zira toplum, kanıtlanamayan ama yaptıklarından hiçbir suretle şüphe duyulmayan bu sanal "vatan hainleriyle" uğraşırken yanan ormanlık arazilerin bir takım sermaye guruplarına peşkeş çekilmesi daha kolay halledilecekti. Nitekim yanan ormanlık arazilerin kati suretle devir işlemi yapılmayacağı ve yeniden ağaçlandırılacağını söyleyen Çevre ve Orman Bakanı Osman Pepe'nin geçtiğimiz yıl Kuşadası'nda çıkan yangından sonra sözünü tutmadığı ortaya çıktı. Geçen yıl yanan ve tamamının ağaçlandırılması sözü verilen 500 hektarlık alanın 29,4 hektarının bir maden şirketine tahsis edildiği, 100 hektarlık alanda da maden arama izni verildiği anlaşıldı. Şirketin yol yapımına da onay verilirken ÇED raporu bile istenmediği ortaya çıktı.

Haberin kamuoyuna yansımalarıyla Bakan Pepe, AKP'nin klasikleşen taktiğiyle önce icraatını arsızca savunma yoluna gitti fakat tepkilerin geçirilemeyeceğinin anlaşılması üzerine suçu bir

takım görevlilerin üzerine yıktı. Bu sayede dikkatleri yeniden şovenizm üzerinden "Türk turizminin baltalanmak" istendiği noktaya çekti. Hatta ipin ucunu kaçırmak bu işin seçimler öncesi AKP hükümetini gözden düşürmeye dönük bir amaçla gerçekleştiği yönünde komplo senaryoları yazmayı da ihmal etmedi.

Oysa emekçiler, Bakan Pepe'yi "Acarsitan" döneminden de çok iyi hatırlayacaklardır. Beykoz'daki ormanlık araziye kaçak villaların yapımına göz yumulmuş, olay kamuoyuna yansımalarına rağmen uzun bir süre müdahale edil(e)memiş, hatta bakanlık yetkilileri bile tehdit edilmişlerdi. Ya da Gebze Dilovası'nda sanayi atıkları yeraltına, derelere akıtılırken ciddi hiçbir yaptırım uygulanmamıştır. Aynı Pepe değil midir, bu gün Türkiye'nin Kyoto Protokolü'nü imzalamasına sermayeden fazla karşı çıkan?

Elbette sermaye adına ülkeyi yöneten hükümet görevlilerinden de başka bir icraat beklenmez. Ama bu icraatlarına eşlik eden aşağılık propagandalarıyla biz emekçilerin bilincini zehirlemelerine de izin vermemeliyiz. Zira bu "milli kampanya" sadece hükümet eliyle değil sermaye devletinin tüm kurumları tarafından elbirliğiyle yürütülmektedir.

Böyle bir katliama hiç kimsenin tepkisiz kalamayacağını bilen sermaye medyası da olayı manşetten duyurmayı ihmal etmedi. Ama sermaye için önemli olan yok olan doğal bitki örtüsü ve tabii yaşamın bozulması değil, bunun sonucunda "turizm gelirinde" yaşanacak kayıplardı. Bu anlamda döktükleri tam bir timsah gözyaşındır. Zira çevre katliamının ve doğanın yıkıma uğratılması söz konusu olduğunda bu ülkede bunu sermayeden daha iyi ve sistemli bir şekilde kimse yapamaz.

Karadeniz sahil yolu projesi, kıyı şeritlerinde ve

ormanlık arazilerde kurulan hidroelektrik santraller, doğal yaşama etkisi hesaba katılmadan yapılan barajlar, siyanür vb. zehirli kimyasallarla madenlerin aranması, yakın bir tarihte uygulamaya geçilecek olan nükleer santral projeleri, sahil kenarlarının ve ormanlık arazilerinin satışa çıkarılması ve daha sayamadığımız birçok örnek; ülkedeki doğa ve çevre katliamının gerçekte kimlerin tarafından yapıldığını da en açık şekilde sunmaktadır bizlere. Daha fazla kâr elde edebilmek için ne doğa, ne çevre hiç umrunda olmamaktadır sermayenin.

Örneğin sermaye medyası, turizm yerleşkelerinde yanan ormanlar için "ciğerimiz yanıyor" tabiri kullanırken, neden yıllardır ordunun Kürt illerinde, köylerinde, dağlarında çıkarttıkları yangınlara dair tek bir söz edip, itiraz etmiyorlar? Neden emekçilerin bu gerçeklerden haberdar olması istenmiyor? Yoksa "ülkenin ciğerleri" sadece batıda mı bulunuyor? Bu ciğerler olsa olsa sermayenin ciğerleridir ve de kendileri için turizm geliri yarattığı ölçüde öyle kalacaktır. Ötesinde başka bir anlam taşımayacaktır.

İşçi ve emekçiler sermaye devletinin bu ikiyüzlü ve aşağılık propagandalarına kanmamalı ve gerçeklere gözlerini kapamamalıdır. Nerede milliyetçilik, ulusalcılık adına konuşuluyorsa bilin ki orada rant ve sömürü paylaşımı adına pazarlıklar yapılmaktadır. Ormanlarımız yakılıp, yıkılıp peşkeş çekiliyor, özelleştirmeler yoluyla devrediliyor, sermaye guruplarına hibe ediliyor sonra da gerçeklerin önüne bir sis perdesi çekiliyor.

Halkların katili sermaye devleti, doğayı da katletmekten geri durmamaktadır. Geleceğimize sahip çıkmak istiyorsak, yarınımıza yaşanabilir bir dünya bırakmak istiyorsak sermayeye karşı sınıf mücadelesini yükseltmeliyiz.

Özel sağlık kuruluşlarından hizmet alımı davalık

Sosyal Güvenlik Kurumu'nun (SGK), "Özel Sağlık Kurumundan/Kuruluşundan Sağlık Hizmeti Satın Alma Sözleşmesi" davalık oldu. Bir işçi emeklisi, sözleşmenin muayene, tetkik ve tedavilerde sağlık hizmeti yararlanıcılarından ilave ücret alınabileceğine ilişkin maddesinin iptali ve yürütmesinin durdurulması talebiyle İdare Mahkemesi'ne dava açtı.

Türkiye İşçi Emeklileri Derneği (TİED) üyesi Seyde Koç'un, Avukat Yavuz Dersan aracılığıyla açtığı davanın dilekçesinde, sözleşmeye göre sağlık kuruluşunun muayene, tetkik ve tedavi amacıyla yapılacak her işlem öncesinde hasta veya hasta yakınının yazılı onayını alarak, ilave ücret talebinde bulunabileceğine dikkat çekildi.

"Yazılı onay" şartının, hukuka aykırılığı ortadan kaldırmayacağı savunulan dilekçede, "Bu koşulla hasta ve yakınlarının sıkıntıya ve zorlamaya sokulması hem makul ve hakkaniyetli hem de hukukun kabul edebilecek bir çözüm değildir. Bu uygulamayla sağlık hizmeti alacak olanların, sağlık kuruluşları elinde büyük bir açmaza ve çaresizliğe itileceği şüphesizdir" denildi.

Düzenlemenin hukuki dayanağının bulunmadığı öne sürülen dilekçede, idarenin, 3. şahıslarla yapılacak sözleşmelerde, sigortalılar adına bu şekilde bir düzenleme yapabilme yetkisinin bulunmadığı iddia edildi. Düzenlemenin, Anayasa'daki eşitlik ilkesi ile Türkiye Cumhuriyeti'nin sosyal hukuk devleti olmasına ilişkin hükümlerine aykırı olduğu öne sürülen dilekçede, sözleşmenin ilgili maddesinin iptali ve yürürlüğünün durdurulması talep edildi.

Madımak Oteli'nin kibriti MİT'ten

Sivas katliamı üzerine söylenen sözler tanıkların açıklamalarıyla doğrulanırken devletin yalanları da bir bir ortaya çıkmaya devam ediyor. Katliamın bir kontrgerilla operasyonu olduğu kanıtlarla ortaya konulurken olayları takip eden eski SHP milletvekili Mustafa Kul'un açıklamaları söylenen ama kanıtlanamayan gerçeği tüm çıplaklığıyla somutladı. Kul, olayların MİT'in tezgahı olduğunu 14 yıl sonra açıkladı.

Dönemin SHP Erzincan milletvekili ve Sivas Olaylarını Araştırma Komisyonu Başkanı Mustafa Kul, geçtiğimiz günlerde Cem TV'de katıldığı Çapraz Ateş programında, Sivas katliamıyla ilgili önemli açıklamalarda bulundu. Katliamdan 14 yıl sonra ilk kez dile getirilen bu açıklamalara göre MİT Bölge Başkanlığı'nda görevli bir istihbaratçı, Kul'a olaylardan önceden haberdar olduklarını belirterek, "Bir provaydı, ancak sınırı aştı" dedi.

Bu tezgah olduğu sırada ve olduktan sonra olayla doğrudan ilişkili yüzler hep tanıdık simalardı. Gerek katliam yaşanırken gerekse de soruşturma sürecinde olayla doğrudan ilişkileri olanlardan bazılarını tekrar hatırlamak gerekirse: Başbakan Tansu Çiller, Emniyet Müdürü Mehmet Ağar, Başbakan Yardımcısı sosyal-demokrat Erdal İnönü,

Sivas Olaylarını Araştırma Komisyonu'ndan Abdullatif Şener ve o gün MHP'li şimdi AKP'li Osman Seyfi...

Mustafa Kul bir MİT görevlisiyle Sivas Valiliği'nin koridorlarında yaptığı görüşmeyi şöyle anlattı: "Evet, MİT'te çalıştığımı söyledim ve şöyle dedi: 'Efendim, bizim bu gelişmelerin hepsinden öncesinden haberimiz vardı. Biz yerel basını günü gününe takip ediyoruz. Sivas'a dışarıdan gelenlerin kimler olduğunu, hangi amaçla geldiklerini biliyorduk. Kale Camisi'nin önünden slogan atarak bu işi başlattıklarını biliyoruz. Bizim, bu provokasyonun olacağından haberimiz de vardı ama, acaba bunların burada gücü nedir, toplananların ne kadarı sempatan, ne kadarı taraftar, bunları tespit etmek için böyle bir olay olması halinde bunları ne kadarlık bir güçle dağıtabileceğimizin provasını yaptık. Ancak olay öyle bir hale geldi ki, elimizdeki güçle bunları engellememiz mümkün olmadı'".

Olaylardan sonra ne İçişleri Bakanı hakkında, ne Emniyet Müdürü hakkında, ne Vali hakkında soruşturma açılmadı. Alay komutanı Tuğgeneral Ahmet Yücedürük de dahil olmak üzere hiçbiri ifade vermedi, haklarında en ufak bir işlem yapılmadı. Sivas'ta olanlar TC'nin kanlı elleriyle yaptığı bir provokasyon olarak kaldı.

Irak'ta ABD vahşeti sürüyor!

ABD'nin Irak işgali sırasında yaptıkları Nazi zulmünü geçti. Dünya tarihine kara bir sayfa olarak eklenecek ABD faşizmi akıl almaz boyutlara ulaştı. Ebu Garip'te yaşananların ortaya koyduğu işkencenin aslında Irak'ın her yanında sürdüğü bizzat askerlerin itiraflarıyla ortaya çıktı.

Irak'tan dönen 50 ABD askeri yaptıkları işkenceleri, Iraklılar'a bakışaçılarını ve işledikleri cinayetleri anlattı: "Irak'ta onları canlı ele geçirmek yerine öldürmemiz istendi hep!"

ABD'de yayımlanan Nation dergisi, Irak'ta savaştığı 50 Amerikan askeriyle görüştü.

İsim ve görevleri açıkça yayımlanan haberde askerler, Iraklı sivillere işkencelerini, kötü muamele ve cinayetleri soğukkanlılıkla anlattı. İşte 600 binden fazla sivilin yaşamını yitirdiği Irak'a "özgürlük getirmek" için giden ABD askerlerinin itirafları:

Uyarmadılar vurdular!

* Piyade Teğmen Jonathan Morgenstein: Herbir öldürülen siville ilgili olarak soruşturma açamazsınız, çünkü o kadar çok ölüyorlar ki bununla zaman kaybedersiniz.

* Birinci Çavuş Perry Jeffries: Biz Amerikalılar "dur" demek için parmaklarımız yukarı bakar şekilde



elimizi kaldırır ve sallarız. Iraklılar içinse bu "merhaba, gel" demek. Biz kontrol noktalarında dur dedikçe onlar bize doğru geliyorlar. Sonra bir bakıyorsunuz ki askerler hamile kadınları vurmaya başlıyor...

* Uzman Çavuş Patrick Resta: Irak'a gelişimizden bu yana "uyarı ateşi" yoktur şeklinde eğitildik. Onları yaralamak veya canlı ele geçirmek yerine öldürmemiz istendi hep.

* Teğmen Morgenstein: Ailesiyle çatışma hattında kalan bir adamın frenleri patladı. Ateş ettik, adam paramparça oldu...

10 yaşında çocuğu ezdiler kaşıkla beyinlerini çıkardılar!

* Teğmen Bardy van Engelen: Oradaki kanı şudur: Bir Iraklı ölü, yeni bir Iraklı ölüdür. Ne olmuş yani?

* Çavuş Josh Middleton: İngilizce bilmiyor ve esmerlerse, insan olmadıklarına inanırdık. İstedığımızı yapabiliriz yani.

* Çavuş Aidan Delgado: Iraklı mahkûmların cesetleri kamyonda duruyordu. Biri ceset torbasını açıp başına ateş etti. Bir asker, eline kaşık aldı ve adamın beynini çıkardı. Yiyormuş gibi yaparak gülümseyip fotoğraf çekti. Üstüne "Bu pislikle resmimi çekin. Seni gerçekten s...tiler değil mi?" dedi. İğrençti.

* Gözcü Joe Hatcher: Yanlışlıkla öldürdüğümüz sivillerin yanlarına Kalaşnikof AK47 silahları bırakıyorduk ki bizimle çatışmaya girip öldükleri sanılsın... Bazen bomba için kazıyormuş gibi göstermek için kürek bile gömdük.

* Çavuş Kelly Dougherty: Konvoya verilen tek emir asla durmamasıdır. Önümüze 3 eşeğiyle yürüyen bir çocuk çıktı. 10 yaşındaydı. Hiç durmadan çocuğu ve 3 eşeğini dümdüz ettik.

Japonya'da nükleer sızıntı!

Nükleer tartışmaları hükümetin çıkarttığı yasa ile sona ermişti. Seçim telaşına rağmen yasa ile somutlaşan nükleer enerji üretme tartışmaları karşısında güçlü bir muhalefet bulamayınca uluslararası nükleer lobisinin lehine sonuçlandı.

TC'nin genel enerji politikasının sonucu olan nükleer santralin siyasal bir tercihin ürünü olduğu birçok kez kanıtlanmıştı. Ancak ortada duran ekolojik facia senaryoları da radyasyonseverler tarafından cevaplanmadı. Tüm bunların üstüne Japonya'dan yine nükleer kaza haberi geldi.

Elektrik üretim kapasitesi bakımından dünyanın en büyük nükleer santrali olan Kashiwazaki Kariwa Santrali'nde deprem sonrası bir sızıntı meydana geldi. Şiddetli sarsıntı sonucu, santralin elektrik transformatörlerinden birinde yangın çıktığı ve radyoaktif su sızmaya başladığı belirtildi. Önce santralde depremden sonra yangın çıktı, ancak sızıntı olmadığı açıklanmıştı. Ancak sonradan sızıntı olduğu yetkililer tarafından kabul edildi. Depremden 12 saat sonra ise şirket, radyoaktif madde içeren 1.200 litre suyun bir reaktör binasından sızdığını ve denize karıştığını ilan etti. Şirket yetkilileri sızan sudaki radyoaktivitenin Japon güvenlik standartlarının çok altında olduğunu ve çevreye zarar vermeyeceğini de açıkladı. Sızıntının insanlara ve çevreye zarar vermediği konusunda net bir açıklama yapılmamasına rağmen standartların altında olduğu iddia edildi. Komik açıklamalarla geçiştirilen radyoaktif sızıntının çevreye zarar vermediği konusunda sağlıklı bilgi verilmiyor.

Japon nükleer santrallerinin en şiddetli sarsıntılara dayanacak şekilde inşaa edildiği belirtiliyordu. Ancak bu sızıntı, bu iddiayı tekrar tartışmaya açacak gibi görünüyor. Zira, bazı elektrik şirketleri 1978 ile 2002 yılları arasında tesislerde meydana gelen bazı olayları gizlediklerini itiraf etmişti. Gizlenen bu olaylarla ilgili soruşturma sürüyor.

Kaşivazaki-Kariva Santrali, 7 kişinin ölmesine, yüzlerce kişinin de yaralanmasına yol açan, birçok binayı yerle bir eden, yolları kullanılmaz hale getiren depremin merkez üssüne sadece birkaç kilometre mesafede bulunuyor. Tokyo'nun

250 km güneyindeki Kaşivazaki-Kariva santrali 7 reaktörüyle 8 bin 212 megavat enerji üretiyor. Santral, dünyanın en güçlü santralleri arasında sayılıyor. Japonya'daki nükleer santraller teknolojinin son nimetleriyle korunuyor. Japonya'daki bütün nükleer santrallerde, sismik alıcılar bulunuyor. Bunlar, sarsıntıyı hissederek hissetmez sistemi kapatıyor. Ayrıca, santraller, sarsıntının şiddetinin azalmasını sağlamak amacıyla sert zeminlere inşa ediliyor. Sahile yakın santraller de tsunami-savar duvarlarla korunuyor. 1995 yılında 6 bin 400'den fazla kişinin öldüğü 7.2 büyüklüğündeki Kobe depreminde de bölgedeki nükleer reaktörlerin zarar görmediği açıklanmıştı. Buna rağmen, 1978'den kalma santral yapım kuralları daha da sıkılaştırılmıştı.

2010'da enerji ihtiyacının yüzde 40'ını nükleer santrallerden karşılamayı amaçlayan Japonya'da nükleer santrallerde meydana gelen kazalar ve kazaların gizlenmeye çalışılmasının yarattığı skandallar, kamuoyunda nükleer enerjiye yönelik güveni azaltıyor.

Mihama Nükleer Santrali'nde Ağustos 2004'de meydana gelen kazada, çürümüş bir borunun patlaması sonucu kaynar su ve buhar altında kalan işçilerden 5'i ölmüş, 6'sı yaralanmıştı.

1999'da ise Tokyo'nun kuzeyindeki bir nükleer yeniden işleme tesisinde meydana gelen kazada 2 işçi ölmüş, yüzlerce işçi radyasyona maruz kalmıştı.

"Bunu ben çok sıkı tutuyorum patlamaz" demek elinizdekinin bomba olduğu gerçeğini değiştirmez. İşte bombayı en yeni teknolojilerle tutmaya çalışan Japonlar bunu bir kez daha kanıtladılar. Türkiye'de böyle bir santralin yaratacağı felaketin boyutlarını düşünürken nükleer konusunda kara cahil bir ülkede olduğumuzu unutmamak gerekiyor. Küçükçekmece'de ufakık bir nükleer çekirdeğin yarattığı kaos veya radyasyonlu çay içen bakanlar hala hafızalarımızda.

Japon Bakan yakın zamanda atom bombasını "komünizme" tercih ettiğini söyleyerek insanlığın kurtuluşu sorununa nasıl baktığını özetlemişti.

İsrail suikast planlıyor

Emperyalizmin Ortadoğu'nun ortasına sapladığı bıçak İsrail, Filistin halkına ve onun mücadelesine karşı şiddetli ve uzlaşmaz tutumunu baştan beridir sürdürürken bu uğurda hiçbir şeyden çekinmiyor. Hamas-El-Fetih arasındaki çatışmayı fırsat bilerek birçok noktaya saldıran İsrail güçleri, azledilen başbakan Haniye'ye suikast planı yapmışlar.

"Essanara" gazetesini, İsraili kaynaklara dayandırdığı haberinde, İsraili güvenlik birimlerinin Haniye'yi ortadan kaldırmak için bir plan hazırladığını, bu planı Savunma Bakanı Ehud Barak'a sunduğunu, Barak'ın da benimsediği planı geçen haftaki kabine toplantısına getirdiğini ve planın onaylandığını belirtti.

Barak'ın kabineden hiçbir çekince konulmaksızın planın onaylanmasını istediğini kaydeden gazete, artık Haniye'ye düzenlenecek bir suikastın sadece zamana bağlı olduğunu öne sürdü.

Daha önce Filistinli militanların, İsrail'in Sderot kentinde bir aracı Kassam roketiyle vurmasını ardından, İsrail Filistin Başbakanı İsmail Haniye'yi de hedef alabileceğini duyurmuştu. Hamas sözcüsü Sami Ebu Zuhri ise cevap olarak örgüt liderlerinin hedef alınması halinde çok sert karşılık vereceklerini söylemişti.

Morales demiryollarını kamulaştırıyor

Güney Amerika ülkeleri arasında ulaşımı sağlayan önemli ağlardan biri olan Bolivya demiryollarının kamulaştırılması için Bolivya Devlet Başkanı Evo Morales kolları sıvadı. Morales hükümeti, göreve geldikten sonra özel sektör elinde bulunan bir takım kuruluşları devletleştirirken, bunlara demiryollarını da eklemeyi planlıyor.

Daha önce enerji sektörünün kontrolünü eline alan hükümet, daha sonra yarısı İtalyan Euro Telecom International firmasına ait olan telekomünikasyon şebekesinin idaresinin de kamulaştırılacağını duyurmuştu. Son olarak ise 1996 yılında özelleştirilen ve yüzde 50'si Şilili Luksic Grubu'na ait Empresa Nacional de Ferrocarriles (ENFE) ismi altında hem iç hatlarda hem de Arjantin, Brezilya ve Şili gibi Güney Amerika ülkeleri arasındaki ulaşımı sağlayan şirketin 13 milyon dolara kamulaştırılmasına karar verildi. Titicaca Gölü'nde yapılan bir turizm projesinin açılışında konuşan Morales, "Bolivya'da yatırım yapılmamış, aksine olanlar elden çıkarılmış. İşte bu nedenle demiryollarını da kamulaştırmak için çalışmalara başladık" şeklinde konuştu.

2 bin 261 kilometre hat uzunluğuna sahip demiryolu aracılığıyla her gün 2 bin ton mineral, tarım ürünü ve endüstriyel malzemelerin taşınması yapılıyor.

İP çetesinin Mamak İşçi Kültür Evi'ne saldırısı püskürtüldü...**“Faşizme karşı omuz omuza!”**

Mamak'ta devrimci seçim faaliyetlerimiz seçimler yaklaştıkça dosta düşmana karşı hızlanarak sürüyor. Mamak'ta yürütülen devrimci seçim faaliyetimize tahammül edemeyen ve her fırsatta gerici, şoven yüzünü gösteren, postal yalayıcı İşçi Partisi çetesi 12 Temmuz günü saat 16.00 sularında Mamak İşçi Kültür Evi'ne azgınca saldırdı.

İşçi Kültür Evi'nin önüne arabalarla gelen İP çetesi doğrudan taşlar ve sopalarla saldırarak kuruma girmeye çalıştı. Saldırı sırasında içeride bulunanların 20 dakikayı bulan direnişi sonucunda püskürtülen çete geldiği gibi arabalar ile oradan uzaklaştı.

İlk saldırının ardından hızını alamayan kendini bilmez İP'liler saat 17.00 sularında İşçi Kültür Evi'ne bu kez 40 kişilik bir grupla daha kalabalık bir şekilde gelerek saldırdılar. Devrimcilere hakaretler içeren sloganlar atarak Mamak İşçi Evi'ne doğru ilerleyen grup ile kurumun 50 metre kadar önünde çatışma çıktı. Taş, sopa benzeri hazırlıklar ile gelmiş olan gruba karşı az bir sayı ile direnilerek ikinci saldırı da püskürtüldü. Saldırı sırasında 4'ü ağır olmak üzere 6 kişi yaralandı.

Saldırının ardından olay yerine gelen kolluk güçleri yardım etmek bahanesiyle İşçi Kültür Evi'ne girmeye çalıştılar. İçeri alınmalarını üzerine ise yaralılara yardım etme bahanesiyle gözaltına almaya çalıştılar. Polislerin bu saldırıları da kararlılıkla püskürtüldü.

Saldırının hemen ardından destek için kurumumuza gelen HÖC, Halkevleri, ESP, Alınteri, Partizan, ÖDP, SDP ve Kaldıraç ile beraber bir eylem gerçekleştirildi. “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Tuzluçayır faşizme mezar olacak!”, “Katil devlet hesap verecek!” sloganları ve teşhir konuşmalarıyla faşist saldırı kınandı.

Saldırı sırasında baş ve vücutlarının çeşitli yerlerinden ağır yaralanan, aralarında Ankara 1. Bölge Sosyalist Milletvekili Adayı Evrim Erdoğan'ın da bulunduğu çok sayıda BDSP'li ve ilk saldırı sırasında kurumda bulunan bir ESP'li hastaneye kaldırıldı.

Mamak'ın emekçi halkı saldırı sonrası Mamak İşçi Kültür Evleri'ni sahiplendi. Bu yoğun sahiplenme ve faşizme karşı biriken öfke karşısında devlet sivil polisler ve çevik kuvvet eşliğinde mahalleyi ablukaya aldı. Besledikleri köpeklerin güvenliğini sağlamak için devlet İP genel merkezi ve Mamak İlçe örgütü önüne çevik yığıldı.

**Tuzluçayır faşizme mezar olacak!**

Saldırı sonrası büyüyen bu öfke akşam saat 21:00'de eyleme dönüştü. BDSP, HÖC, Halkevi ve ESP tarafından örgütlenen, Alınteri, Partizan, UID-Der ve Batikent'ten antifaşist gençlerin katıldığı eylem saldırının gerçekleştiği Mamak İKE önünde başladı. “Faşist saldırıların hesabını soracağız!” yazılı pankartın açıldığı eylem yürüyüşle başladı. 200'e yakın insanın katıldığı anti-faşist yürüyüş sırasında “Faşizmi döktüğü kanda boğacağız!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Kahrolsun faşist İşçi Partisi!”, “Faşistlerden hesap sorduk, soracağız!” sloganları güçlü bir şekilde atıldı. Mahalle halkının da kitlesel katıldığı eylem Tuzluçayır Meydanı'na gelindiğinde yapılan açıklama ile devam etti. Açıklama sırasında meydanı kesen üç yol trafiğe kapatıldı. Bu sırada Tuzluçayır Göbek'te kitlenin sayısı 250'yi aştı. Burada yapılan ilk açıklamayı BDSP Ankara 1. bölge bağımsız sosyalist milletvekili Evrim Erdoğan yaptı. Erdoğan konuşmasında şunları

söyledi: “Mamak'ta emekçilerin faşistler karşısında aldığı tutum üzerinden kuduran faşist çete 40-50 kişilik bir grupla azgınca Mamak İKE'ye saldırmıştır. Biz onları tanıyoruz. Onlar Gazi'de Çorum'da, Maraş'ta Sivas'ta katledenlerdir. Onlar üniversitelerde devrimcilere karşı satırlarla sopalarla saldıranlardır. Bu saldırganlıklarının gerisinde devrimcilerden, işçi ve emekçilerden duydukları korku yatıyor. Bu saldırıların arkasında ise bekciliğini yaptıkları sermaye düzeni ve devleti yer alıyor. Elbette hiçbir faşist saldırının hesabı yerde kalmayacaktır. Devrimciler ve emekçiler faşistlerin yaptıklarını yanlarına bırakmayacaktır.”

BDSP tarafından yapılan açıklamada “Ağzı salyalı, postal yalayıcısı İP çetesi bugün bir kez daha devrimcilere saldırmıştır. Dün üniversitelerde devrimcilere saldıran bu çete şimdi de devrimcilerin olduğu mahallelere yöneliyorlar. Elbette bu saldırıların gerisinde köpekliğini yaptıkları ordu ve bir bütün olarak sermaye düzeni vardır. İpleri düzenin elinde olan bu ve benzeri faşist çeteleri her koşulda bulunduğumuz yerlerden kovmaya devam edeceğiz. Devrimciler bugüne kadar olduğu gibi bugünden sonra da, kokuşmuş düzen ve onların bekciliğine soyunmuş faşist odaklar dağıtılabilecek kadar savaşmaya devam edecektir. Bedeller ödeyerek sürdürdüğümüz mücadele üzerinden devrimcilere yönelik tüm faşist saldırıların hesabını soracağız. İşte bu mücadeleyi, Mahirler'den, Denizler'den, İbolar'dan devraldığımız devrimci siper yoldaşlığı bayrağını, daha da güçlü bir şekilde dalgalandırarak sürdüreceğiz. Bugün burada yapılan eylem bunun bir örneğidir” denildi. Yaşanan saldırı ve direniş hakkında bilgi verilen açıklama sonrası yine kortejler oluşturularak saldırının gerçekleştiği Mamak İKE önüne kadar sloganlarla yüründü. Eylem bitiminde burada da saldırıyı teşhir eden bir açıklama yapılarak eylem sona erdi. Eylem sonrası gece geç saatlere kadar Mamak İKE'ye mahalle halkı tarafından ziyaretçi akını oldu. Gece nöbet tutan emekçiler kurumu bekleyen sınıf devrimcilerinden desteklerini esirgemediler.

Faşist saldırı İzmir'de kınandı

Mamak İşçi Kültür Evi'ne yapılan saldırı BDSP, Kaldıraç, Partizan, DHP, Köz, İşçi Mücadelesi ve Yeni Kapı Tiyatro Topluluğu tarafından yapılan ortak bir eylemle protesto edildi. Eyleme Mücadele Birliği destekçi olarak katıldı. Eylemde saldırı teşhir edildi.

Eylem sırasında “Baskılar bizi yıldıramaz!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!”, “Yaşasın halkların kardeşliği!”, “Mamak İşçi Kültür Evi yalnız değildir!” sloganları atıldı. Eyleme 60 kişi katıldı.

İzmir BDSP

Adana: Saldırıların hesabını soracağız!

İP çetesinin Mamak İşçi Kültür Evi şahsında devrimci faaliyete yönelik saldırısı 13 Temmuz günü saat 17:00'de İnönü Parkı'nda bir basın açıklaması ile kınandı.

“Faşist çetelere geçit vermeyeceğiz! No pasaran!/BDSP” imzalı pankartın açıldığı eylemde “Faşist çetelerden hesap soracağız!”, “Faşizme karşı omuz omuza!”, “Yaşasın devrimci dayanışma!” sloganları haykırıldı. Yapılan açıklamada komünistlerin seçim çalışmasına yönelik saldırılar anlatıldı, son saldırı teşhir edildi. İP çetesinin geçmiş icraatlarıyla beraber kirli ve gerçek yüzü vurgulandı.

DHP, ÇHKM, Mücadele Birliği, HÖC ve Emekli-Sen Adana Şube Başkanı'nın destek verdiği eyleme yaklaşık 35 kişi katıldı.

Adana BDSP

Ankara'dan komünistler

İP çetesinin saldırısı üzerine yapılan açıklamalardan...

Faşizme karşı tek yumruk, tek barikat!

Seçim döneminin sunduğu politizasyon atmosferinde devrimci amaç ve ilkeler doğrultusunda etkin ve yaygın bir faaliyet yürütmemizden rahatsız olan sermaye iktidarı, son günlerde seçim çalışmalarımıza dönük saldırılarını daha da yoğunlaştırıyor. Bu saldırı dalgasına, en son dün (12 Temmuz) İP çetesinin saldırısı eklendi. Bu çete, Mamak İşçi Kültür Evi'ne taşlar ve sopalarla azgınca saldırarak kuruma girmeye çalıştı. Fakat saldırı sırasında içeride bulunanların direnişi sonucunda püskürtüldü...

Kuşku yok ki, postal yalayıcı, darbe kışkırtıcısı, faşizmin savunucusu, özgürlüklerin ve demokratik hakların düşmanı İP çetesinin bu saldırısı, Genelkurmay'ın 27 Nisan Muhtırası'ndan ve 8 Haziran tarihli Kürt ve Türk halklarını düşmanlaştırmaya yönelik "kitlesele refleksi" çağrısından bağımsız değildir. Açıktır ki, bu çete ve arkasındaki güçler, kontra çetelerinin dizginsizce at koşturduğu, devrimcilerin sokaklarda linç edildiği, Kürtlerin pervasızca katledildiği bir ülke istiyorlar. Onlar, astığı astık, kestiği kestik generallerin önünde hazır ola geçen bir halk istiyorlar.

Anlaşılan o ki, faşist cephenin vurucu gücü misyonu, son zamanlarda diğer sol ve devrimci çevrelere de saldırısını yoğunlaştıran NATO'cu, ABD'ci generallerin yönlendirdiği bu çeteye verilmiş görünüyor...

Biz Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu olarak hiçbir

güç ve provokasyonun devrimci faaliyetimizi engelleyemeyeceğini, aksine çalışmalarımızı daha da boyutlandırarak sürdüreceğimizi ilan ediyoruz. Tüm devrimci, demokrat ve ilerici güçleri, İP çetesinin provokasyonunu boşa çıkarmak üzere harekete geçmeye ve dayanışmayı yükseltmeye çağırıyoruz.

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP)

13 Temmuz '07

Devrimci faaliyetimizi can bedeli koruyacağız!

(...)

12 Temmuz günü İP'in ipsizleri Mamak İşçi Kültür Evi'ne saldırıya yeltendiler. 50 kişi gelmelerine rağmen devrimci kararlılıkla püskürtüldüler. Amaçlarına ulaşmadan defolup gitmek zorunda kaldılar. Sınıf devrimcileri olarak İP çetesini püskürttük ve gereken yanıtı verdik. Mahalle emekçilerinin saldırının hemen ardından Mamak İşçi Kültür Evi'ni ziyaret etmeleri, fiili destek sunmaları, bizleri sahiplenmeleri İP çetesinin saldırısının halk tarafından da püskürtüldüğü anlamına gelmektedir.

İP çetesini şunu iyi bilmelidir ki, komünistler çalışma alanlarını ve mevzilerini can bedeli bir direngenlikle korur. Büyük bir emek ve çaba ile yarattığımız mevzilerimizi bu kararlılık ve inançla koruruz. Saldırı sırasında sayıca bizden fazla ve teçhizatlı olan İP çetesini işte bu devrimci irade ve kararlılıkla püskürtülmüştür.

Bundan sonra da devrimci faaliyetimize, kurumlarımıza yönelik her türden saldırı karşısında aynı inanç ve kararlılıkla duracağız. Saldırı kimden ve nereden gelirse gelsin karşısında sınıf devrimcilerinin sarsılmaz iradesini ve kararlılığını bulacaktır.

Ankara BDSP

Katil devlet ve tüm işbirlikçileri hesap verecek!

(...)

Bizler İzmir'den sınıf devrimcileri olarak kilometrelerce mesafe öteden haykırıyoruz:

Yoldaşlar; geçmişte yaşadığımız tüm saldırılarda olduğu gibi bu seçim döneminde de karşılaştığımız tüm saldırıları omuz omuza karşılıyoruz. İşçi sınıfının birleşik devrimci mücadelesini yaratma mücadelesinden hiçbir güç bizi alıkoymayacaktır. Çünkü biz gücümüzü işçi sınıfının devrimci programından ve partimizin yol göstericiliğinden alıyoruz. Bir kez daha sizlerle omuz omuza haykırıyoruz: "Katil devlet ve tüm işbirlikçileri hesap verecek!"

İzmir BDSP

Mamak İşçi Kültür Evi çalışanlarını anti-faşist öfkemizle selamlıyoruz!

(...)

Postal yalayıcı faşist İP çetesini tarafından Mamak İşçi Kültür Evi'ni hedef alan saldırılar karşısında, Mamak İKE çalışanları ve diğer devrimci kurumlar ile Mamak işçi ve emekçilerinin dayanışmasını selamlıyor ve anti-faşist bilincimiz ve öfkemizle yanınızda olduğumuzu bir kez daha haykırıyoruz!..

Bursa BDSP

Saldırı sınıfa, devrime ve sosyalizmedir!

İşçi sınıfı devrimcileri, seçimler vesilesiyle, çürümüş ve çeteleşmiş sermaye devletine karşı bir bayrak

kaldırdı.

Bu bayrak, devrimin ve sosyalizmin bayrağıdır.

Bu bayrak, günlerdir işçi sınıfı devrimcilerinin elinde, fabrika ve işyerlerinin önünde, emekçi sentlerinde, okul çıkışlarında, meydanlarda ve işlek tüm cadde ve sokaklarda dalgalandırılıyor.

Bu bayrağın temsilcileri, bağımsız sosyalist adaylar, günlerdir bir sömürü ve zulüm düzeni olan sermaye düzenini ve sermaye partilerini teşhir ediyorlar, düzene karşı devrim çağrısı yapıyorlar.

Sermaye düzeni ve devleti karşısında tek bağımsız, tutarlı, tok ve doğru alternatif olan bu ses, ilk günden itibaren sermaye devletini ve onun kolluk güçlerini rahatsız etti. Hemen harekete geçtiler. Gerici, faşist ve en iğrenç cinsinden bir kampanya eşliğinde, başta İstanbul olmak üzere, sınıf devrimcilerinin seçim çalışması yaptıkları tüm kentlerde, saldırıya geçtiler. Yer yer kıran kırana bir kavgaya sahne olan bu durum devam ediyor.

Bu saldırı kampanyasına, şimdi, ipleri sermaye düzeninin ve emekli generallerin elinde olan İşçi partili çeteler de katılmış bulunuyor. MHP'li faşistlerden bir farkı kalmayan, bu Kemalist çete, 12 Temmuz 2007 tarihinde, sınıf devrimcilerinin emekle yoğura yoğura inşa ettikleri Mamak İşçi Kültür Evine, ülkücü faşistler gibi, taş, çivili sopa ve beyzbol sopaları ile ve öldürmek amacıyla iki kez üstüste saldırıya geçtiler...

İP'li ipsizlerin bu saldırısına şaşırmadık. Şaşırmadık zira, Onlar işçi emekçi düşmanıdır.

Onlar, başta Kürt ve Ermeniler olmak üzere kardeş halkların azılı düşmanıdır.

Onlar, uşaklığını yaptıkları sermaye devleti gibi, sömürgeci ve emperyal emellere sahiptirler. Musul ve Kerkük'e dönük hayalleri, Kıbrıs'taki işgali savunmaları da bunun ifadesidir.

Onlar, Misak-i Milli ile bile yetinmiyorlar, Turancı, Enver ve Talat paşacıdır.

ABD'ye karşı olmaları da aşaklık bir yalandır. ABD'ye göbekten bağlı sermaye devletine militan düzeyde uşaklık yapanlar, Amerikancı orduya yaltaklananlar ABD karşıtı olamaz. Ve zaten İP'in ipleri Amerikancı generallerin, Y. Büyükanıtlar'ın ellerindedir.

Esasen biz onları karanlık ve kirli geçmişlerinden tanıyor ve biliyoruz.

Onlar korkak ve kalleştirler. Onların eli hiç bir zaman devlete kalkmamıştır. Buna karşın, 1980 öncesinde, bir ihbar mekanizması gibi çalışmış, devrimcileri polise ihbar etmiş, pusular kurmuş ve bu kalleş pusularda bir çok devrimciyi katletmişlerdir.

Onlar ilerici ve devrimci düşmanıdır. Ve onlar, karşı-devrimcidirler.

Fakat boşuna!

Ne onlar ve ne de uşaklığını yaptıkları sermaye devletinin saldırıları sınıf devrimcilerinin devrim ve sosyalizm kavgasını engelleyemeyecektir. Onların, devrimci seçim faaliyetlerini ilk günkü kararlılığı ile devam ettireceklerine inancımız tamdır.

Mamak İşçi Kültür Evi devrimci bir mevzi olarak hep var olacaktır ve yaşatılacaktır.

İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu olarak, karşı devrimin ve İP'li çetelerin kalleş saldırılarına yığıtçe direnen Mamak'lı sınıf devrimcisi yoldaşlarımızı kutluyoruz. Onlarla devrimcilere yakışan bir tutumla dayanışmaya giren devrimci dostları kucaklıyoruz. Tüm Mamaklı emekçilerle ve Mamak İşçi Kültür Evi ile tam dayanışma içinde olduğumuzu bildiriyoruz. Tüm ilerici ve devrimci güçleri Mamak ve onların şahsında sınıf devrimcileri ile dayanışmaya çağırıyoruz.

Yaşasın devrim ve sosyalizm!

İşçilerin Birliği-Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR)

Perinçek: Sol'a saplanmış sağ bıçak...

Yüksel Akkaya

Doğu Perinçek... Adalet Partisi'nden etkin bir ismin oğlu... Babası, oğlu siyasete girince solla mücadelede "geri" çekildi; yerini oğluna bıraktı... Oğul, hızla yükselen sosyalist, devrimci öğrenci hareketinde hep muhalif, hep iktidarlarca beslenen oldu. "Yoldaşları" işkencelerde, dağlarda ölüirken, o kentlerde hep apartmanlarda oturdu. Yoldaşları "mapushanelerde" uzun uzun yatarken o her seferinde bir yolunu bulup, kısa yatıp çıktı...

Doğu Perinçek... Müritleri her ne hikmetse idamla yargılsalar da bürokrasinin, medyanın vs.'nin en üst düzeylerinde yer aldı. Birkaç namuslu, inanmış saf dil taraftarın dışında sahip olduğu taban ipsiz sapsız oldu genellikle...

Doğu Perinçek... Nedense yükselen her dalganın en üstünde oldu, olmak istedi... 1960'larda, 1970'lerde sosyalist, devrimci, 1980'lerde kararsız, 1990'larda "Kürtçü", 2000'lerde çokça ırkçılığı aşan "milliyetçi" az biraz da İslamcı...

Karanlık bir yüzde karanlık bir tarih... "Babadan" aldığı solla kavgada oldukça başarılı... Şimdi ipsiz sapsızları ile pervasızca devrimcilere, sosyalistlere saldırıyor... Tarih, bir düdük gibi büzülmüş dudakları ile bu pervasız, omurgasız, babasından devr aldığı sol ile mücadeledeki istikrarı ve emekçilere hainlikte sınır tanımayan zat-ı muhteremi mutlaka hak ettiği şekilde yazacaktır. Biz şimdilik kısa bir not düşerek, Mamak İşçi Kültür Evi'ne ipsiz sapsızların yapmış olduğu saldırıyı kinamış olalım. Ve, dileyelim ki, bir gün cenazesinin imamı İncep el Tayyib olsun.

Hüseyin Karabulut'u unutmayacağız!

Yitirilmiş insanların ardından konuşmak da, yazmak da zordur. Sevgili Hüseyin, seni anlatmak, kaybetmenin verdiği kabullenmeyi ve acıyla zor geliyor bize. Sevgiyle bakan gözlerini ve inanç yüklü yüreğini arayacağız hep.

Berlin İşçi ve Gençlik Kültür Merkezi'ni kurma aşamasında yaptığımız sohbet geliyor aklımıza, demiştin ki, *"Şu çevremizdeki insanlara bak, bizimle birlikte düzenli ve ısrarlı bir yol yürüyecek, davamız için gereken fedakarlığı yapacak, buranın bir çalışanı, bir parçası olarak elini taşın altına koyacak kaç kişi var burada? Bu konularda bir açıklığa sahipsek, hiç durmayalım, açalım kültür merkezini."*

Haklı ve yerinde bir muhasebeydi Hüseyin'ininki.

O, hep yanımızdaydı, elini ilk taşın altına koyanlardandı. Bir karar alındıktan sonra arkasında dururdu. Küçük yaşta edindiği emekçi kimliği hep ağır basardı Hüseyin'in karakterinde ve kişiliğinde. Çok kızardı çalışmaya, asalakça yaşayana, sözünü de esirgemezdi bu tip insanlardan.

"Devrimi bu tip insanlarla gerçekleştiremeyiz, bunlar o kadar çok ki bu dönem ve o kadar bozuldu ki insanlar" derdi, bir muhasebe yapardı. Karamsar değildi, ama yine de, '80'li, '90'lı ve 2000'li yılların kaydettiği gelişmeleri anlatarak, *"işimiz çok zor"* derdi. Ve eklerdi,

"Dönem gericilik dönemidir. Bu tür dönemlerde işimiz on kat daha zordur, ama biz yılmamalı, emek harcayarak ve sabırlı davranarak çalışmalıyız. Unutmayın 'karanlığın en koyu olduğu an, aydınlığın da en yakın olduğu andır'".

Dersim'in asi bir çocuğuydu. Soğuk sularından içmiş, havasını solumuş, karakışına, soğuğuna direnmiş, yazın sıcağında teninin esmerliğini almış, doyusuya yüzmüş Munzur'un soğuk ve akıntılı sularında. Dağlara ve doğaya sevdalıydı. Doğayla içiçe büyümüşü çünkü. Doğduğu yeri ve insanların ölesiye severdi

Gençlik yıllarında ailesinin ve çevresinin politik devrimci mücadeleden etkilendiği gibi kendisi de etkilenmişti. Adeta, doğal bir parçasıydı mücadelenin. Onbinlerin, yüzbinlerin sokakları, alanları hınca ve hınc doldurduğu dönemleri görmüş ve yaşamıştı. Fakat, aynı şekilde Berlin'de Berlin duvarının yıkılışını da gördü, yaşadı. Bilinir ki, yıkılan bu duvarın altında binlerce insan kaldı, ama Hüseyin duvarın altında kalmadı, duvarın bu tarafında, bizden yana olan kısmında kalmayı başardı.

Hüseyin'in bir diğer özelliği türküyü, şiiri çok sevmesiydi. Bizim kültürümüze bizim değerlerimize sahip çıkmasıydı. Yoz kültürden nefret ederdi. Kültür merkezinde türkü barlara alternatif olarak



düzenlediğimiz "türkü akşamları"na Hüseyin her zaman gelirdi, gür sesiyle bizi alıp götürün türkülere hep eşlik ederdi. Nazım'dan, Ahmet Arif'ten, Brecht'ten vb. devrimci şairlerimizden okunan şiirlere bayılırdı. Bir dönem kültür merkezinde kurduğumuz, Ruhi Su'nun dostlar korosu gibi korumuzda, en gür sesiyle söylerdi türküleri.

Yürüyüşlerde, mitinglerde, merkezi ya da yerel gecelerimizde, tüm önemli toplantılarda, o hep yanımızdaydı, bizimle birlikteydi. Düzenli olarak gazetemizi okurdu, maddi-manevi her türlü olanağını sınırsızca bize sunardı. Kısacası, Hüseyin her zaman bir taraftı. Hüseyin iyi bir yoldaşı.

Ve Hüseyin, aynı zamanda iyi bir baba, iyi bir eş, iyi bir dosttu.

O hepimizin başkanıydı. Hüseyin 42 yaşındaydı. Kanser denen illet onu aramızdan aldı. Ve O'nu, 8 Temmuz 2007 tarihinde kaybettik. Dostları ve yoldaşları onu yalnız bırakmadılar. 300'ün üzerinde bir kitle cenaze törenine katıldı. Hüseyin bir devrim ve parti sempatiyanıydı, buna uygun bir biçimde uğurlandı.

Berlin İşçi ve Gençlik Kültür Merkezi olarak, 2006 yılı dönem başkanımız, kültür evimizin ruhu, herşeyi olan Hüseyin Karabulut'u hiç ama hiç unutmayacağız.

Berlin İşçi ve Gençlik Kültür Merkezi çalışanları

"Seçimler ve Devrimci Tutum" paneli...

14 Temmuz'da erken genel seçimlerle ilgili "Seçimler ve Devrimci Tutum" başlıklı bir panel gerçekleştirildi. BEKSAV'da gerçekleştirilen paneli Partizan örgütledi. Panele konuşmacı olarak BDSP, Partizan, Teori-Politika Dergisi, ESP, DTP temsilcileri katıldılar. Derya Aras'ın yöneticiliğini yaptığı panelde genel olarak parlamentarizm ve boykot taktiği tartışıldı. Paneli yürüten Aras seçim öncesi süreç ve seçim sürecine ilişkin değerlendirme konuşması yaptı.

Panel, DTP Temsilcisi Gıyaseddin Mordeniz'in söz almasıyla başladı. Mordeniz, yoğun bir süreçten geçildiğini ve bu süreçte sistemin bir çatışma yaşadığını söyleyerek konuşmasına kitlelerin CHP ve AKP çizgisine mahkum edilmek istendiğini söyleyerek devam etti. Son süreçteki çatışmanın bu eksene oturtulduğunu belirten DTP temsilcisi kendilerinin de bu seçeneği yıkmaya çalıştıklarını söyledi.

ESP temsilcisi Ersin Sedefoğlu, seçim süreçlerine ilişkin genel yaklaşımlarını ve ESP'nin seçimlere bakışını özetleyen konuşmasında seçimleri boykot etme veya seçimlerden devrimci amaçlarla yararlanma taktiklerinin somut koşullara göre değerlendirilmesi gerektiğini söyledi. Devrimci durumun var olduğu koşullarda boykot taktiğinin geçerli olabileceğini söyleyen ESP temsilcisi, seçim süreçlerinde kitlelerin politikaya yakınlaştığını ve bu süreçte devrimci amaçlar doğrultusunda seçimlerden ve burjuva parlamentosundan yararlanılabileceğini sözlerine ekledi. Boykot taktiğini benimsemeyi apolitizm olarak nitelendiren ESP temsilcisi, DTP'nin seçimlere ilişkin bağımsız aday projesinin %10 barajına karşı anlamlı olduğunu belirtti.

Teori-Politika Temsilcisi Metin Kayaoğlu,

yaptığı ilginç ve soyut düzleme sıkışmış konuşmasını "Kürt Yurtsever Hareketi"nin ortaya koyduğu "bağımsız aday projesinin" gerçekleştirilme ihtimali üzerine kurdu.

Rejimin 22 Temmuz seçimlerine yoğun bir kriz içinde girdiğini söyleyen BDSP temsilcisi Atlen Yıldırım, ordu merkezli burjuva kampın kendi geleneksel konumunu koruma ve geliştirme, bu çizgiye uygun bir hükümet yaratma isteğine dikkat çekti. Genel gidişatın faşist niteliğini teşhir etmek gerektiğini ifade eden BDSP temsilcisi, seçim sürecinde devrimcilerin, komünistlerin bağımsız ve başı dik bir duruş sergilemesi gerektiğinin altını çizdi. Bu süreçte işçi sınıfının tarihsel önemine dikkat çeken BDSP temsilcisi işçi sınıfı ve emekçilere dönük sosyal yıkım politikalarına karşı mücadelenin yükseltilmesinin ve daha birçok taleple kitlelere gidilmesinin bir zorunluluk olduğunu vurguladı.

Seçimler konusunda doğru tutum alabilmek için 150 yıllık sınıf mücadelesi tarihinden süzölmüş derslere bakmak gerektiğini belirten Yıldırım, işçi sınıfının tarihte genel oy hakkını elde ettiğini fakat süreç içerisinde bu ilerlemenin kendi içinde amaçlaştırılarak parlamentarizm hastalığına yol açtığını söyledi. Her ne koşulda olursa olsun burjuva parlamentosunun işçi ve emekçiler için çözüm olmayacağı gerçeğine dikkat çekti; *"Hiçbir zaman bir toplumsal devrim parlamento zemininde boy veremez. Çünkü parlamentonun kendisi burjuva devlet aygıtının bir parçasıdır. Ancak bu iktidar aygıtı sadece parlamento üzerinde şekillenmez, egemenler açısından gerçek işlerin kararlaştırıldığı yer, meclis dışındaki devletin başta ordu, bürokrasi ve kulislerdir"* diyerek Lenin'den alıntılar yaptı.

Konuşmasına parlamentoyu tanımlayarak

başlayan Partizan temsilcisi Suzan Zengin, parlamentonun bir maske olduğunu ifade etti. Burjuva parlamenter düzenlerde dahi parlamentonun bir işlevi kalmadığını söyleyen Zengin, bunun sebebinin sistemin yaşadığı kriz olduğunu belirtti. Her ne sebeple olursa olsun seçimlere katılmanın parlamentoyu umut olarak gösterebileceğini söyledi.

Yapılan ilk konuşmaların ardından Tohum Kültür Merkezi Sinema Birimi'nin seçimlere ilişkin hazırladığı sinevizyon gösterimi yapıldı ve panele ara verildi.

İkinci bölümde soru-cevap bölümüne geçildi. İzleyiciler genel olarak parlamentarizm ve boykot taktiği üzerine sorular sordu. Sorulan sorularda Sovyet deneyimi üzerinden dayanak yapılan bir takım noktaların konuşmacılar tarafından açıklaması istendi. Bu bölümde BDSP temsilcisi komünistlerin seçimlere ilişkin tutumu, Lenin'in Duma seçimlerindeki taktikleri ve bu taktiklerin gerek güncel gerekse dönemin kendi içinde hangi zeminde ele alınması gerektiği konusunda bir konuşma yaptı.

Yıldırım boykot taktiğinin yerinde ve zamanında kullanıldığında değerli bir hazine olduğunu söyleyerek konuşmasına son verdi.

Konuşması içerisinde güç olmak ve politika yapmak arasındaki ilişkiyi de yine Lenin'den alıntılarla açıklayan Yıldırım, Marksizme göre "bütün sorunlara güç üzerinden bakan" yaklaşımın doğru olmadığını ve güç elde etmenin ön koşulunun ise sağlam bir ideolojik ve programatik çizginin varlığı ve politikada ısrarın kendi kuvvetlerini oluşturacağını özel olarak Bolşevik deneyimi ve tarihsel mirası üzerinden gerekçelendirdi.

Saat 17.30'da başlayan panel saat 22.00'ye sürdü. Panele yaklaşık 60 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Binali Soydan'la dayanışmayı yükseltelim!

Binali Soydan Süresiz Açlık Grevi'ne başlıyor!

Basına ve kamuoyuna!

Binali Soydan'ın tutsaklık durumu devam ediyor. B. Soydan, faşist sermaye devletinin, tümüyle keyfi ve asılsız suçlamalardan ibaret iade istemini onaylayan Alman Yüksek Mahkemesi'nin kararı üzerine tutuklandı.

Ortaya konulan tüm çabalara ve yapılan çağrılara rağmen, bu haksız karar geri çekilmemiş, Binali Soydan serbest bırakılmamıştır.

Bunun üzerine, Binali Soydan, 23 Temmuz 2007 tarihinde, bu uygulamayı protesto etmek amacıyla süresiz olarak Açlık Grevi'ne başlayacağını bize bildirmiştir. Eylemini, serbest bırakılana kadar sürdüreceğini belirtmektedir.

Binali Soydan'ın serbest bırakılması ve koşulsuz olarak kendisine oturma hakkı tanınması amacıyla yürüttüğümüz kampanya böylece yeni bir boyut kazanmaktadır.

Bu durumun da bir gereği olarak, 21 Temmuz 2007 tarihinde, bu gelişmeyi de duyuran, yeni bir basın açıklaması yapılacaktır.

Yerli ve göçmen, ilerici ve devrimci tüm kişi, kurum ve kuruluşları, yapacağımız bu basın toplantısına katılmaya, kampanyaya güç katmaya çağırıyoruz.

Tarih: 21 Temmuz 2007

Saat : 18.00

Yer : Dom Kilisesi önü

Köln Binali Soydan'la Dayanışma Komitesi

BM'ye Soydan için dilekçe

İsviçre Binali Soydan'la Dayanışma Komitesi, Birleşmiş Milletler Mülteciler Yüksek Komiserliği'ne Binali Soydan'ın serbest bırakılması talebiyle dilekçe gönderdi. Dilekçede Soydan'ın devrimci kimliğini ve mücadelesini anlatan özgeçmişini yer aldı.

Binali Soydan Bir-Kar saflarında mücadele yürüttüğü için dilekçede Bir-Kar ile ilgili bilgilere yer verildi. "Bir-Kar, başta Almanya olmak üzere, Avrupa'nın hemen tüm ülkelerinde faaliyet yürütmektedir. Çok özet olarak, Bir-Kar, faaliyet yürüttüğü ülkelerdeki sorunları kendi sorunları olarak görmekte, bu sorunların çözümünü için ortaya konan çabalara katkı sunmayı, buralardaki ilerici ve devrimci güçlerle aktif enternasyonal bir dayanışma içinde olmayı esas alan bir anlayışı savunmaktadır. Somut olarak, Bir-Kar, işsizliğe, hak gasplarına, eğitimsizliğe, konutsuzluğa, doğanın tahribatına, ırkçılık ve yabancı düşmanlığına, yıllar sonra insanlık için yeniden bir tehlike haline gelen faşizme (ve Neo-Nazi çetelerine), dünya halklarına büyük acılar yaşatan emperyalist saldırganlık ve savaşa, kapitalist sistemin kadın ve çocuk bedenini bir meta olarak pazarlamasına, geleceğimiz olan gençliğin, tam bir geleceksizliğe mahkum edilip, uyuşturucu ve fuhuş sektöründe tüketilmesine karşı çalışmalar yapan, organizasyonlar gerçekleştiren, benzer çabalara katkı sunan politik bir platformdur.

Bir-Kar, kendisine, bütün uluslardan işçilerin birliğini ve halkların kardeşliğini temel şiar olarak belirlemiştir. Böylece daha güçlü olunacağı düşüncesindedir. Enternasyonalizm onun öncelikli ilkeleri arasındadır" denildi.

Dilekçede Alman devletinin ve iltica



mahkemelerinin mücadeleci ve örgütlü açık kimliğine rağmen Binali Soydan'ın ilticasını kabul etmediği ve oturma hakkı tanımadığı vurgulandı. Türkiye'de uygulanan anti demokratik ve faşist uygulamalara dikkat çekildi. Soydan hakkında ileri sürülen iddiaların keyfi ve asılsız olduğu vurgulandı. Tüm yargılamaların ve verilen ağır cezaların, tümüyle politik nitelik taşıdığı dile getirildi.

Dilekçede Binali Soydan'ın Türk devletine kesinlikle iade edilmemesi, Alman Yüksek Mahkemesi'nin tutuklama kararını geri çekmesi ve Binali Soydan'ın derhal serbest bırakılması talebi yer aldı. Aksi durumda, Binali Soydan'ın Türkiye'de karşılaşacağı tüm akibetten, TC kadar, Alman devletinin ve bu kararı veren tüm kurumların sorumlu olacağı ifade edildi. Politik iltica, Birleşmiş Milletler'in 1951 Cenevre Sözleşmesi'nin, her politik sürgün gibi, Binali Soydan'a da tanıdığı evrensel ve meşru bir hak olduğu, TC'nin ve DGM'lerin, asılsız ve keyfi suçlamalarının ve kararlarının dikkate alınmaması, Binali Soydan'ın politik iltica talebinin kabul edilerek, kendisine süresiz oturma hakkı verilmesi gerektiği vurgulandı.

Soydan ve Yıldırım'a özgürlük!

Sosyalist ve devrimci kişiliği ile tanınan Binali Yıldırım 29 Mayıs tarihinde İspanya'nın Malorca Adası'nda İnterpol tarafından gözaltına alındı. Binali Soydan ise 19 Haziran 2007 tarihinde oturma iznini uzatmak için Köln Yabancılar Dairesi'ne gittiğinde Türk Devleti'nin iade istemi üzerine Köln'de tutuklandı. Bunun üzerine Hamburg'daki Türkiyeli Demokratik Kurumlar, İran Sosyalist Partisi ve Alman Karavana Derneği tarafından iki ayrı yerde tutukluların serbest bırakılması talebiyle ortak basın açıklaması yapıldı.

Bu açıklamalardan ilki İspanya Konsolosluğu önünde gerçekleşti. Basın metninin okunmasının ardından Binali Yıldırım'ın serbest bırakılması için sloganlar atıldı. Atılan sloganlardan rahatsız olan Konsolosluk açıklama yapılan alanı tecrit etmek, açıklamayı engellemek için oraya polis yığdığı yaptı. Ancak bütün engelleme çabalarına karşın basın açıklaması yapıldı.

İkinci açıklama ise Hamburg Hauptbahnhof'un önünde yapıldı. Yapılan basın açıklamasına kurumlar adına 15 kişi katıldı. Basın metninin okunmasının ardından imza standı açıldı ve 60'ı aşkın imza toplandı. Toplanan imzalar İçişleri Bakanlığı'na gönderildi. Tutuklu arkadaşlarımız serbest kalana kadar her cumartesi günü saat 15 ile 18 arası imza standlarımızı açarak eylemlerimize devam edeceğiz.

Bir-Kar/Hamburg

Bielefeld: Soydan'la dayanışma sürüyor!

Binali Soydan'ın Türkiye'ye iadesinin istenmesinin sonucu olarak Alman hükümeti tarafından tutuklanmasının ardından yaklaşık dört hafta geçti. Buna rağmen tutukluluğu devam ediyor. Bir-Kar olarak Avrupa'da bu durumu yaygın bir faaliyete konu etmiş bulunuyoruz. Bizler de Bielefeld Bir-Kar olarak, bölgemizde geçen haftadan başlayarak, Cumartesi günleri bilgilendirme standı açarak faaliyetimizi açık bir kitle çalışmasına çevirmiş durumdayız. Bu hafta da yine Bielefeld'in işlek yerlerinden biri olan çarşı merkezinde standımızı açtık. Geçen haftaya kıyasla bu hafta standımızı görsel açıdan biraz daha zengin tutmaya çalıştık. Almanca, İngilizce ve Türkçe olarak üç dilde hazırladığımız "Binali Soydan'a özgürlük!" pankartını açtık. Çeşitli sloganlarımızın olduğu dövizler hazırladık. Ayrıca standımızdan müzik dinletisi sunmamız da oldukça ilgi çekici oldu. Hava koşullarının iyi olmasından kaynaklı geçen haftaya oranla standımıza olan ilgi daha da yoğundu. Ayrıca standımızda insanlarla sohbet etme imkanı da bulduk. Yer yer oldukça canlı tartışmalar yaşandı.

Bielefeld Bir-Kar

İLPS'den Soydan'la ilgili açıklama

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi (İLPS) yaptığı açıklama ile Binali Soydan'ın tutuklanmasını kınadı ve serbest bırakılmasını talep etti.

Halkların Uluslararası Mücadele Ligi Uluslararası

Koordinasyon Komitesi Başkanı Prof. Jose Maria Sison imzalı 8 Temmuz tarihli açıklamada Binali Soydan'ın ilerici ve demokrat olduğu vurgulandı. Türkiye'de devlete karşı çıkan herkese baskı uygulandığı dile getirildi. Alman yetkililerinin Soydan'ı Türkiye'ye göndermesi durumunda düşünce suçlusu olarak işkenceye uğrama, tecride konma ve başka insanlık dışı uygulamalara maruz kalma durumunun olacağı vurgulandı.

Açıklamada şunlar söylendi, "Yıllardan beri Avrupa hükümetleri kendi ülkelerinde sosyal reform ve demokrasi için mücadele eden ilerici göçmenlere karşı güya teröre karşı savaş bahanesine başvurmaktadır. Terörist suçlamasını özgürlük hareketlerinin üye ve yöneticilerinin temel insan haklarını ihlal edebilmek için bir bahane olarak kullanmaktadırlar. Böylelikle bu Avrupa hükümetleri son derece çifte standartlı ve olağanüstü ikiyezli olduklarını ortaya koymaktadırlar.

Bütün ilerici ve demokratik örgütlerin ve iyi niyetli kimseleri Binali Soydan'ın haksız yere tutuklanıp hapse atılmasını mahkum etmeye ve derhal salıverilmesi için çağrıda bulunmaya davet ediyoruz. ILPS üyesi olan tüm örgütleri Binali Soydan'ın kurtarılması ve derhal ve şartsız olarak salıverilmesi için yapılabilecek eylemlere destek vermeye çağırıyoruz."

Binali Soydan'a özgürlük!

Binali Soydan'la dayanışmak amacıyla Hollanda İçişleri Bakanlığı'na dilekçe gönderen FNV-DAF İşyeri işçi Temsilcisi A. Solmaz, Soydan'ın serbest bırakılmasını istedi.

Dilekçede Türkiye'deki gerici rejimin Kürt halkına, Alevilere, ilerici parti, örgüt, kurum, kuruluş ve kişilere uyguladığı baskıdan bahsedildi. Binali Soydan'ın da, Türkiye'de pek çok kez gözaltına alındığı, ağır biçimde işkence gördüğü, belli bir süre cezaevinde kaldığı, tüm bunlardan dolayı yurtdışına çıkararak sürgün yaşamak zorunda kaldığı ifade edildi.

Binali Soydan üzerindeki anti-demokratik uygulamaya son verilmesini ve serbest bırakılmasını isteyen Solmaz, tutuklamanın tümüyle anti-demokratik ve insan haklarıyla bağdaşmadığını ifade etti.

Soydan derhal serbest bırakılmalıdır!

Binali Soydan Köln-Ossendorf Cezaevi'nde tutulmaya devam ediyor. Bulduğu cezaevinde bazı insani ihtiyaçlarını karşılamasına dahi izin verilmiyor. Getirilen kitaplar, "cezaevinde kütüphane var" gerekçesi ile geri çeviriliyor, Türkçe konuşmasına izin verilmiyor, görüşme sırasında konuştuğu herşey kaydediliyor... Bunların hepsi demokrasinin beşiği(!) olan, o çok övülen Almanya'da gerçekleşiyor.

Bir-Kar Bielefeld olarak anti-demokratik olan bu uygulamalara karşı başlattığımız kampanyayı tüm hızıyla sürdürüyoruz. Bölgemizde bulunan demokratik kitle örgütleri, yerel kurum ve partileri ziyaret etmekle beraber, Bielefeld'te yayın yapan radyolara da fax çekerek kampanyamızı duyurmalarını ve destek olmalarını istedik. Ayrıca Die Linke'yi (Sol Parti) ziyaretimiz sırasında, bölgemizde bir gençlik kampı düzenlediklerini öğrendik. Sonraki gün kampı ziyarete gittik. Kampta Binali Soydan'ın neden tutuklandığını, cezaevinde maruz kaldığı durumu anlatarak destek olunması gerektiğini vurguladık. Almanca hazırlanmış olduğumuz bildirileri dağıtıp, imza toplayarak kampa faaliyetimizi taşımış olduk.

Geçen hafta açmış olduğumuz bilgilendirme standını 15 ve 22 Temmuz tarihlerinde Bielefeld merkezinde (C&A önünde) tekrar açacağımızı bir kez de buradan duyuruyoruz. Binali Soydan'ın maruz kaldığı durum, Almanya'da yabancılara dönük gerçekleştirilecek olan uygulamaların, ırkçı yasaların sadece ön ayağını oluşturmaktadır. Güçlü bir karşı koyuş örgütlenmediği sürece de bunların arkasının çorap söküğü gibi geleceği de aşikardır. Bu vesile ile bölgemizdeki ilerici-devrimci ve demokratik kurum ve kişileri; Binali Soydan ile dayanışmaya, Yeni Göç Yasası'na hayır demeye çağırıyoruz.

İkinci sınıf şehitler

Mumia Abu-Jamal

ABD ordusuna asker çıkarmada en verimli yer Meksika'da bulunan Tijuana dir.

Eğer askerlere anlatılması gerekmeyen bir şey varsa o da savaşın cehennem olduğu gerçeğidir. ABD'de genç kadın ve erkeklerin askere gitme nedeni giderek azalan iş bulma imkanlarıdır. Ya da kendi eğitim masraflarını karşılayamamaları ve silahlı kuvvetlerin askere alma bürolarının halka kolej eğitimi finanse etme sözü vermeleridir. ABD'nin gönüllüler ordusu diye tanımlanan ordu, korku, umut ve kadere boyun eğmekten oluşan çelişkiler yumağıdır. Ordu, ülkenin büyük çoğunluğu için acı bir gerçek olan işsizlik ve geleceksizlikten kurtulabilmek için birçoğunun sığındığı yerdir.

Kafalardaki korku, 11 Eylül 2001 yılında Dünya Ticaret Merkezi'nin İkiz Kuleleri'nin yıkılış resimleri aracılığı ile canlı tutulmaya çalışılıyor. Birçok kişi askeri müdahalenin kendilerine 11 Eylül'den sonra yok olan güvenlik duygularını yeniden sağlanacağını umut ediyordu. Ve kadere teslim olmak, çağdaş birçok kişinin inişli-çıkışlı yaşamını yönlendiren kör kuvvettir. Washington'da yöneten strateji uzmanları farklı fikirlere sahipler. Zafer ve egemenlik sarhoşluğu bir elit Neo-con topluluğu emperyalist egemenlik alanını geliştirme rüyaları kendilerinin de imkansız dediklerinin dışına taşır. Sonuç ise, nasıl sonlanacağını tahmin edebileceğimiz kesintisiz başarısızlıktır.

Gerçekte kimdir bu kurslarda öldürmeyi öğrenen ve ardından hemen savaşa gönderilen askerler? "Operation Enduring Freedom" bizim "Operation Enduring Occupation" (devam etmekte olan işgal) olarak adlandırmamız daha doğru olacak, ABD vatandaşı olmayan ama ABD üniforması giymiş binlerce asker savaşmakta. Çatışmalardan sağ kurtulmayı ve kendilerine hızlı vatandaşlık hakkı vaadedilen programdan faydalanmayı ummaktalar. Ve böylece normalinde vatandaşlık için beklemek zorunda

oldukları 5 yıllık süreyi de beklemleri gerekmeyecek. ABD kimliğine sahip olmayan bu askerlerin varlığı -toplam 37 bin kişi- Washington'un kongre salonlarında yeni vatandaşlık yasalarına ilişkin tartışmayı sağlamıyor.

Şu aralar ABD ordusu için asker çıkarmada en verimli yer Meksika'nın Tijuana kentidir. Ölenlerin İspanyolca isimlerini okuduğumuzda azımsanmayacak kadar kişinin -sözde- vatandaşı olmadıkları bir ülke için öldüklerini farkediyoruz. Puertoricolar'ın yerini şimdi Meksikalılar aldı. Onlar, Pentagon'un kamuoyuna tanıtmaya çalıştığı Pat Tillman tipi örnek askerler değiller: Pat Tillman 11 Eylül 2001 yılında, o "şanlı günlerden" sonra orduya katılan atletik yapılı bir gençti. Onu Arlington ulusal mezarlığına gönderenler ne Al Kaide ne Taliban ne de "demokrasimizden nefret eden başka teröristlere" mensup kişilerdi. Hayır, Pat Tillman 2004 yılında Afganistan'da ABD ordusuna mensup arkadaşlarının "dost ateşi" sonucu öldü.

Gazeteler onu yazılarında betimlemeye çalıştıklarında çoğumuz gibi Tillman'da karmaşık bir kişilikti. En çok tercih ettiği yazarlardan biri dilbilimci ve savaş karşıtı Noam Chomsky'di. Pat Tillman Ortadoğu'da gördükleri ve yaşadıklarını reddetmekteydi. Eğer bugün yaşıyor olsaydı orduda değil savaş karşıtı gösterilerin en önünde olurdu.

Roma İmparatorluğu son döneminde kendi sınırlarına yakın yaşamakta olan "barbarlara" kendisi için savaşmaları durumunda ikinci sınıf vatandaşlık sözü vermişti. Roma vatandaşları için emek ve oyunlar vardı. Aynen Roma İmparatorluğu'nun yaptığı gibi ABD'de sınır bölgelerindeki paralı askerlere ikinci sınıf vatandaşlık sözü vermekte. Onlara eklemek ve oyun sözü vermemekte ama ölen askerler listesinde bir yer vermekte.

Çeviri: J. Özgür

(Junge Welt gazetesinin 7-8 Temmuz '07 tarihli sayısından alınmıştır)

ABD ADD'yi ziyaret etti

Cumhuriyet mitinglerini düzenleyen Atatürkçü Düşünce Derneği'ni ABD Büyükelçiliği'nden bir yetkili ziyaret etti. Yetkili, "Mitingleri nasıl finanse ettiniz?" diye sordu.

Cumhuriyet mitinglerinin düzenleyicisi ADD'yi Büyükelçiliği'nin "siyasi işler" bölümünde çalıştığı söylenen bir yetkili ziyaret etti. ABD yetkilisi 5 Temmuz'da ADD Genel Başkanı Emekli Orgeneral Şener Eryugur'la randevu alarak bir görüşme yaptı. Görüşmenin yalnızca nezaket ziyareti olduğu ifade edilirken ABD yetkilisinin "Cumhuriyet mitinglerini nasıl finanse ettiniz? Hangi kaynaklarla düzenlediniz?" sorusu üzerinde durduğu söylendi.

Eryugur suskun

ABD elçiliğinin, Ankara ve Türkiye genelinde siyasi partiler ve sivil toplum



örgütlerinin nabzını tutmak için bu kuruluşlarla düzenli olarak temaslar kurduğu biliniyor; elçilikteki "Siyasi İşler" dairesi aracılığıyla bu temaslardan yola çıkarak Türkiye'nin siyasetine yön verilirken bu tarz temaslarda bulunan diplomatların isimleri genelde gizli tutulmuyor olması bu ziyaret konusunda kafa karışıklığı yarattı. ADD Genel Başkanı Emekli Orgeneral Şener Eryugur da görüşmeyle ilgili "yanlış anlaşılır" korkusuyla bir açıklama yapmaktan kaçındı.

Yurtsever Kürdistan halkına!

22 Temmuz seçimlerine sayılı günler kaldı. Seçim süreci boyunca tam anlamıyla vaatler bombardımanına tabi tutulduz... Hem düzen partileri, hem de kendilerini "Bin umut adayları" olarak tanıtan DTP'li adaylar tarafından... Her parti ve aday oylarını almak için kılıktan kılığa girdi, sayısız hokkabazlığı sergiledi... Bunlar, her seçim döneminde tekrarlanan komedyalar...

Tescilli Kürt düşmanı partileri bir yana bırakıyoruz. Onları belli yönleriyle tanıyorsunuz. Ama "Türkiye'ye sözümüz var" sloganıyla umut tacirliğine soyunanları yeterince tanıyor musunuz? Daha önceki değerlendirmelerimizde sık sık vurguladığımız gibi, bu umut tacirlerinin Kürt halkına verebileceği hiçbir şey yok! Onların yüzü Kürt halkına, emekçilere dönük değil, onların yüzü, Türk devletine dönüktür. Politik programları, kimi kırıntılar ve görece rahat siyaset yapma karşılığında Kürdistan ve Kürt davasını satmaktan başka bir şey değildir. Kendilerini devlete ve düzene kabul ettirmek istiyorlar, ancak devlet onları kabul etmiyor, her defasında tersliyor ve aşağılıyor. Bu aşağılayıcı oyunda Kürt halkı ve en temel değerleri bir trampa aracı, bir kullanım aleti olarak kullanılıyor.

Buna izin vermemeniz gerekir!

Bu umut tacirleri için siyaset, milletvekilliği politik olarak kendilerini düzene kabul ettirmenin, bireysel ve grupsal olarak bu düzende politik ve ekonomik ayrıcalıklar elde ettirmenin aracıdır. Bunun böyle olduğundan kuşku duymamak gerekir.



DTP ve onun arkasındaki İmralı Partisi'nin Kürt halkı ve Kürt halkının en temel haklarıyla bir ilgisi kalmamıştır. Ama Kürt halkının oylarına ve politik desteklerine ihtiyaçları var. O nedenle bol bol yalan söylemekte, beyin yıkama, yürek karartma kampanyalarını yürütmektedirler. Bunlara kanmamak gerekir.

Genel olarak seçimlerin, özel olarak 22 Temmuz seçimlerinin Kürt halkı için anlamı bellidir: Öncelikle Türk siyaset kurumu, onun bir parçası olan seçim ve partilerin bu konumu, inkar ve imha sisteminin ayrılmaz birer unsurlarıdır. Seçimlerin Kürdistan ve UKM açısından gayri-meşruluğunu net, açık ve ikirciksiz bir biçimde ortaya koymadan ulusal kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlük, kimlik mücadelesi konusunda

ciddi, samimi ve tutarlı olmak mümkün değildir. Ama Kürdistan, ulusal kurtuluş, bağımsızlık ve özgürlük gibi davaları olmayan "Bin Umut" tacirleri, kampanyalarında bu temel ve ilkesel doğruya dokunma gereği duymadılar, tersine her defasında devletle bütünleşme mesajını verme gereğini duydular.

Yine anılan tacirler, konuşmalarında ve eylemelerinde Kürt halkının kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız koşulsuz, net ve ikirciksiz bir biçimde savunmak bir yana, dillerine bile almadılar... Oysa Kürt halkının en temel sorunu bu değil mi, sorun bu biçimde konulmadan ve çözümü bu biçimde ele alınmadan Kürt ve Kürdistan sorunu çözülebilir mi? Çözülemeyeceği çok açık. O zaman bu tacirlerin davası ne, neyin çabasını sergiliyorlar?

Bu soruların yanıtlarını düşünerek seçimdeki duruşunuzu belirlemek durumundasınız!

Sömürgeci inkâr ve imha siteminde Kürt adına hiçbir şeye yaşam hakkı tanınmadı, tanınmıyor. Teslimiyet, ihanet, itaat ve düzenin bir eklentisi olma yalvarışları sömürgeci sistemin yumuşamasını ve esnemesini getirmek şurada dursun, bu davranışlar, onların daha da pervasızlaşmasını tetikliyor.

Kısacası seçimler karşısında doğru bir TC ve sömürgeci egemenlik bilinci olmayanları sömürgeci postallar altına alınıp çiğnenmekten başka bir son beklemiyor. Umut tacirlerini bekleyen son da bundan başkası değildir.

Yurtsever halkımız!

Umut tacirleri diyorlar ki, "bize oy vermezseniz, Kürtlerin düşmanları güçlenecek, ama bize oy verirseniz barış kazanacak, Kürt halkı kazanacak!" Bu tam bir demagojidir! Diyelim ki, Umut tacirlerine oy verdiniz, Kürt halkı mı kazanacak? Kürt halkı adına neyi savunacaklar? Özgürlüğünü, temel haklarını, Kürtlerin kendi kaderini belirleme hakkını savunacaklar mı? Şimdi savunuyorlar mı? Hayır, onların böyle dertleri yok. Onların dertleri birkaç kırıntı karşılığında devletle bütünleşmek, devletin Kürdistan'daki sömürgeci egemenliğine politik ve toplumsal payanda olmaktır. Peki, böyle bir oyuna alet olmak yurtseverlikle, ulusal onurla bağdaşır mı? Bir de Kürt halkı sömürgeci düzen partileri ile bu düzene payanda olmak isteyen, Kürt egemen ve orta sınıflarının temsilcileri arasında bir seçim yapmak zorunda değildir. Kürt halkı, kendi ulusal istem ve değerleri doğrultusunda hareket etmek durumundadır!

Yurtsever Kürdistan halkı ve emekçileri,

22 Temmuz seçimleri, sömürgeci düzeni meşrulaştırmak ve ömrünü uzatmaktan başka bir işe yaramayacaktır. Sömürgeci düzen partilerinin işlevi bundan başkası değildir.

Kürt değerleri ve adına seçimlere katılan DTP ve İmralı Partisinin adaylarının Kürt davasıyla bir ilişkisi yoktur. Onlar sizin adınızı ve değerlerinizi kendilerini bu düzene kabul ettirmek ve bireysel-ailesel ayrıcalıklar elde etmek için kullanacaklardır. Çizgileri ve pratikleri bunun çok net kanıtıdır! O nedenle;

Sandık başlarına gitme, sömürgeci düzen partilerine oy verme, "Bin umut adayları" olarak tanıtilan umut tacirlerine oy verme!

Bağımsızlık ve özgürlüğünü savunan, seçimlerinin gerçek niteliğini her fırsatta ortaya koyan, seçildiğinde Kürt halkını reddeden ve halkımız için küfür anlamına gelen Meclis andını reddeden bağımsız adaylar varsa onlara oy ver! Ama biliniyor ki, bu niteliklere sahip adaylar yok! O halde seçim komedyasının bir eklentisi olmayı reddet!

**Sosyalist-Şoreşger
(Kürdistan Devrimci Sosyalistleri)**

16 Temmuz '07

Ordu Kürdistan'da seçim baskısı yapıyor

Düzen Kürt sorunu konusundaki uzlaşmaz ve faşizan tavrını seçimler bahanesiyle doruğa çıkardı. Düzen içi politika yapma konusundaki ısrarı bile Kürt hareketini devletin baskısından korumuyor. Ordunun "Bin Umut adaylarına oy vermeyin" kampanyası tehditlerle devam ederken kampanyanın aktivisti askerler CHP ve MHP'nin propagandasını yapıyor.

Seçimlere az bir süre kala Kürdistan'da asker baskısı giderek artıyor. "Bin Umut" adaylarının seçim çalışması yürüttüğü köyleri gezen jandarmalar, seçmenlere "bağımsızlara oy vermeyin" diyerek baskı yapıyor. "Bin Umut" Şırnak bağımsız milletvekili adayı Hasip Kaplan, kendisine oy verilmemesi için köylüleri tehdit eden Güçlükönak Jandarma Karakolu Komutanı hakkında suç duyurusunda bulundu.

Şırnak "Bin Umut" adayı Hasip Kaplan'ın ziyaret ettiği Güçlükönak'a bağlı Damlarca, Akdizgin, Akçakuşak, Boyuncuk köylerine giden Güçlükönak Jandarma Komutanı Yusuf Başçavuş ve beraberindeki askerlerin köylüleri, "Bin Umut" adaylarına oy vermemeleri için tehdit ettiği ve bazı köylülere de karakolda darp uygulandığı bildirildi. 1, 15 ve 16 Temmuz tarihlerinde Akçakuşak köyünden 70 yaşındaki Ali Kavut, Boyuncuk köyünden Mehmet Gülhan, Aysel Şen, Şükrü Şen, Ömer Özen, Güçlükönak'tan Ali Erkun ve bazı aileler Damlabaş köyünden Felek adlı bir kadının Jandarma Karakolu'na çağrıldığını söyleyen Kaplan, "Burada bağımsız milletvekili aday olan beni destekledikleri ve yemek verdikleri için tehdit edilmiş, küfredilmiş ve hakaret edilmiştir. Ayrıca içlerinden bazı köylüler dövülerek darp edilmiştir" dedi. Kaplan, Güçlükönak Jandarma Karakolu Komutanı Yusuf Başçavuş ile

karakolda görevli astsubaylar hakkında Cumhuriyet Savcılığı'na suç duyurusunda bulunarak, şüphelilerin "siyasi faaliyetleri engelleme", "seçim kanuna muhalefet", "görevi kötüye kullanma", "tehdit etme", "işkence yaptıkları" gerekçesiyle cezalandırılmasını istedi.

Şırnak'taki tehdit ve baskının bir benzeri de Ardahan'da yaşanıyor. Ardahan'a bağlı Göle ilçesi ile Köprülü beldesinde askerlerin köyleri dolaşarak "Bin Umut" adaylarına oy verilmemesi yönünde tehdit ettiği iddia edildi. "Bin Umut" Ardahan adayı Av. Mehmet Yavuz Yılmaz, Kayaaltı (Poladik) köyünde de korucuların açık oy kullanma baskısı uyguladıklarını belirterek, 22 Temmuz'da seçim sandıkları üzerinde avukatların görevli olarak bekleyeceğini söyledi.

Öte yandan Siirt Alay Komutanlığı'nın köy muhtarları ile "güvenlik ve hizmet" adı altında düzenlediği toplantıda, oyların CHP ve MHP'ye verilmesi konusunda baskı yaptığı iddia edildi. İsmi vermek istemeyen bir köy muhtarı, askerlerin köyün erkeklerini köy meydanında toplayarak, bağımsız adaylara oy verilmemesi yönünde tehdit içeren konuşmalarda bulunduğunu belirtti. Askerlerin, birkaç gün önce Pervari'ye bağlı Doğan köyünde bulunan korucuları da çağırarak, Bin Umut Adayı Osman Özçelik'e oy verilmemesini istediği bildirildi. Yine Kurtalan ilçesine bağlı Tulumtaş köyüne giden Tulumtaş Karakol Komutanı'nın köylüleri bağımsız adaylara oy verilmemesi yönünde tehdit ettiği belirtildi. Toplantıya katılan ve ismini vermek istemeyen bir köy muhtarı, askerlerin kendilerine, "DTP'nin desteklediği bağımsız aday Özçelik'e oy verilmesin. Bize sorarsanız, oylarınızı CHP ya da MHP'ye kullanın" dediklerini aktardı.

Mücadele Postası



HÖC, 12-14 Temmuz şehitlerini andı...

Haklar ve Özgürlükler Cephesi 12 Temmuz günü Karacahmet Mezarlığı'nda yaptığı eylemle 12-14 Temmuz 1991 tarihinde ev ve işyeri baskınlarında şehit düşenleri mezarları başında andı. Saat 13.15'te Karacaahmet Mezarlık Girişi'nde "Kahramanlar ölmez halk yenilmez!" pankartı açarak toplanan HÖC'lüler şehit fotoğrafları ve "12-14 Temmuz şehitleri ölümsüzdür!" dövizleriyle yürüyüşe geçtiler.

Yürüyüş boyunca; "Devrim şehitleri ölümsüzdür!", "12-14 Temmuz şehitleri ölümsüzdür!", "Bedel ödedik bedel ödeteceğiz!", "Kahramanlar ölmez halk yenilmez!", "Mahir, Hüseyin, Ulaş kurtuluşa kadar savaş!" sloganları atıp, "Gündoğdu" ve "Bize ölüm yok!" marşlarıyla şehit mezarlarına geldiler.

Burada yapılan kısa bir konuşmanın ardından 12-14 Temmuz şehitleri ve tüm devrim şehitleri için saygı duruşunda bulunuldu. Anma şiir ve müzik dinletisiyle son buldu. Anmaya, yaklaşık 100 kişi katıldı.

Kızıl Bayrak/İstanbul

İnsan Hakları Derneği 21 yaşında

İHD, 17 Temmuz 1986'da 98 devrimci ve demokrat insanın emeğiyle kuruldu. İHD'nin kuruluşunun üzerinden 21 yıl geçti.

İHD İstanbul Şubesi, kuruluşunun 21. yılında, 17 Temmuz günü Sultanahmet Adliyesi önündeki parkta konu ile ilgili basın açıklaması gerçekleştirdi.

"İnsan Hakları Derneği 21 yaşında!" pankartının açıldığı eylemde basın açıklamasını İHD İstanbul Şube Başkanı Rıza Dalkılıç yaptı.

İHD'nin 21 yıldır ezilenlerin, yok sayılanların, horlananların dışlananların sözcüsü olduğunu, 21 yılda birçok kazanım sağladıklarını, acılar yaşandığını, 13 üye ve yöneticilerinin katledildiğini vurguladı. Yanısıra işkencelerle, tutuklamalarla cezaevlerine atıldıklarını belirtti.

Açıklama "İnsan hakları ihlallerinin olmadığı, demokratik ve sivil bir dünyada yaşamak en büyük ütopyamız. Bu ütopyamıza kavuşuncaya kadar mücadele etmeye devam edeceğiz. İnsan Hakları Derneği'ne ihtiyaç duyulmayacak günleri hep birlikte görmek dileğiyle" sözleriyle sona erdi.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Sermaye düzeninde "kayıt dışı" genç olmak!

Ankara Ticaret Odası (ATO) geçtiğimiz aylarda "Kayıtsız Gençler" adlı bir istihdam raporu yayınladı. Bu rapordaki verilere göre çalışma hayatında yer alan 15-19 yaş grubundaki her yüz gençten 82'si, 20-24 yaş grubundaki her yüz gençten 54'ü kayıt dışı çalışmak zorunda kalıyor. Kayıt dışı çalışan gençlerin %43'ü haftada 60 saatten fazla çalışmak zorunda. Lise altı eğitime sahip gençlerin %78'si, lise mezunu gençlerin %49'u, yüksek okul mezunu gençlerin %20'si kayıt dışı istihdam ediliyor.

Bu rapor tam anlamıyla gerçekleri yansıtmasa bile, yaşam mücadelesi verdiğimiz bu sömürü düzeninde nasıl bir çalışma ve yaşam koşullarına mahkûm edildiğimizi tüm çıplaklığıyla gözler önüne sermeye yetiyor.

Bu sömürü düzeninde en az masrafla en çok kâr edebilmenin yolları aranmaya başlandığı zaman ilk akla gelen, ucuz emek gücünün nasıl elde edileceği oluyor. Ve burada düzenin ucuz emek gücü olarak gördüğü genç işçiler devreye giriyor.

Sömürü düzeni daha az masraf etmek daha az ücret ödeyerek daha fazla kazanmak için, var olan işsizler ordusuna yenilerini ekliyor. Emekçilerin mücadele gücünü yarattığı işsizliği kullanarak daha aza indirgeyebiliyor. Ve böylece biz genç işçiler, bu sömürü ve talan sisteminde adeta çekilmez yaşam ve çalışma koşullarına mahkûm ediliyoruz. Sanayilerde, fabrikalarda ve atölyelerde sağlıksız, güvencesiz, sigortasız, düşük ücretle, tüm sosyal haklarımızdan muaf bir şekilde 13-14

saat köle gibi çalışmak zorunda kalıyoruz. Bizleri azgınca sömürüyorlar.

Bu sömürü koşullarında okuyanın da okuyamayanın da bir farkı yok. Bir fark olmadığını kendi raporlarındaki verilerde açıkça ortaya koyuyor. Okuyanlar diplomalı, okumayanlar diplomasız köle oluyor. Onlar da sigortasız sağlıksız koşullarda düşük ücretlerle çalıştırılıyorlar. Biz işçileri, çalışanları bu koşullarda çalışmaya mahkûm edenlerin ceplerini doldurmalarına seyirci mi kalacağız? Yoksa bu yazgının böyle gitmeyeceğini artık açlığa, yoksulluğa, sefalete mahkûm olmayacağımızı haykırarak mıyız?

Önümüzde bir seçim var. Ama bizlerin seçmesi gereken örgütlü mücadeledir. Çünkü yaşamımız ve çalışma koşullarımız ancak böyle düzelebilir. Bizler örgütlü dursak ve yanibaşımızdaki işçi kardeşimizle omuz omuza vererek patronlar karşısında bir güç olabiliriz. Bu sayede de yaşamımızdaki kötü koşulları düzeltebiliriz. Bizler hayatı üretiyoruz. Bizim gücümüzde buradan geliyor. Biz bir gün üretmesek hayat o gün tamamen durur.

Bu gücün farkına varmamız gerek. Haklarımızı kazanmak için mücadeleye atılmamız gerek. Bu da ancak birlikte ve örgütlü bir şekilde olur. Bizler sendikalarda, işyeri komitelerinde vb. örgütlendikçe herşeyi değiştirebiliriz. Bunun için çalıştığımız alanlarda semtlerimizde her yerde örgütlü mücadeleyi yükseltelim.

Doğu Sanayi Sitesi'nden bir işçi

Gündem'e yayın durdurma kınandı

Gündem gazetesi'nin yayınının 15 gün süreyle durdurulması İHD İstanbul Şubesi'nde yapılan, gazete çalışanları, demokratik kitle örgütleri ve siyasi partilerin katıldığı bir açıklamayla protesto edildi. 15 Temmuz günü yapılan açıklamada kararın amacının "bin umut adayları'nın meclise girmesini engellemek olduğu ifade edildi.

İlk olarak açıklama yapan Gündem Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Yüksel Genç, Gündem'in yayınladığı bir seçim haberini gerekçe göstererek yayının durdurulduğunu belirtti. Bu saldırının seçimlerin demokratik bir ortamda yapılacağına dair kaygıları arttırdığını söyledi. Genç, Gündem gazetesinin yayınının 6 ay içinde üçüncü defa durdurulmuş olduğunu söyleyerek "demokrasi sınavının ne denli zorlu

geçtiğinin pratik bir göstergesidir" dedi.

Bu saldırının Gündem'in 'seçim hilelerini deşifre eden' tutumundan rahatsızlık duyan çevrelerin işine yaradığına değinen Genç, "Biz ülkemizin demokratikleşme çabalarını ve emeğini hiçe sayan, seçimler üzerinde oynanacak oyunlarla farklılık temsilini sınırlayarak katılımcı demokrasinin önünü tıkamak isteyen bu kesimleri şiddetle kınıyoruz" şeklinde konuştu.

Gencin ardından söz alan reformistlerin İstanbul 2. bölge bağımsız milletvekili adayları Doğan Erbaş, Atılım gazetesi Yazışmaları Müdürü Ahmet Yaman ve Sine-Sen Genel Başkanı Yusuf Çetin yaptıkları konuşmalarda kararın "Bin umut adayları'nın meclise girmesini engellemek için alındığını ifade ettiler.

Kızıl Bayrak/İstanbul

Güncel Gazetesi de kapatıldı!

Geçtiğimiz günlerde kapatılan Gündem Gazetesi'nin ardından devletin sansür engelini aşmak amacıyla çıkartılan ve yayın hayatına 16 Temmuz günü başlamış olan Güncel Gazetesi de kapatıldı. İstanbul Başsavcılığı'nın talebi ile İstanbul 11. Ağır Ceza Mahkemesi tarafından 12 gün süreyle kapatılan Güncel Gazetesi ile ilgili verilen kararın gerekçesi ise gazetenin Gündem Gazetesi'nin devamı olması olarak ifade edildi. 12 gün süreyle kapatma kararı 16 Temmuz akşamı gazeteye tebliğ edildi. Yani çoğunlukla basit bir karar vermesi bile ayları, yılları bulan mahkemeler bir anda şimşek hızıyla çalıştı. Konu Kürt hareketinin baskı altına alınması olunca bu hız ikiye katlanmış oldu!

EKSEN Yayıncılık Büroları

Üsküdar (İstasyon) Cad. Pınar İşhanı
No: 5 Kat: 4 Daire: 52 Kartal/İstanbul (0 216 353 35 82)

853. Sok. Bilen İşhanı No: 27/710
Konak/İZMİR Tel-Fax: 0 (232) 489 31 23

Necatibey Cd. Gözlükçü İşhanı No: 26/24
Kızılay/ANKARA Tel: 0 (312) 232 29 10

Cemal Gürsel Cd. Shell Karşısı Vakıf İşhanı Kat: 3
No: 306 ADANA Tel: 0 (322) 363 19 94

Sönmez İş Sarayı Kat: 3 No: 220 Heykel/BURSA
Tel: 0 (224) 220 84 92

Cumhuriyet Mah. Tennur Sok. Cumhuriyet İşhanı
Kat: 3/45 KAYSERİ Tel-fax: 0 (352) 2326671

Silifke Cd. Çavdaroğlu Çarşısı 2/93
MERSİN

Saadetdere Mah. Fırın Sok. No: 37/25 (Depo durağı)
Esenyurt/İSTANBUL

Gazetene sahip çık! Abone ol! Abone bul!

Adı :
Soyadı :
Adresi :
Tel :

6 Aylık Yurt içi 30.000 000 TL Yurt dışı 100 Euro
1 Yıllık Yurt içi 60.000 000 TL Yurt dışı 200 Euro

Gülcan Ceyran adına,
* TL için : Yapı Kredi Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 0097680-3
* Euro için : İş Bankası İstanbul/Aksaray Şb. 10021127094
No'lu hesaba yatırdım. Makbuzun fotokopisi ektedir.

+ +

**Faşist rejimi dize getiren '96 zindan
direnişinin zaferi 11. yılında...**



**Devrimci irade teslim
alınamaz!**